XXXII. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. JANUÁR 8.

Ludas Matyi

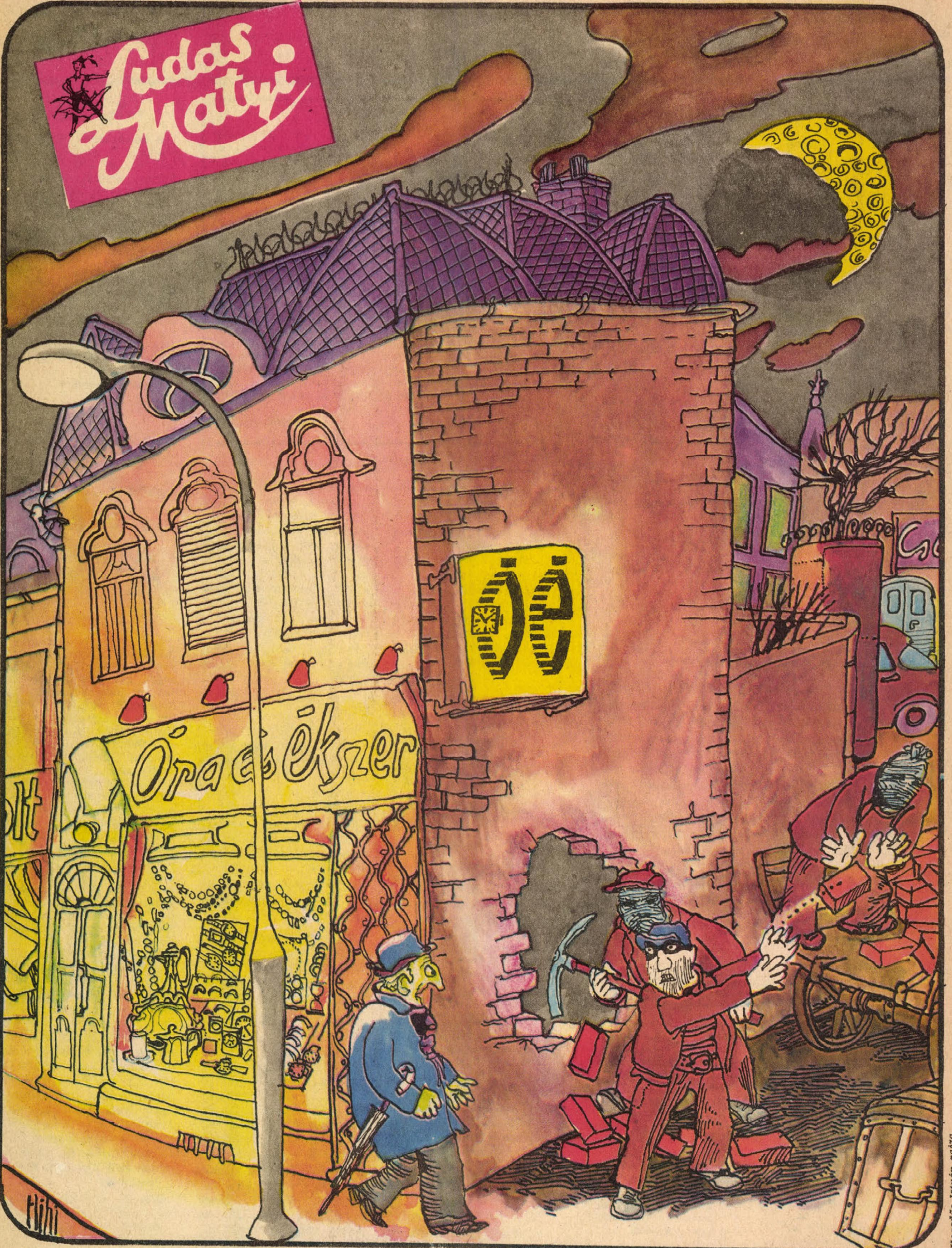
Óra és ékszer
olt
Hihi

Hegedűs István rajza

DRÁGÁBB AZ ÉPÍTŐANYAG

– Ne tessék megijedni, csak a téglákat visszük!

KEDVES LUDAS!

ELŐREJELZÉS

Nem kell ahhoz sem százévesnek, sem jövendőmondónak lenni, hogy előre megjósoljuk: miről írnak 1976-ban ezeken a hasábokon az olvasók?

A panaszkodók csillagképe sokáig időzött tavaly a Mérleg jegyében, s ez az idén sem lesz másképp. A kereskedelemben továbbra is hiánycikk marad a fürdőkád, a villanybojler, a műanyag kilincs, a facsavar, a rolettarúd, a gyulai kolbász, a liptói túró. És az udvariasság.

Sokak panaszcsillaga a Rák jegyében áll majd. Ide sorolandók, akik amiatt panaszkodnak, hogy araszolva járnak a buszok, hogy lassú a posta, visszafelé fejlődik némely szolgáltatás.

Vízöntő jegyében sok lesz a csőtörés, beáznak a plafonok és a telefonkábelek.

Ikrek jegyében nem lesz gyermektápszer, etetőszék, kismama-cipő, fantáziátlanok maradnak a játékszerek.

Oroszlán jegyében sok lesz a harapós kedvű ügyintéző.

Bika jegyében meggyűlik a bajunk a bírálatra vadul válaszoló Illetékessel...

A csillagok állása bárhogy változik, sok fontos gyógyszer változatlanul hiánycikk marad, változatlanul sok lesz a feltört járda, a sáros, sötét, szemetes utca. Soroljam még?

Olvastam, hogy valahol külföldön a Meteorológiai Intézet igazgatója elrendelte, hogy a tisztviselők mindennap annak megfelelően kötelesek öltözni, amilyen időt aznapra jeleztek. Fázhatott, izzadhatott szegény fejük, ha nem vált be a prognózisuk...

Én itt állok törött kilinccsel, leszakadt rolettával, facsavar nélkül — mi baj érhet, ha nem válik be a jóslatom?

(r)

CSEHÓ A BUSZMEGÁLLÓBAN

Csákvárnak nincs vasútállomása, autóbusszal lehet a falut megközelíteni. A község közepén volt egy fedett buszváróterem, amely eső és szél ellen védelmet adott az utazóknak. Egyszer csak elkezdték átalakítani. Sajnos, nem az lett belőle, amit vártunk, nem barátságos váróhelyiség, hanem kritikán aluli csehó, ahol korlátlan mennyiségben mérik a sört, a bort, a rövid italt. Erre nem volt túlságosan nagy szükség, hiszen pár lépésnyire van egy borozó, meg egy talponálló. Jobb lett volna, ha egy fűthető váróhelyiséget alakítanak ki a helyén, mert a megállóval szemben van a szakorvosi rendelőintézet, ahova a környező községekből járnak a betegek, s bizony, nagyon kényelmetlen beteg embereknek hidegben várakozni a távolsági és helyközi buszokra!

N. M.
Csákvár

A CÍMZETT VÁLASZOL

N.P. budapesti olvasó „Fehér köpeny" című cikkében azt kifogásolja, hogy nem lehet egészségügyi dolgozók által használható fehér nylon munkaköpenyt kapni.

A ruházati termék alapanyagának a használhatósággal, kezelhetőséggel összhangban kell lenni. Az egészségügy területén a munkaruházat általában olyan szennyeződéseknek, vegyi hatásoknak van kitéve, amelyek eltávolítása csak erős vegyi és fizikai behatás mellett lehetséges.

E követelményeknek a tiszta pamutból készült termékek felelnek meg, mert magas hőmérsékletű vízben, nem semleges vegyihatású mosószerekkel moshatók, fehéríthetők, a tisztítást a Patyolat is vállalja.

Az egészségügy egyes területein a szennyeződés mértéke kisebb. Itt alkalmazhatók a kapható pamut-szintetikus keverésű alapanyagból készült köpenyek. Kezelésüknél azonban a terméken megtalálható előírásokat be kell tartani.

Az egészségügyi célú munkaruhák alapanyagaként a tisztán szintetikus fonalból készült kelme (pl. nylon) fiziológiai, vegyi, valamint fizikai behatásokkal szembeni érzékenysége miatt nem megfelelő.

Kelényi Gábor
osztályvezető h.
Könnyűipari Minisztérium

VESZPRÉMI SÁR

Veszprémben a Vegyipari Egyetem környékén nagyon szépek, rendezettek a lakótelepek, a Kisfaludy utca végén még az Állami Gazdaság épülete is virágoskertben áll. De az Állami Gazdaság épületétől kb. 50 méterre levő új, modern ABC-áruház már gazban van, mintha a mezőn lenne. Az ABC-áruház mögött, az új házakból álló utcasorok járdái és útjai nagyon rendezetlenek, rosszak, pedig ezek a házak már legalább öt éve épültek. A Komarov és az Egry József utca szép új lakóházai között levő út szinte járhatatlan egy kis eső esetén, mert itt agyagos kátyú van. Tűrhetetlen ez egy megyeszékhelyen, hiszen már a legkisebb faluban is — ha mást nem — egy sor betonlapot leraknak a sáros utcákban a járdákra.

A környék lakói

CSIZMAVÁSÁR

December 11-én a Fővárosi Cipőbolt 16. számú kispesti üzletében vettem egy pár barna női csizmát. A következőképpen:

— Kérek egy barna harisnyacsizmát.

— Próbálja fel ezt.

— Ennek sérült a talpszéle, talán egy másikat... Ez 38-as, kisebb nincs?

— Minden ki van rakva, vegyen feketében.

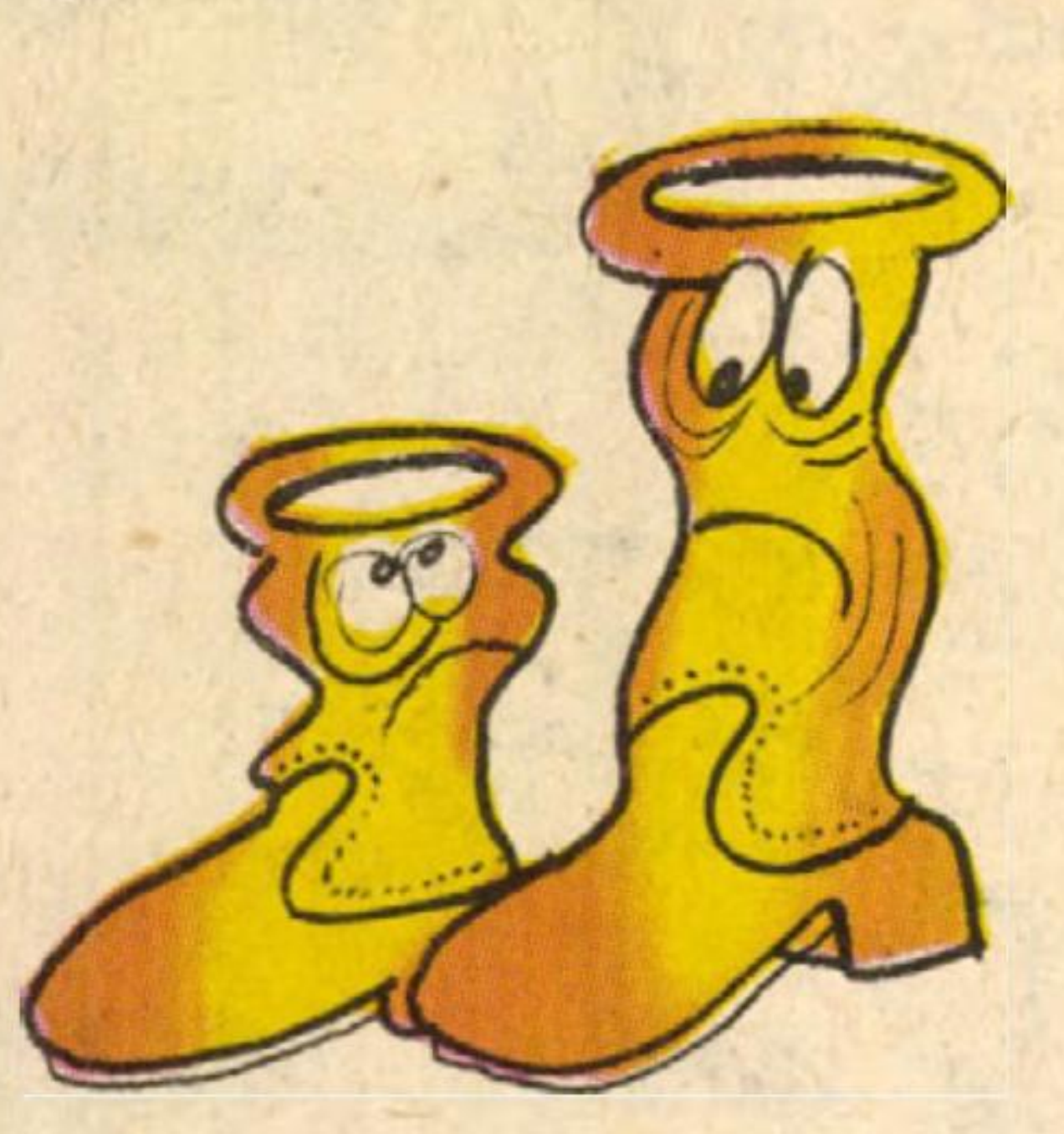

— Barnában szeretnék. Talán a raktárban...?

Hoz egy 38-as barnát a raktárból. Nagy.

— Csizmából nem szabad kicsit venni, vastag zoknit húzzon bele!

— A 37-es is nagy.

— 36-os nincs, de megnézem.

Volt, próba, méretre megfelel, blokkolnak, fizetek, távozom. (Ára 565 Ft.)

A csizma tetszik, másnap, 12-én fel is veszem, ám járás közben észreveszem, hogy az egyiknek rövidebb a szára. A kolléganők is észreveszik, biztatnak, vigyem vissza, kicserélik.

Délután visszatérek az üzletbe.

Reklamálni szeretnék.

— Tessék az üzletvezetőnőhöz.

Megyek, elpanaszolom a bánatomat. Az üzletvezető nézegeti, leteszi, méregeti egymáshoz a két csizmát. Addig húzogatja felülről, míg a két szár egy magasságba nem kerül. Figyelmeztetem, hogy a jobb sarka már 1 cm-re van a pulttól. Szerinte nem. Visszaadja. Kérem, cserélje ki, de elmegy. Kivárom, míg újból szabad lesz.

— Úgy örültem, hogy végre kaptam ilyet, tessék segíteni...

— Semmi baja, volt a lábán?

— Igen, ma.

— Ha nem lett volna, még kicseréltem volna, de így!?

A vevők érdeklődően körülállnak.

— Kérem, nem tehetek róla, csak a lábamon derült ki, felhúzom, tessék megnézni...

— Ne húzza, nem nézem!

— Panaszom van, tessék orvosolni.

Kétségbe vagyok esve, de elfordul, többé nem létezem számára.

Az eladónőt kérdezem, hányas számú bolt ez?

Válasz: Ki van írva az ajtóra!

Kifelé menet a boltvezető kinyúl a pult mögül és az önkiszolgáló-kosarat elveszi: „Ez marad!" Köszönök, nem fogadják. Az utcán felírom: 16. sz. bolt. Közp. V., Bajcsy-Zsilinszky út 66—68.

De már tudom, sehová sem megyek panaszra, minek? Különben is lehet, hogy egyik lábszáram rövidebb mint a másik; bocsánat nem tudtam róla.

Simon Sándorné
Bp. XVIII., Nyerges köz 3.

A PÁTRÓI GYEREKEKÉRT

A szomszédos Pátró községből a felsőtagozatos kisdiákok 1967 óta hozzánk, Surdra járnak iskolába. A szülők annak idején nem örültek a körzetesítésnek, főként a közlekedési gondok miatt. Akkor azonban megígérték nekik, hogy a gyerekeknek külön iskolabuszt biztosítanak, amely az iskola előtt fog megállni. Ez egy darabig így is volt, de azóta megszüntették. A gyerekek ma a rendes, menetrendszerű „felnőtt" járattal jönnek át, ha egyáltalán felférnek a zsúfolt kocsira. Iskolánk igazgatója levélben és személyesen is megkereste a nagykanizsai Volán-főnökséget, kérte, hogy segítsenek a Pátróról átjáró 29 kisiskolás és a 10 kicsi óvodás helyzetén. A kérést, sajnos, elutasították. A gondunk most csak fokozódik, mert a szülési szabadságon levő kartársnőnk helyettesítését is csak úgy tudnánk megoldani, ha az összevont négy alsó osztály 24 tanulóját is áthoznánk Surdra.

Véleményünk szerint a reggel 6 óra 20 perckor induló gyékényesi busznak kellene tíz perccel később indulnia, s átmenni Pátróba, a gyerekekért. Az iskola előtt amúgyis elhaladó busz megállhatna néhány pillanatra az iskolaépület előtt, s akkor nem kellene a gyerekeknek az utcán fagyoskodniuk.

Még egy panasz: korábban az autóbusz körbe ment Pátrón. Egy földcsuszamlás miatt azonban az út átmenetileg járhatatlan lett. Az utat a községi tanács azóta kijavíttatta, de a busz továbbra sem megy körbe a községben: kiteszi a gyerekeket a felső megállónál és azoknak onnan kell hazabandukolni a sötétben.

Kérjük a Volánt: oldja meg mielőbb a pátrói kicsi emberkék igen nagy gondjait!

Staudt Istvánné
ált. isk. tanár
Surd

AMNESZTIA – SPANYOL MÓDRA

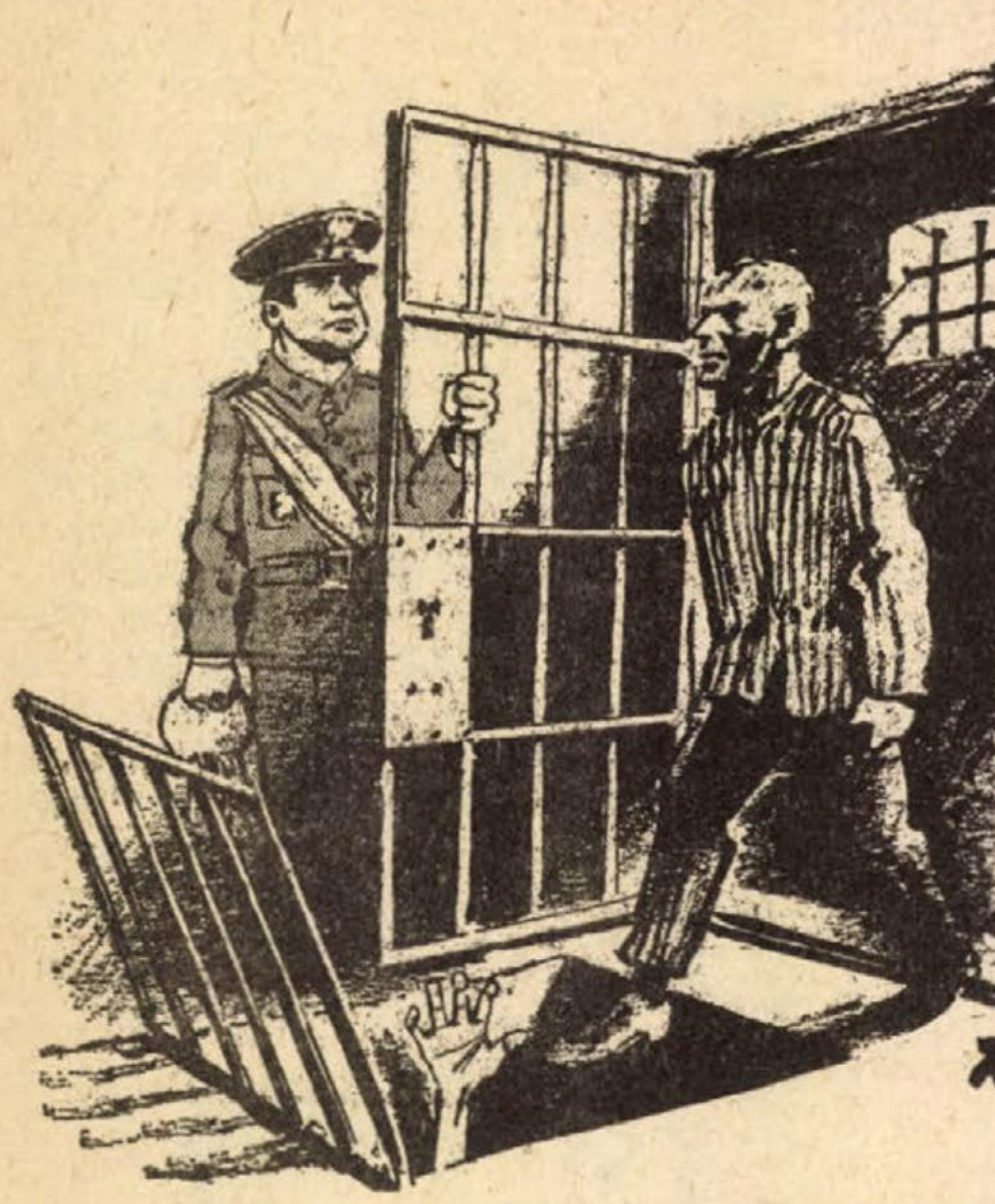

(„Arbeiter Zeitung". Ausztria)

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

ÉRDEKLŐDÉS

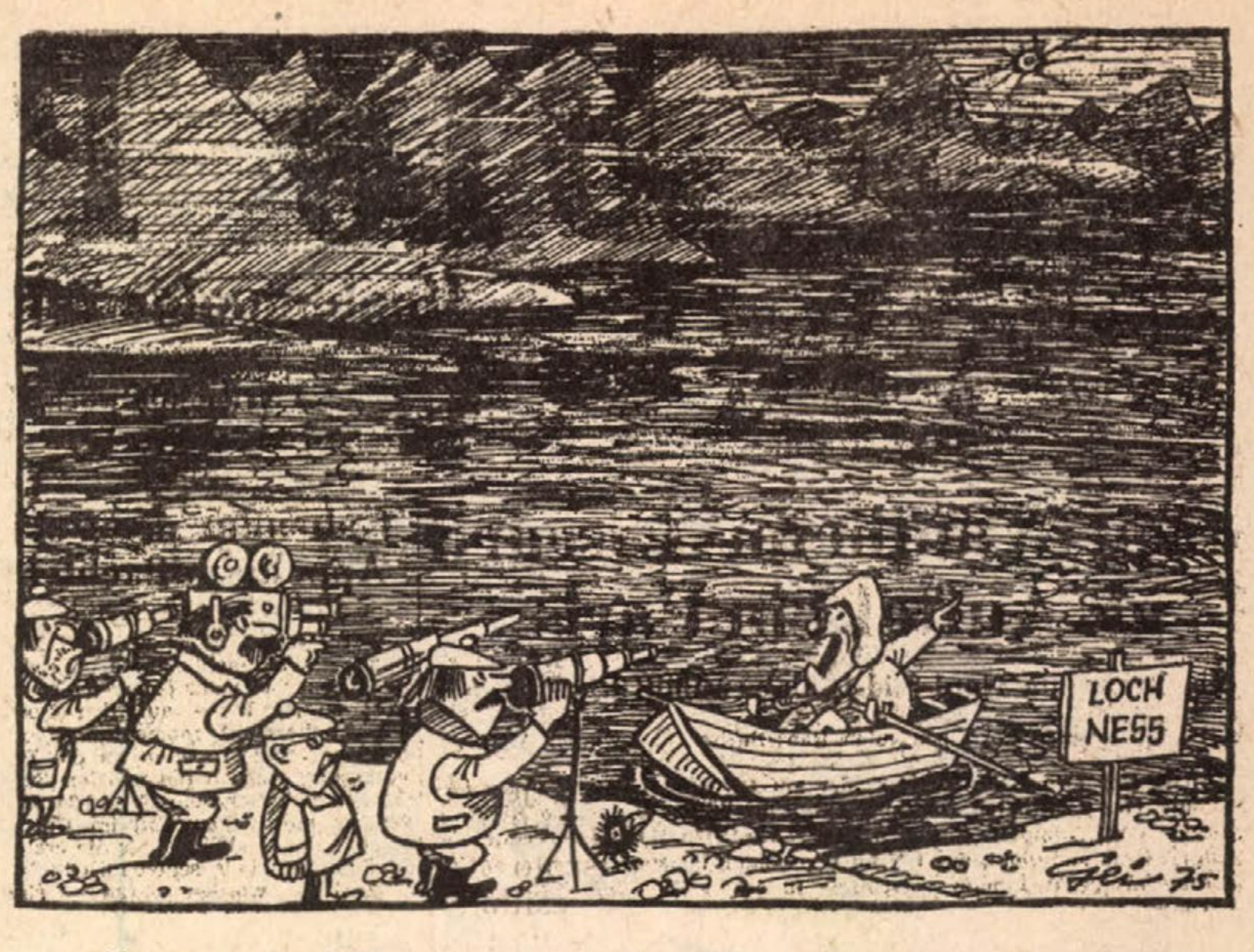

– Nincs is Loch Ness-i szörny! Ez Wilson, aki olaj után kutat!!

(„Die Presse", Ausztria)

LEVÉL FÓTRA

Szia, Pörkölt!

Látod, megint írok neked, öreg kutya. Ti ott az ebmenhelyben ritkán juttok friss hírekhez, hát én majd időnként beszámolok a világ folyásáról. Na, legalább a kutyavilágéról.

Legyünk férfiak, Pörkölt, nincsenek jó híreim. Itt nem lesz vidor farkcsóválás, sem elragadtatott nyüszítés. És jó lesz, ha egy kicsit máris összébb szorultok a drótkerítés mögött, a zöld ládikóban. A macska rúgja meg, Pörkölt, cuvaksz ígérkezik.

Itt van előttem a pénzügyminiszter 36/1975. (XI. 5.) PM számú rendelete. Nagyjából arról szól, hogy január elsejétől felemelik az ebadót. Annyival, ennyivel, valamennyivel. Ez hagyján, rendeletekkel sosem vitatkozom, nem értjük egymás nyelvét. Gondolom, aki írta, jól megrágta, az a dolga.

Nem pajtás, engem főként az ügy végrehajtása aggaszt. Itt is, ott is látom a jeleket, hallom a hangokat: ez már sok, ez már nem éri meg és sokan úgy határoznak, hogy akkor inkább … szóval érted, Pörkölt … hogy akkor inkább megválnak a kutyájuktól.

Nem tudják fizetni, vagy nem akarják, nekem tulajdonképpen egyre megy. A lényeg, hogy azért az x forintért eladnának hat, nyolc, tíz kiló hűséget, szeretetet, vidámságot, örömet. Szóval, kutyaságot. Sőt: emberséget. Mert ez a kettő — te is tudod, Pörkölt — ebben az egyetlen esetben teljesen mindegy.

Jaj, komám, nagy-nagy szomorúságokat szimatolok én ebben, s mert a bánat ragadós, magam is elanyátlanodom. Egy dolgot pedig mi ketten — te a kutya s én a humorista — mindenkinél jobban tudunk. Hogy nem szomorkodni születtünk erre a világra.

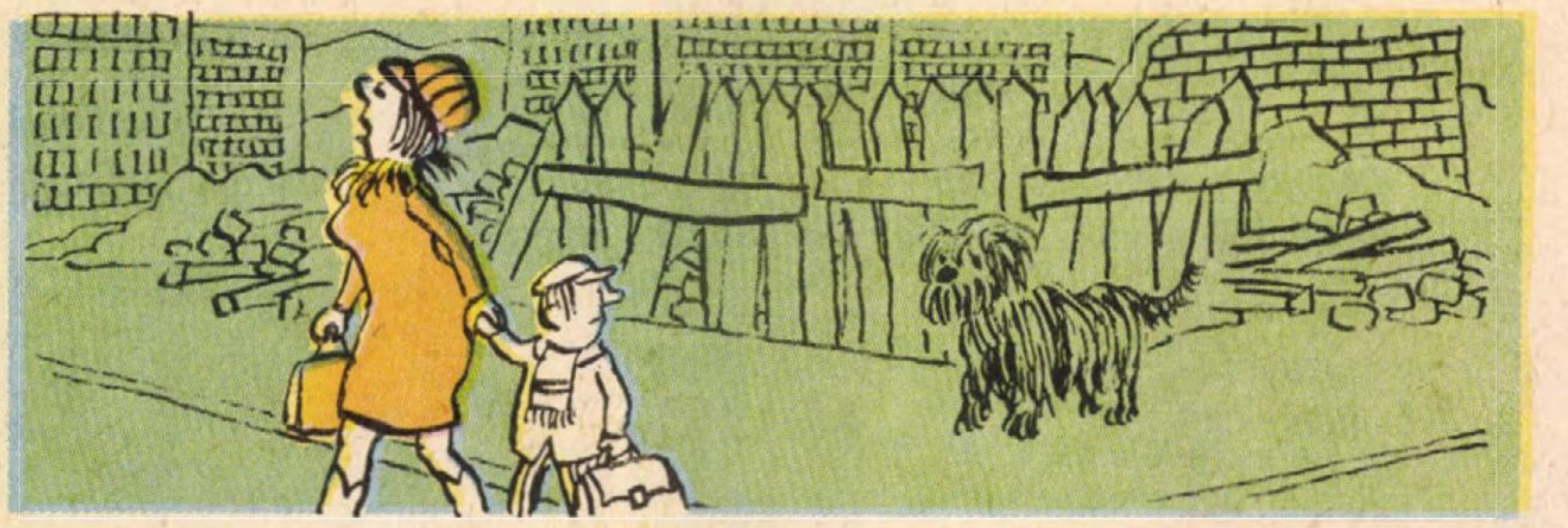

Nem tudom Pörkölt, ismerted-e Bunkót. Azt a nagy kócost, a Kornhoffer pék kutyáját. Ott lakott a kisudvarban, a kerekes kút, meg a sufni között. Ha forró volt a kaja, feldöntötte a pléhtányért és körülpofozta az udvarban.

Na, hát a Kornhofferék házát kisajátították, hogy majd arra megy át a gyorsforgalmi műút. Kornhofferék kaptak egy lakótelepi kétszoba-összkomfortot, valahol a világ másik végén. A masinák meg jöttek, zumm, egy perc alatt legyalulták a házat, a kerekeskutat, a kiskertet a sufnit, mindent.

Kornhofferék úgy határoztak, hogy Bunkó nem passzol a tizedik emeletre, hát bedobtak egy angyali cselt. Bepakolták Bunkót a Trabantba, elvitték jó messzire, egy nagy rét közepén kitették, aztán gázt adtak.

Bunkó másnap visszajött. Nem, nem a lakótelepre. Ide mihozzánk. Ahol féktelen, buta és harsány kölyökkorát töltötte. Ahol boldog volt. Kereste a házat, a kerekeskutat, a sufnit, a pléhtányért, persze hiába. Attól fogva naphosszat csak ült a sarkon, csendesen vinnyogott és látszott rajta, hogy semmit sem ért a világból.

Tudod Pörkölt, van egy festmény, a Mona Lisa. Azt mondják, hogy annak az arcán ott ül a földkerekség minden fájdalma. Te biztosan nem veszed kegyeletsértésnek, pajtás, de én akkor a Bunkó barna kutyaszemében legalább annyit láttam. Keserves dolog kivert kutyának lenni, Pörkölt de hát neked magyarázzam?

Valamelyik reggel aztán arra ment Ködmenné, suliba kísérte a kisfiát. A srác megállt volna, hogy szóba elegyedjék Bunkóval, de a mama elhúzta.

— Rá se nézz. Tudod, elég egy szó és velünk jön, aztán a jóisten se vakarja le rólunk többé.

Nézd, Pörkölt, én tudom, hogy építünk, dolgozunk, fejlődünk, de …hát ha már a hatéves kis srácokat elvonókúrára fogjuk szeretetből, ott azért valami hézag is van.

Szóval szoruljatok összébb komám, készítsétek a helyet. Te mindenesetre táborozz továbbra is a kerítés közelében, Pörkölt s ha úgy érzed, hogy meg kell ugatnod valakit, tedd csak bátran. Ebben te tévedhetetlen vagy, pajtás, messziről meg tudod szagolni, kiben mi lakozik, egy kicsit irigyellek is érte. Na, légy jó Pörkölt, mihelyt kitavaszodik, elmegyek hozzád. Viszek egy kiló absniclit s aztán, ha nincs kifogásod ellene, ugathatunk is egy kicsit együtt, mi ketten.

Már ahogy megszoktuk: harsányan, őszintén, tiszta szívből és teljesen hiába.

Peterdi Pál

LELKI VÁLSÁG

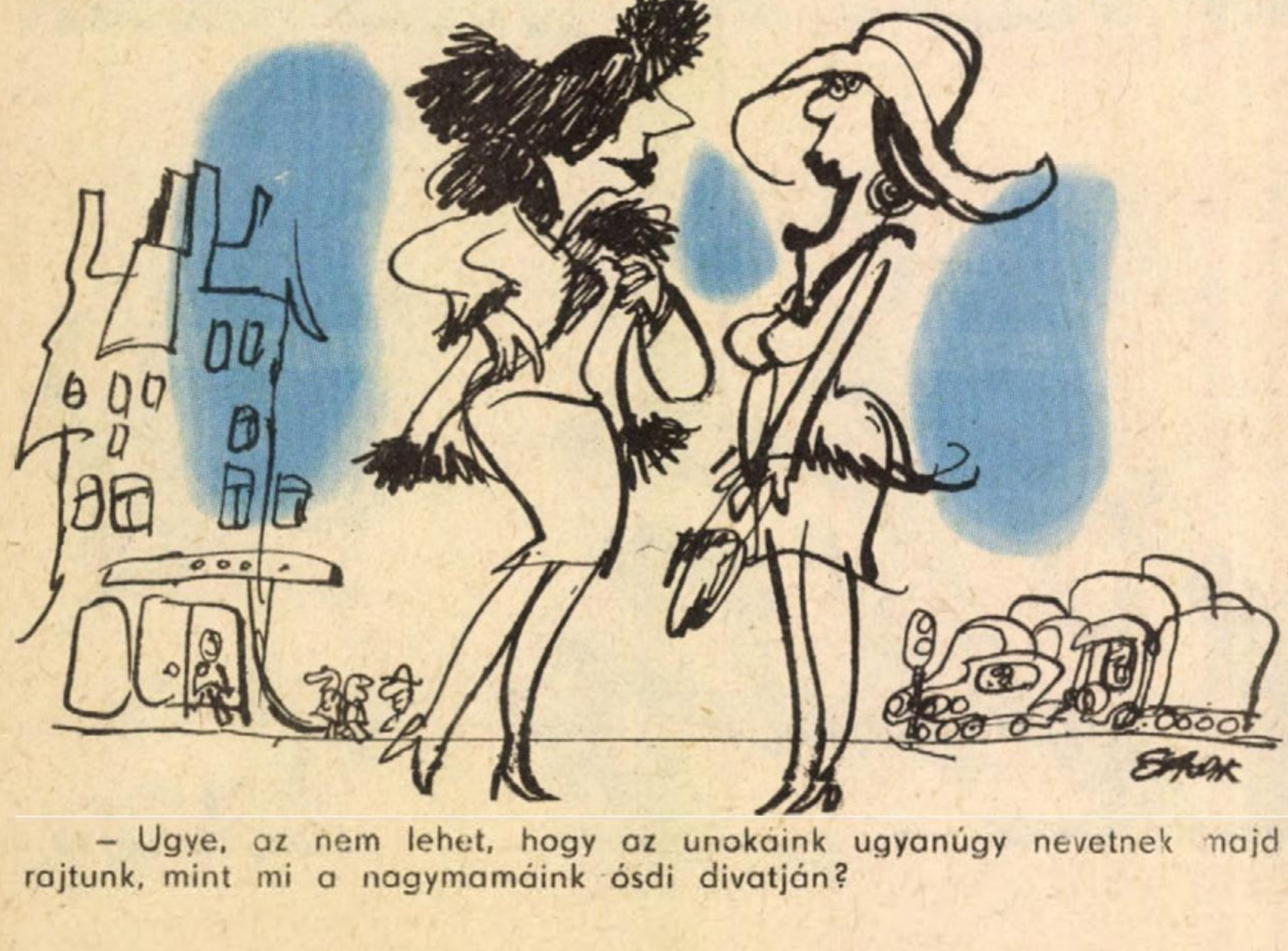

– Ugye, az nem lehet, hogy az unokáink ugyanúgy nevetnek majd rajtunk, mint mi a nagymamáink ósdi divatján?

DEMOKRATIKUS VEZETÉS

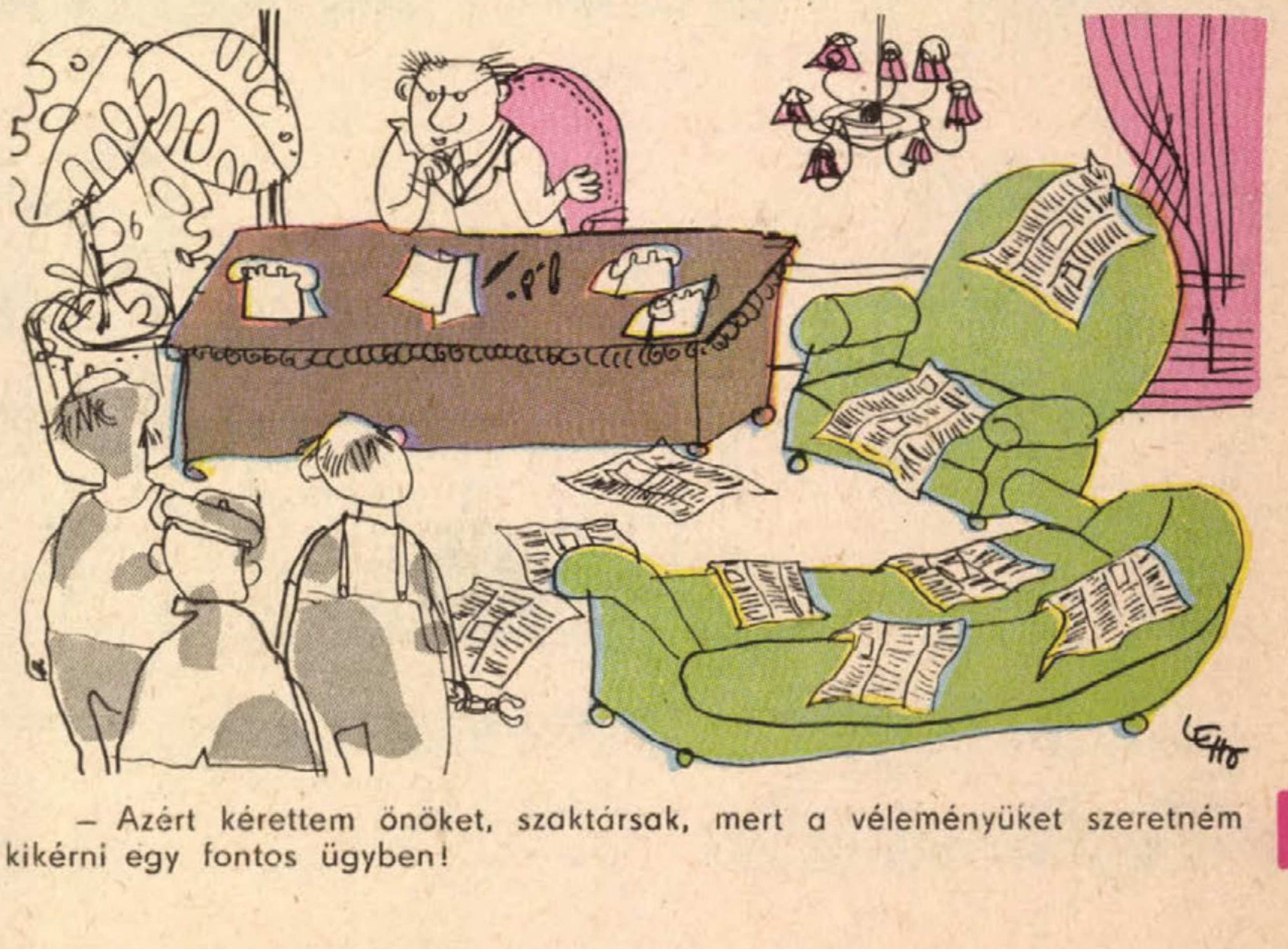

– Azért kérettem önöket, szaktársak, mert a véleményüket szeretném kikérni egy fontos ügyben!

PRÓBÁLKOZÁS

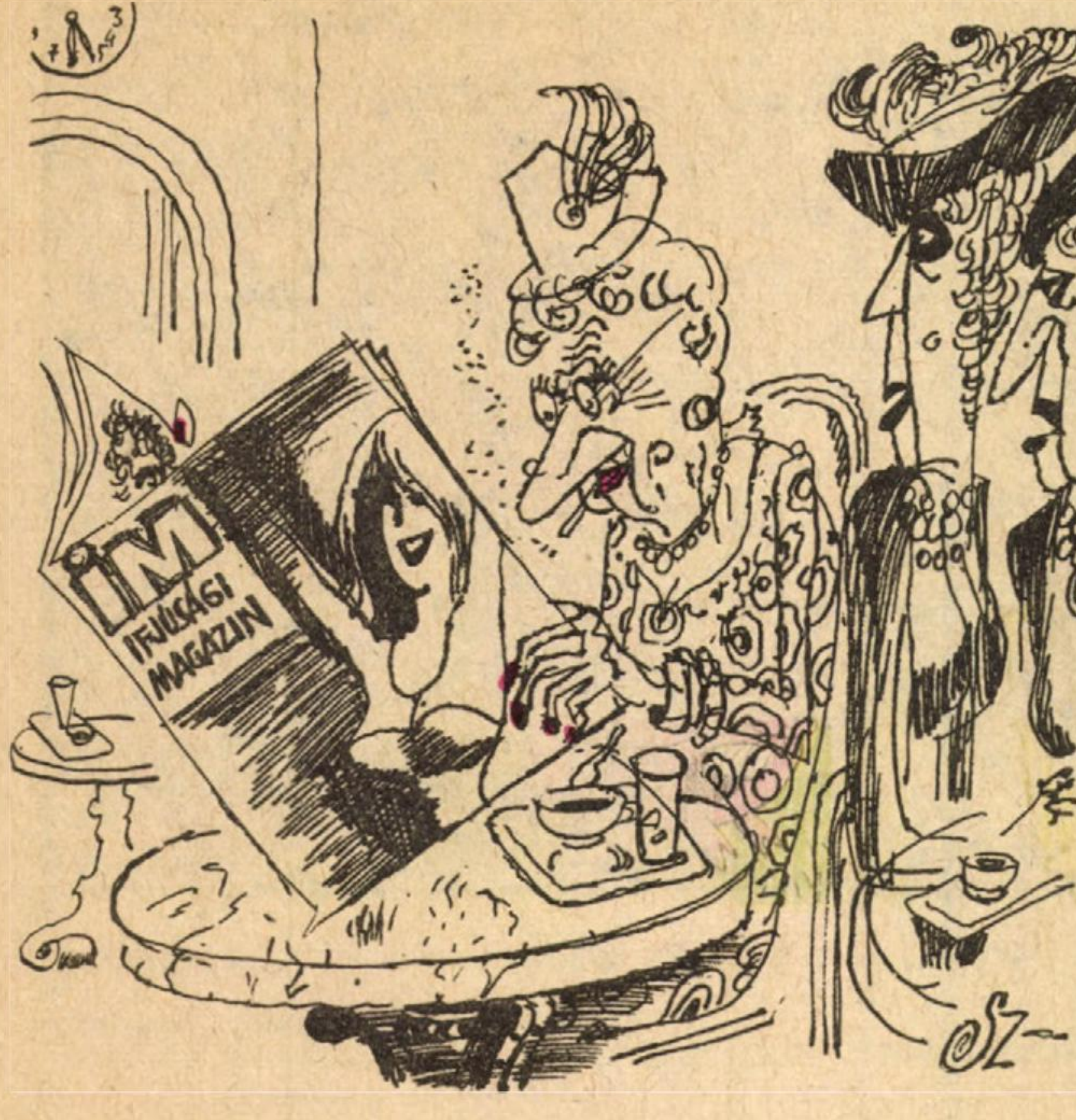

– Nézd az Amált, így akarja fiatalítani magát!

VÁLLALATI KUGLIJÁTÉK

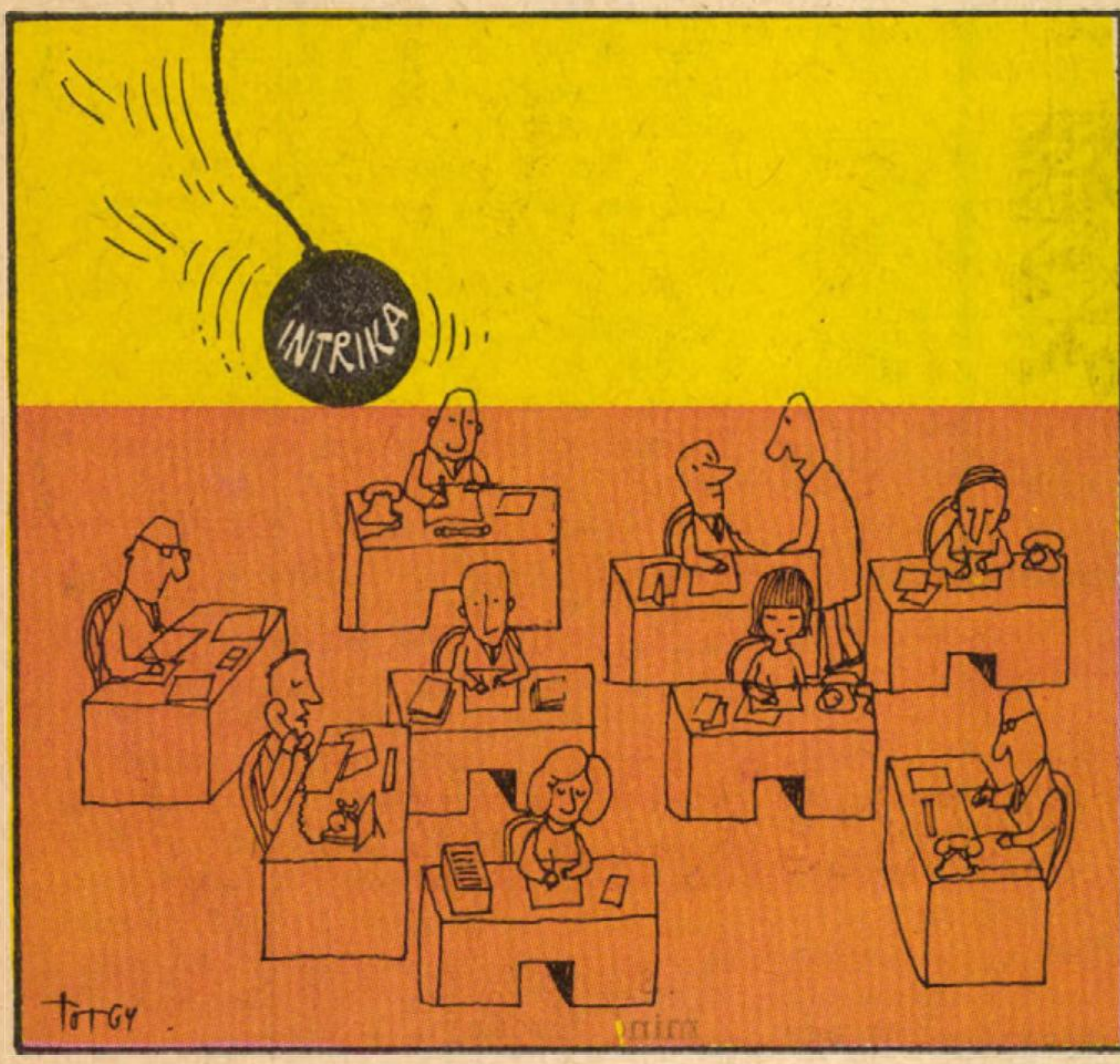

EBÉD, MAMIVAL

Mamival, ezzel a madárcsontú, szemüveges, idős hölggyel úgy ismerkedtünk össze, hogy délben, a zsúfolt étteremben, ő egyedül ült egy kétszemélyes asztalka mellett, helyet kértem, kedvesen bólintott.

— Tessék csak, én örülök, ha nem kell egyedül ennem.

Közelebb csúsztatta az étlapot.

— Ma nagyon viszik a nagymenüt. Csontleves, rántott borda krumplival, lekváros palacsinta. Egészen jól néz ki. Persze, nem azt mondom, hogy jó is, hanem csak külsőre. Fordítva van ez, mint az embereknél, van, aki nem mutat semmit, pedig nagyon jól megy neki. Ön ugye önálló kisiparos?

Ki kellett ábrándítanom. Nagyot sóhajtott.

— Ilyen az élet. Rólam se tessék azt hinni, hogy amiért én itt eszem, azért én egy olyan öregasszony vagyok, aki elhagyja magát, aki már egy kis ebédet sem tud összecsapni magának.

Körülnéz, halkabbra fogja a szavát.

— Én még ma is sokkal finomabb ételeket tudok csinálni, mint amiket itt adnak. Csak hogy azokat én nem eszem meg! Mert nagyon elromlott mostanában az étvágyam. De enni kell, ugye? Hát a fiam jól ismer, nem engedi, hogy otthon főzőcskézzek magamnak, hanem mindig leküld ide a vendéglőbe. Mert ha itt akármit rendelek, azt meg is eszem, mert arra gondolok, hogy azt mindenképp ki kell fizetni. Tíz éve járok ide, mindenki ismer...

Megáll a pincér az asztalunknál, két kistányért egyensúlyozva.

— Mami kért rakott tésztát?

— Igen.

— Parancsoljon.

— Nem, ne ezt adja, hanem a nagyobbikat.

— Mami drága, ezek grammra egyformák.

— Akkor magának méginkább teljesen mindegy. Kérem a másikat.

Teljesül a kívánsága, pincér el, Mami elégedetten nézi a rakott tésztát.

— Ezt biztosan egy lánynak akarta vinni, udvarlásból. Mert ide egy csomó lány jár a kiadóvállalattól.

Elkomorul a tekintete.

— De azt nekem ne mondja senki, hogy én ilyen sokat meg tudok enni és nem fájdul meg a hasam!

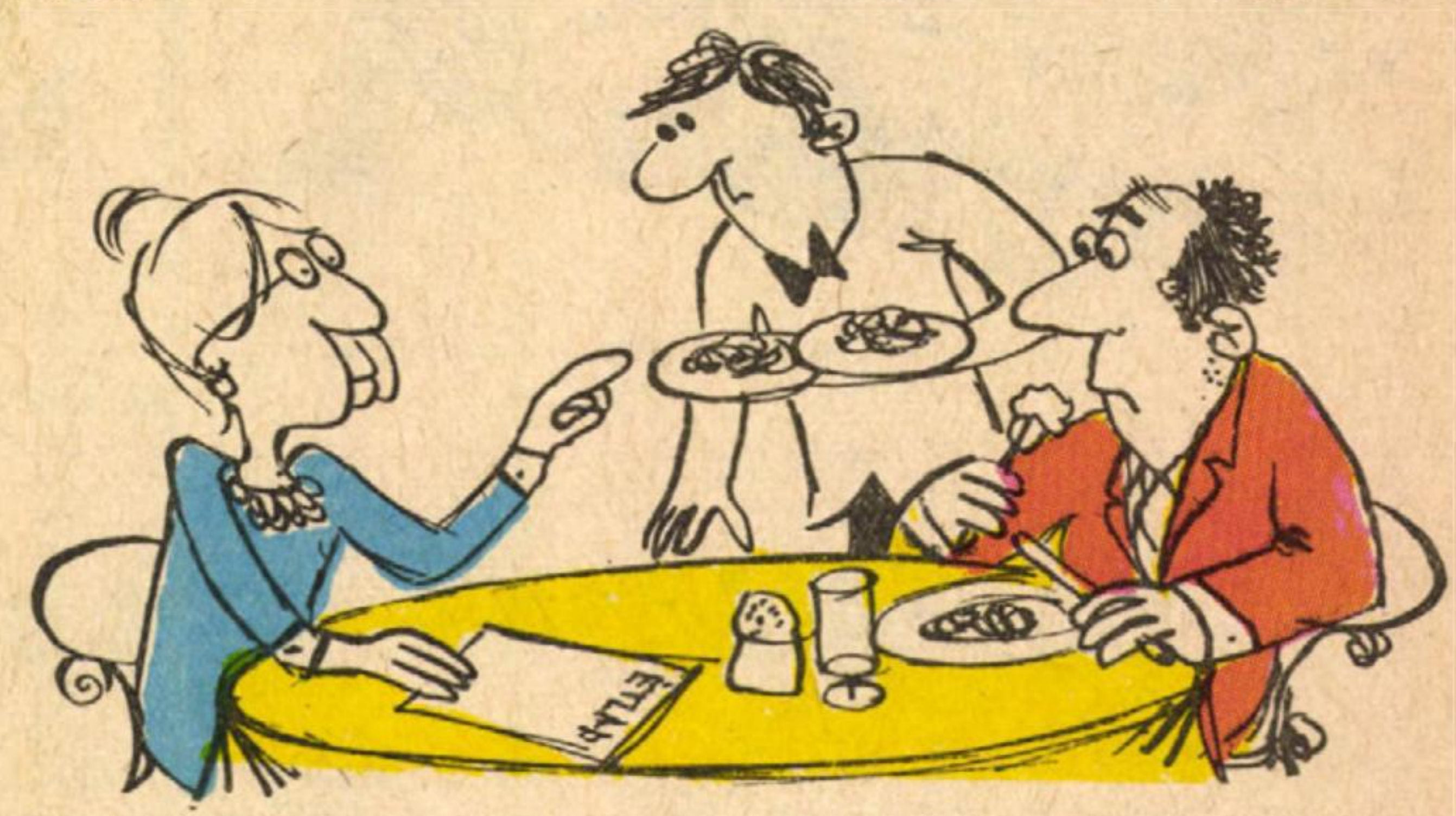

Pillanatig tart csak az aggodalmas hangulat, Mami nem olyan elhagyós öregasszony, áthajol az asztalon, szemügyre veszi az én holsteinimat.

— Elég puha az a hús? Nem kíváncsiságból kérdem, csak mert kicsit túl sötét. Akkor szokott puha lenni, ha elég világos a színe. És nem is mindig sütik át rendesen. Én például nagyon szeretnék májat enni, de itt nem merek. Mert a rántott máj nekem nagyon nehéz, a reszteltet meg úgy megborsozzák... Ön előtt evett itt resztelt máját egy úr, már az első falat után megivott egy pohár vizet és bekapott egy vastag szelet kenyeret, kérdeztem, hogy nagyon csípi-e, azt mondta, hogy nagyon csípi...

Elfogyaszt egy morzsányi rakott tésztát, témát vált.

— Feleség van? Gyerek van? És hol tetszik lakni? Itt a hetedik kerületben?

Két nyelés között tájékoztatom, hogy feleségem is van, fiam is van és az ötödik kerületben lakom, mégpedig a Szemere utcában, a...

Mami tiltakozó fejrázással szakít félbe.

— Nem, akkor nem érdekes. Engem csak a hetedik kerület érdekel, mindig itt laktam, még tömbbizalmi is voltam, rengeteg embert ismerek... Garnírungot mit adtak? Mi az a piros? És rajta az a zöld? Csak azért kérdem, mert nem látok már úgy, mint húszéves koromban.

Tájékoztatom, hogy a piros, az piroskáposzta, és van rajta egy karika uborka.

Helyeslő biccentés.

— Mind a kettő nagyon egészséges. Vitamint csinál. Énnekem is nagyon kell a vitamin, főleg a cé, mert...

Megtudok egyet és mást egy rendkívül komplikált köszvényről, közben be is fejezem az ebédem, fizetek, további jó étvágyat kívánok Maminak, felállok, veszem a kabátom, a helyemre gyorsan becsusszan egy nagyhajú fiatalember.

Miközben a sálamat igazítom, hallom, amint Mami munkába veszi a jövevényt.

— Tessék, az étlap. Ma nagyon viszik a nagymenüt, csontleves, rántott borda hasábburgonyával és...

Vajon Mami hány vendéget eszik túl naponta?

Kürti András

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD NÖVÉNYEIBŐL

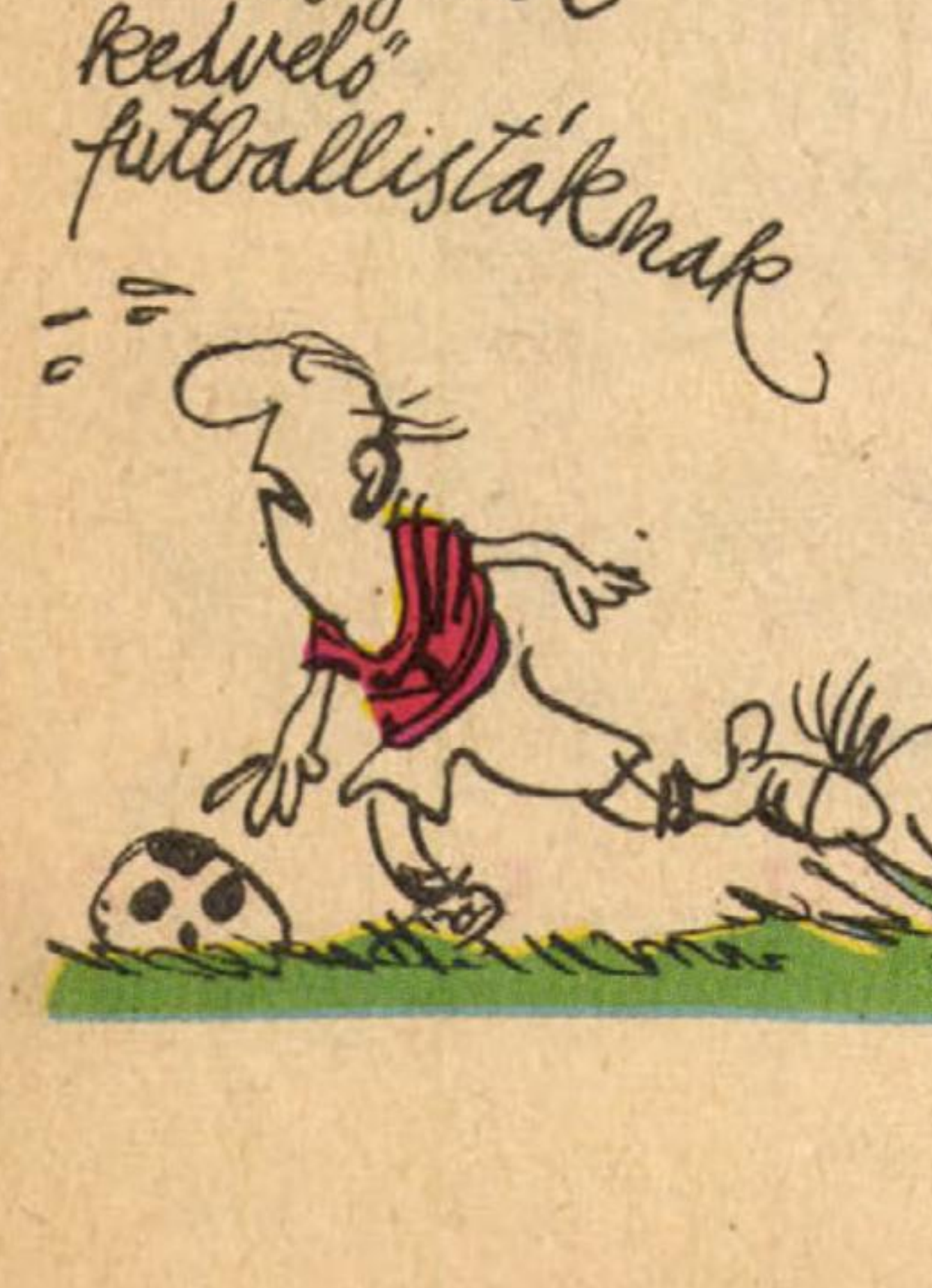
Ragasztós fű, nehézségeket kedvelő futballistáknak

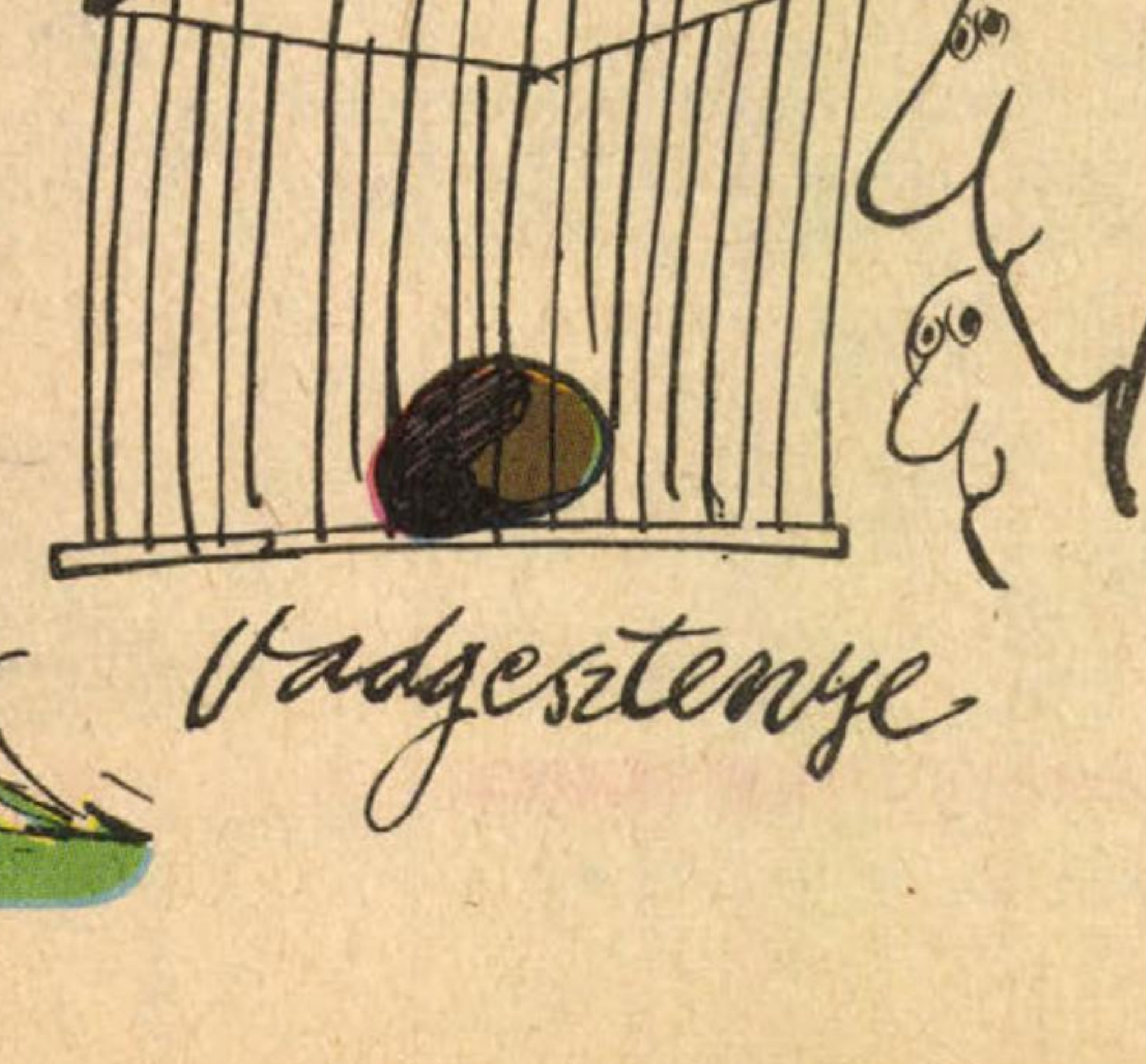

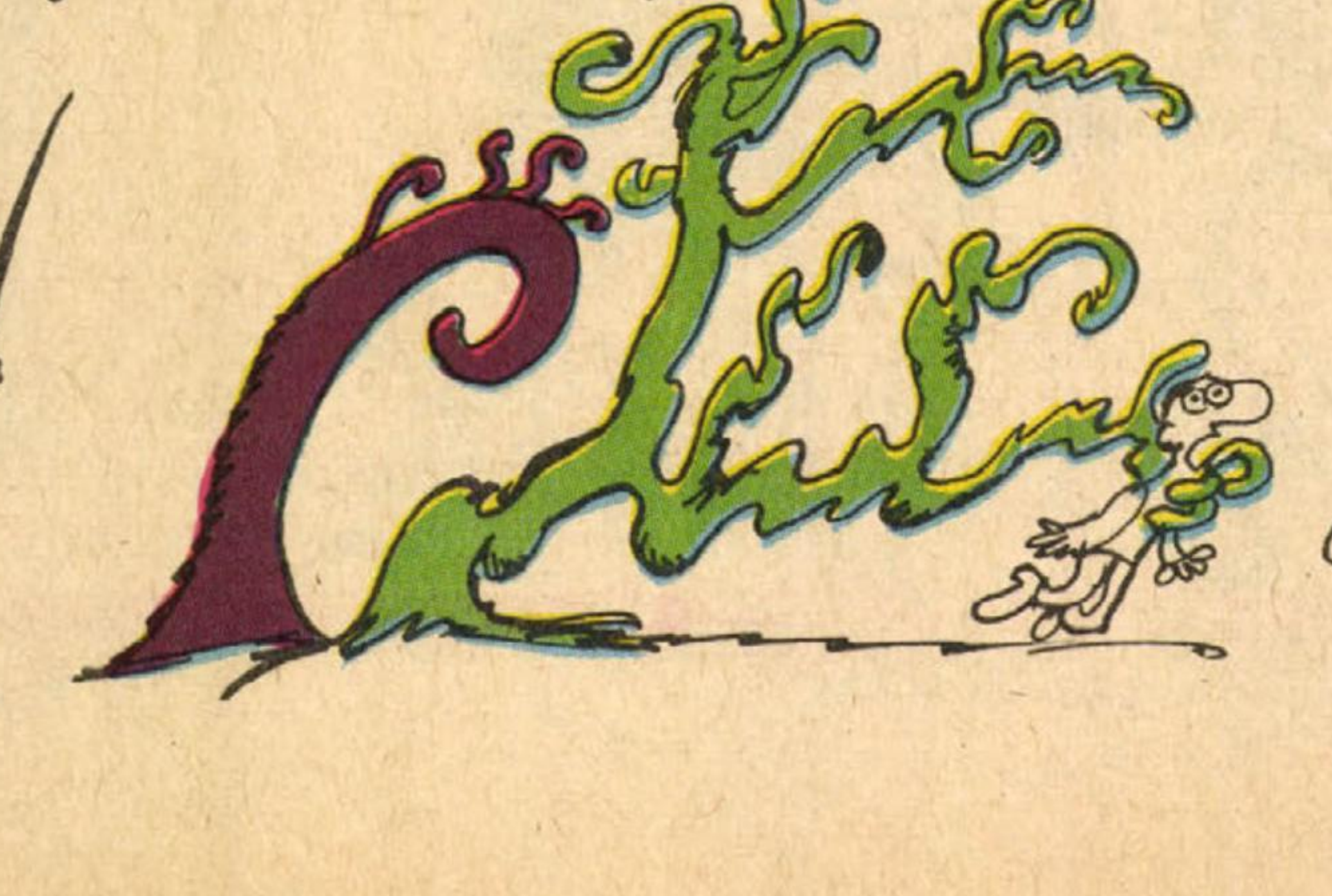

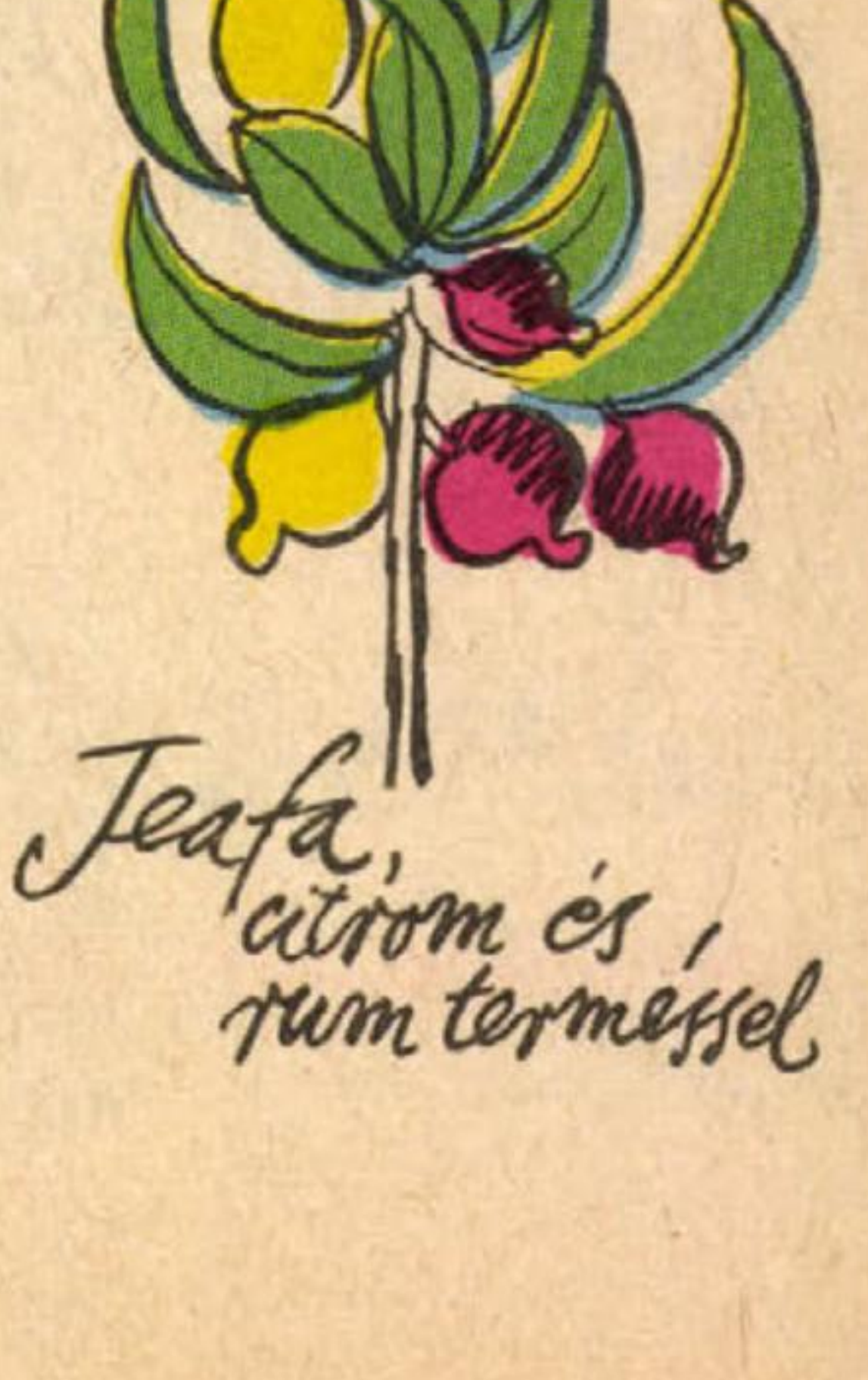
Jeafa, citrom és rum terméssel

ALKUDOZÁS

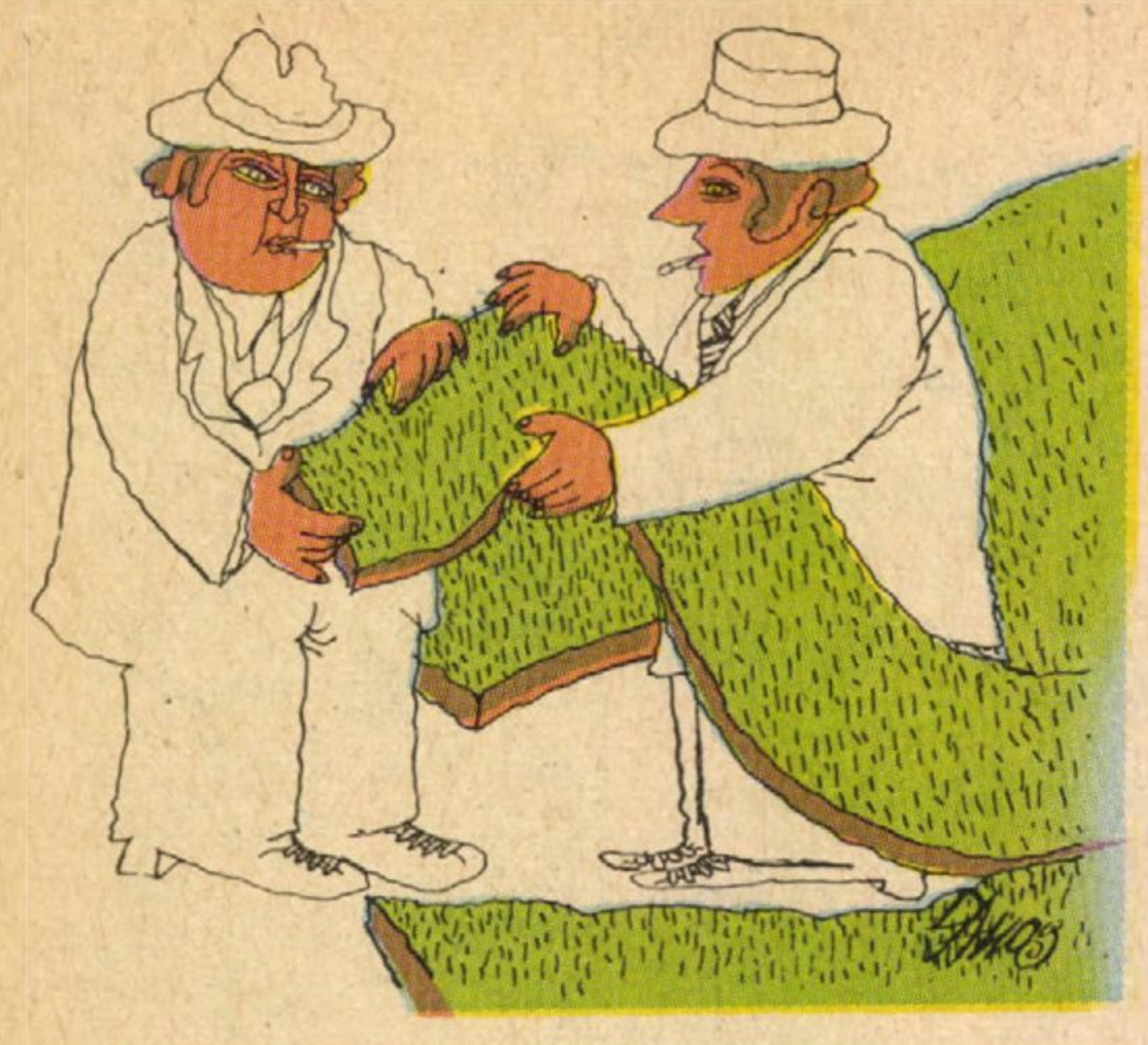

– Ez magának selejtes telek?

VÁROSRENDEZÉSI TRAGÉDIA

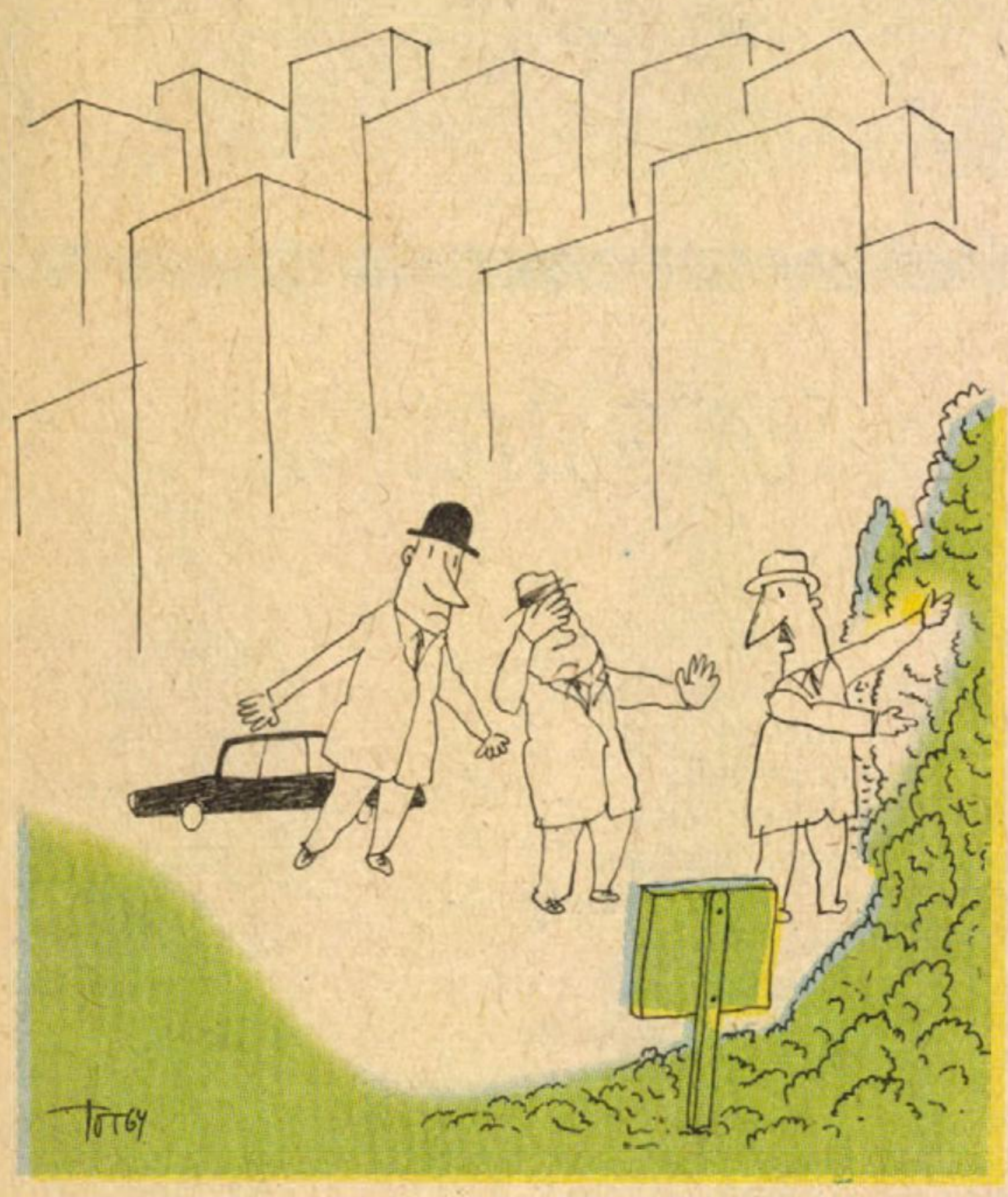

– Kartársak, ezt a zöldövezetet már nem tudjuk beépíteni... Műemléknek nyilvánították!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

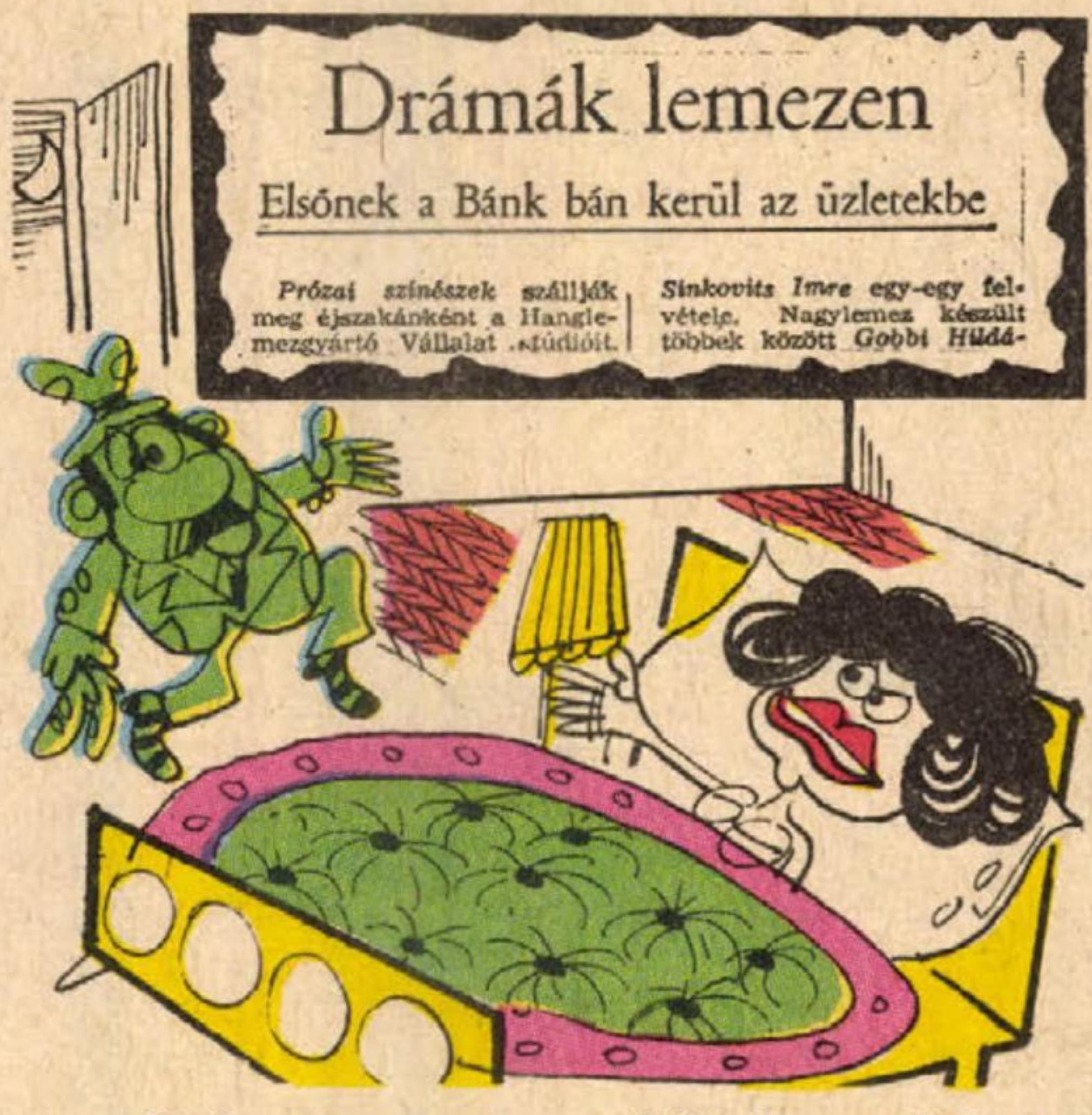
Drámák lemezen
Elsőnek a Bánk bán kerül az üzletekbe
Prózai színészek szállják meg éjszakánként a Hanglemezgyártó Vállalat stúdióit.
Sinkovits Imre egy-egy felvétele. Nagylemez készült többek között Gobbi Hildá-

– Kíváncsi vagyok, melyik lemezedet teszed fel?

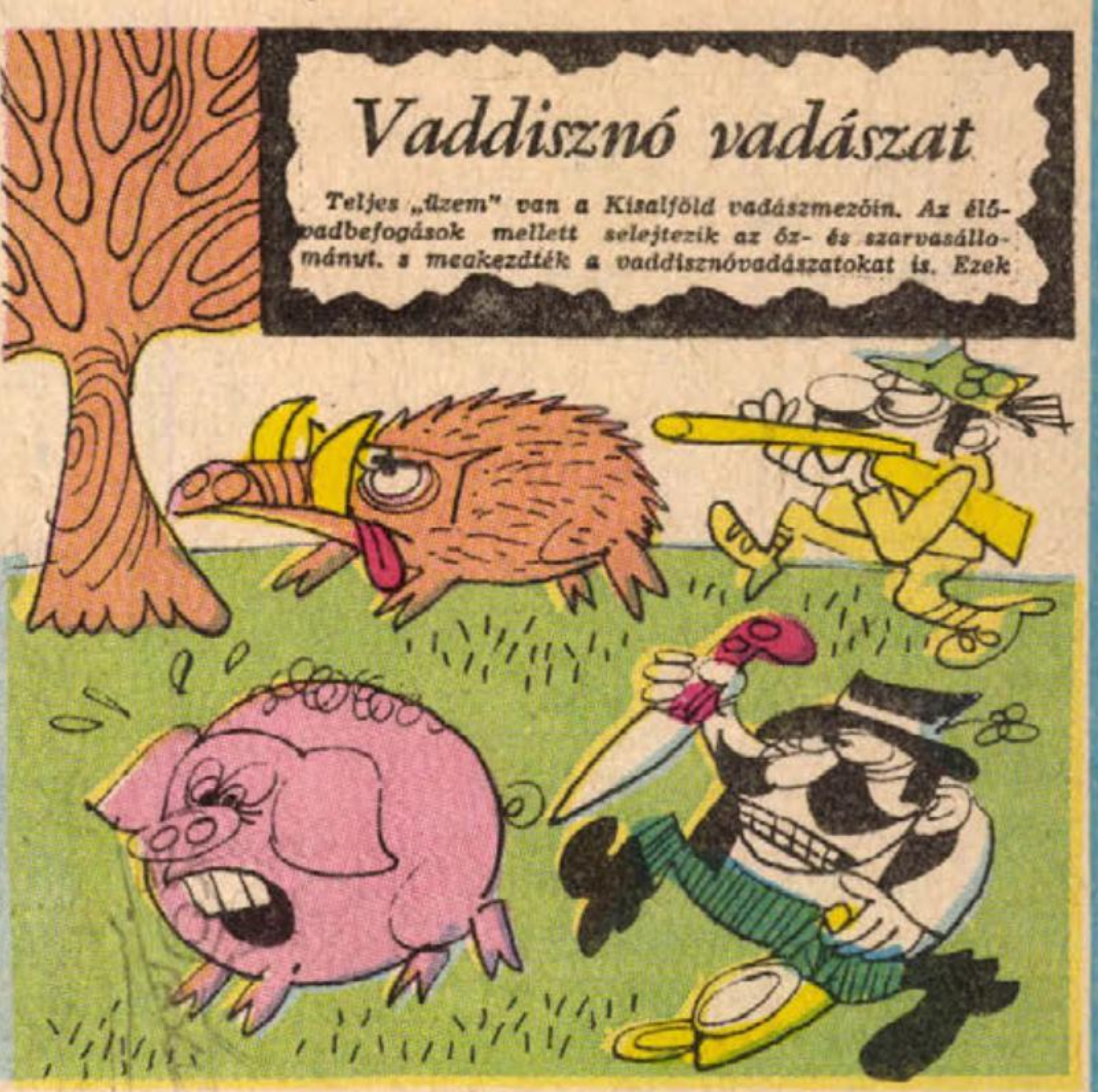
Vaddisznó vadászat
Teljes „üzem" van a Kisalföld vadászmezőin. Az élővadbefogások mellett selejtezik az őz- és szarvasállományt, s megkezdték a vaddisznóvadászatokat is. Ezek

– Még mindig több esélye van, mint nekem...

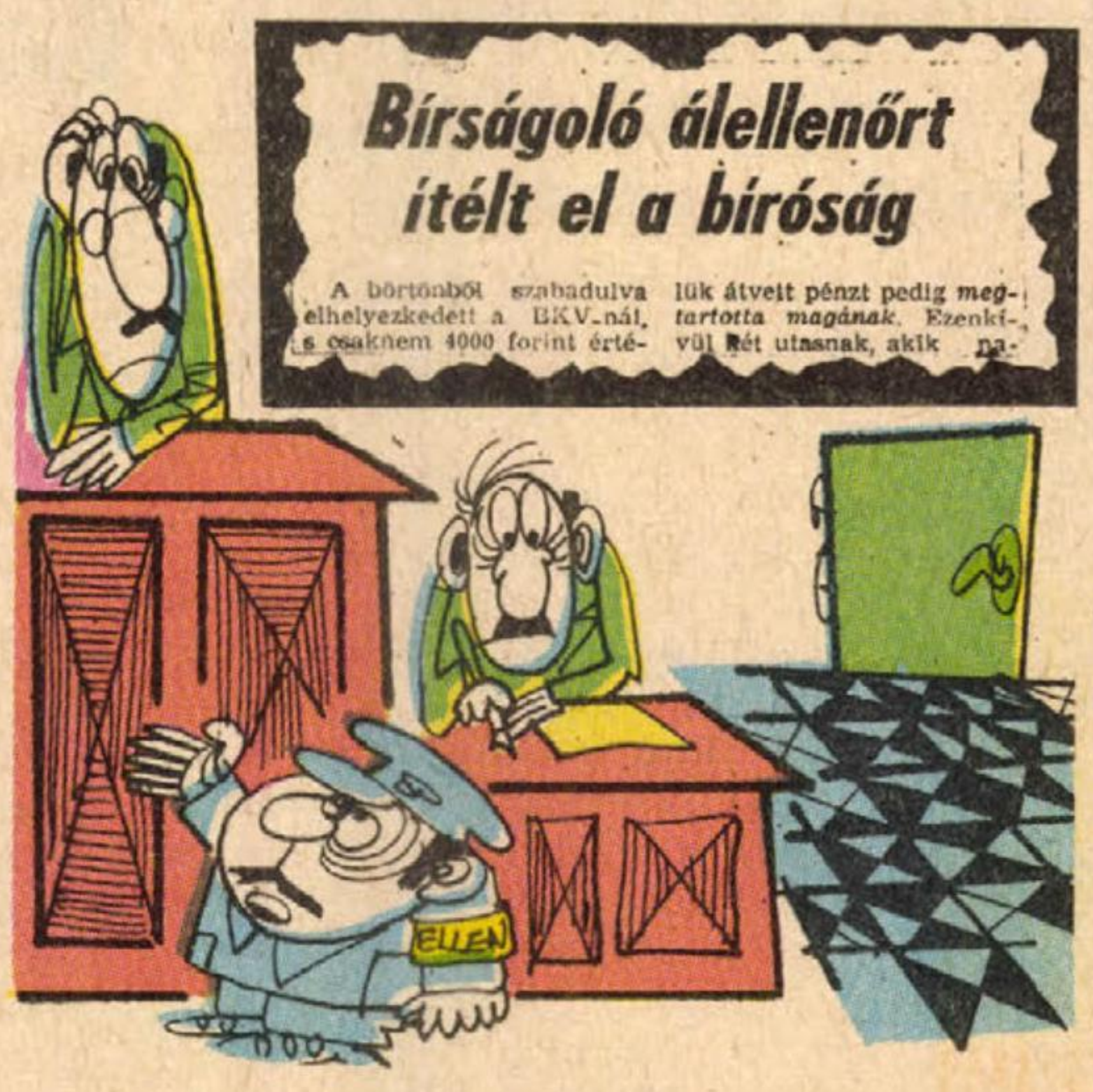
Bírságoló álellenőrt ítélt el a bíróság
A börtönből szabadulva elhelyezkedett a BKV-nál, s csaknem 4000 forint érté-
lük átvett pénzt pedig megtartotta magának. Ezenkívül két utasnak, akik na-
ELLEN

– Gondoltam, ennyi potyutas között nem feltűnő egy potya-ellenőr.

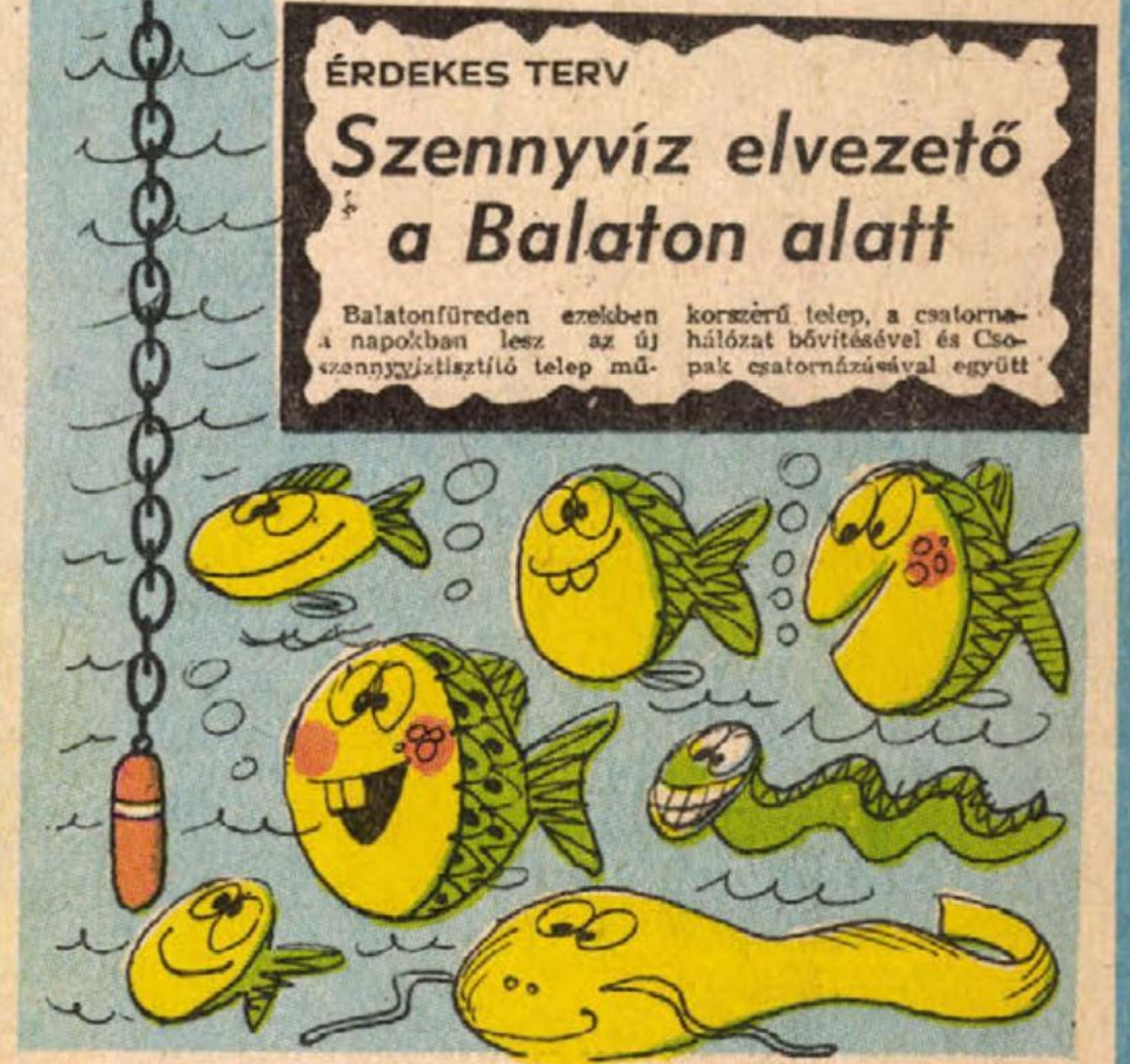
ÉRDEKES TERV
Szennyvíz elvezető a Balaton alatt
Balatonfüreden ezekben a napokban lesz az új szennyvíztisztító telep mű-
korszerű telep, a csatornahálózat bővítésével és Csopak csatornázásával együtt

– Ha szennyes, csak le kell húzni!

Ha én Shakespeare lennék...

Ha Shakespeare lennék, nem királydrámákat írnék, hanem sportoló-drámákat.

Talán sehol annyi intrika, feszültség, izzás, harag, sértődöttség, mint a sportban, a versenyszerűen sportolók között.

Hogy honnan veszem ezt? A Magyar Ifjúság sportrovatából, amelynek hűséges olvasója vagyok.

Bevallom őszintén, engem nem is annyira a sport érdekel, hanem az ember. Az ember, aki küzd, az ember, aki gyarló.

Istenkém! Micsoda drámák! Ha én Shakespeare lennék... Na, tessék, már megint! Nem tehetek róla. Mindig ő jut az eszembe, ha arról olvasok, milyen intrikák szegték kedvét X. Y.-nak, a kitűnő sportolónak, miért hagyta abba felfelé ívelő pályafutását Y. Z., aki még csak húszéves, de máris olyan keserű és fáradt, mint egy hatvanéves humorista.

Állandóan ilyeneket olvasok, hogy:

„Éreztem, hogy Feri bácsi, az edzőm, nem bízik bennem..."

Vagy:

„Közvetlenül a verseny előtt tudtam meg, hogy kihagytak a csapatból. Ekkor elhatároztam..."

Vagy:

„A hetedik balesetem után hónapokig feküdtem a kórházban és..."

Vagy:

„Nem ment a játék, de az nem igaz, amit beszélnek... Jegyzőkönyvvel bizonyíthatom, hogy..."

Vagy:

„Higgye el, engem nem erdekelt semmi, csak a sport. De az egyesületem nem támogatta a törekvéseimet, sőt... Sőt!"

Vagy:

„Csak ültem a kispadon és vártam, hogy Elemér bácsi..."

Vagy:

„Elég volt. Megöregedtem. Huszonkilenc éves vagyok. Annak idején fűt-fát ígértek, és mi lett belőle?"

Minden mondat mögött képzeljenek el egy embert és máris kész a dráma. Persze a sportolók nem a trónért, a hatalomért küzdenek, mint Shakespeare úr színműveiben, hanem az Európa-bajnoki, a világbajnoki címért, vagy az olimpiai kiküldetésért. Ó, mennyi akarás, könny, csalódás, szenvedély, értetlenség, közöny, féltékenység, csüggedés van ezekben a mondatokban! A mondatok párbeszédekké alakulnak át a fejemben és a párbeszédek drámai jelenetekké.

Valahogy így:

Sportoló: (a fejéhez kap) Hah, minő ármány!

Edző: Széllel bélelt kócfi, még te beszélsz?! *(Jelentést kezd írni)* Védd magad!

Sportoló: Nem! Az egyesület színeire esküszöm, hogy nem!

Edző: (félre) Most csapdát állítok az nemes vadnak!

Sportoló: Fújj szél, dühöngj vihar, szakadj le ég, ha igaz az, amit a társaim beszélnek!

Ez csak egy kis részlet a soha megírásra nem kerülő drámámból. Azért nem írom meg mert a lelkem mélyén én is szeretem a sportot. Legyen az korcsolya vagy futball. És ha elkezdődik a verseny, elkezdődik a mérkőzés, együtt kiáltom a többiekkel:

— Hajrá, magyarok! Hajrá, magyarok!!

Mikes György

TRIBÜN

A texasi egyetem sportolói is készülnek az Egyesült Államok kétszázadik születésnapjának a megünneplésére.

— Igen, igen — mondta Jones Ramsey, az egyetem sportigazgatója —, de hogyan ünnepeljünk? Lássuk csak, mit is csináltunk 1876-ban, a százéves évfordulón?

*

Az amerikai súlyemelők régebben egyre-másra nyerték a nagy versenyeket, most viszont — sehol semmi.

— Legfőbb gyengénk — mondta Bob Hofman, az amerikai súlyemelés pápája —, hogy nem vagyunk elég erősek.

Az ördög hitte volna.

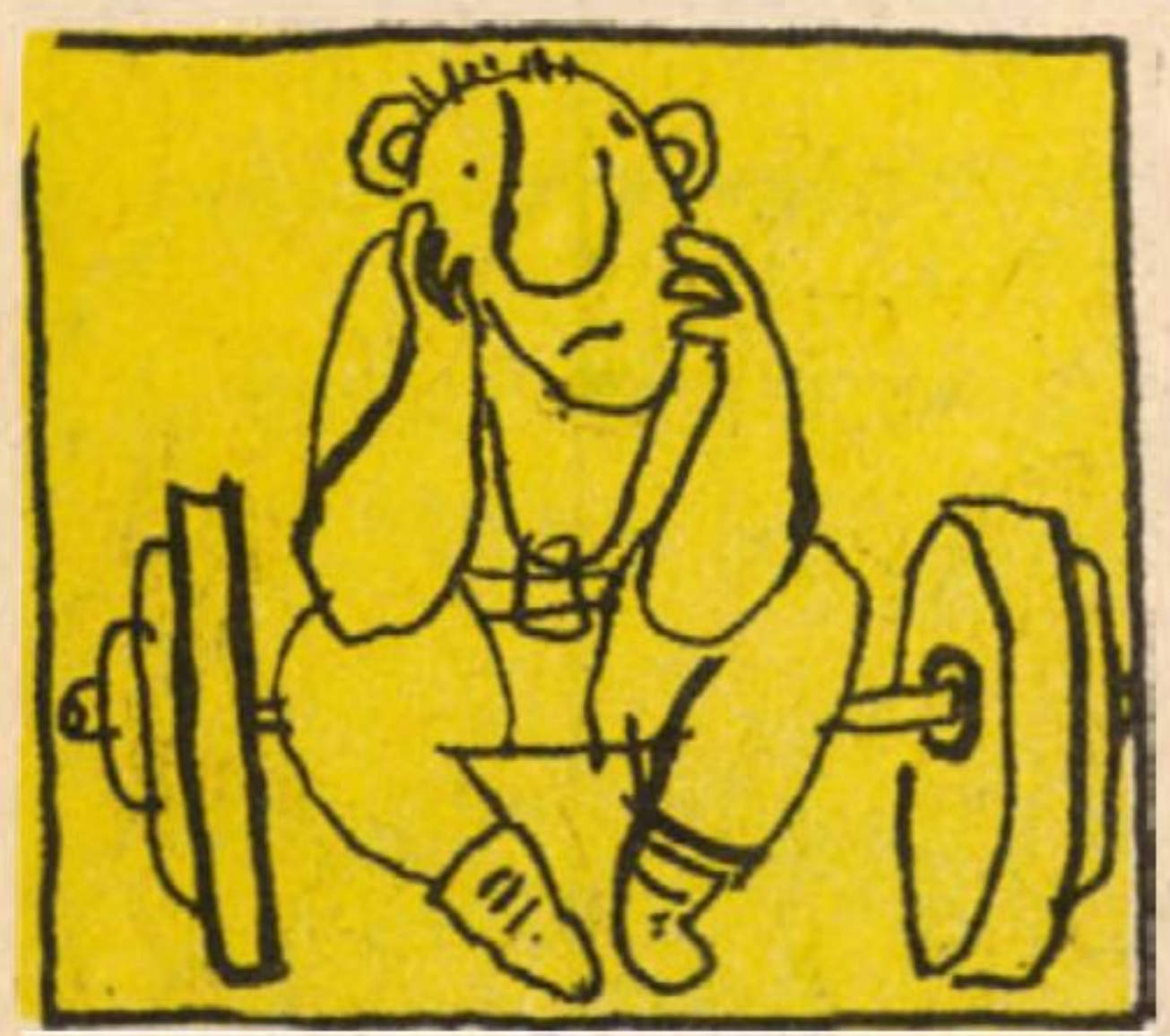

Az Old EdwardianExiles csapata 1 : 0-ra verte a birminghami egyetem öreglegényeit. A gólt Oliver Jones rúgta, aki nemrég ünnepelte 65. születésnapját. A győzelmet interjú követte.

— Igaz, hogy 1924 óta ez volt az első gólja?

— Nem, 1947-ben is lőttem egyet. Magát az zavarja meg, fiatalember, hogy 1924-ben értem el egyéni csúcsomat. Két góllal.

— Miért játszik még mindig?

— Valamivel agyon kell ütni a szombat délutánt. Az ember, vagy rúgja, vagy nézi. Én nézni fázom. Egyszer már megpróbáltam visszavonulni. Beiratkoztam egy hegymászó klubba. Aztán ez abbamaradt.

— Miért?

— Gondolkozzék, fiatalember. Hol vannak Birminghamben hegyek?

*

A hagyományos fukuokai maratonfutás legjobbjait a célban mérlegre állították a sportorvosok. Kiderült, hogy a győztes 4 kilót, a második 3 és fél kilót, a harmadik pedig 2 kilót fogyott a 42 km lefutása közben.

Lehet, hogy a tizedik már hízott is valamicskét?

SZÓRAKOZOTTSÁG

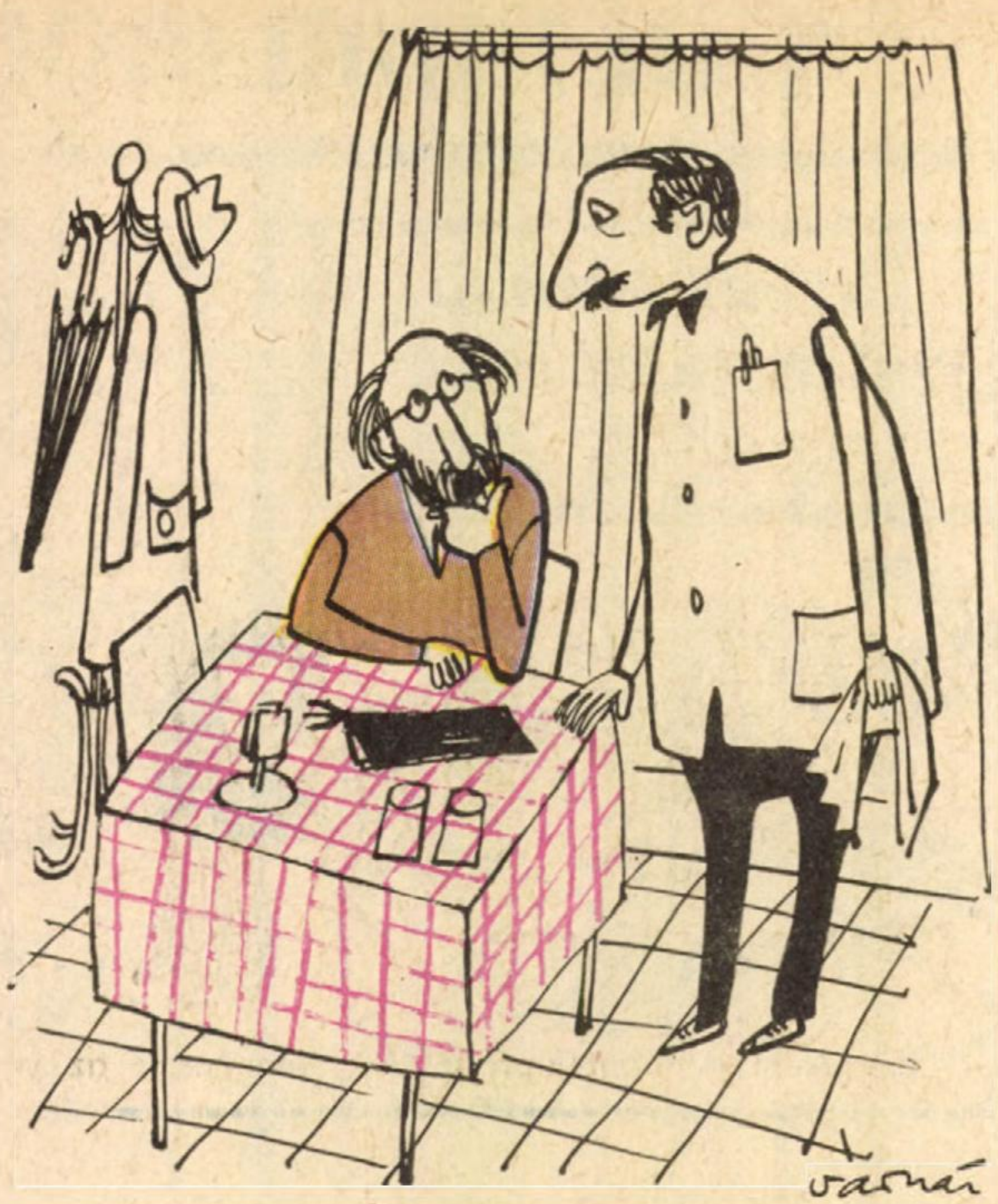

– Most én felejtettem el megrendelni az ételt, vagy maga felejtette el kihozni, vagy már meg is ettem?

A DIADALÍV ÁRNYÉKÁBAN

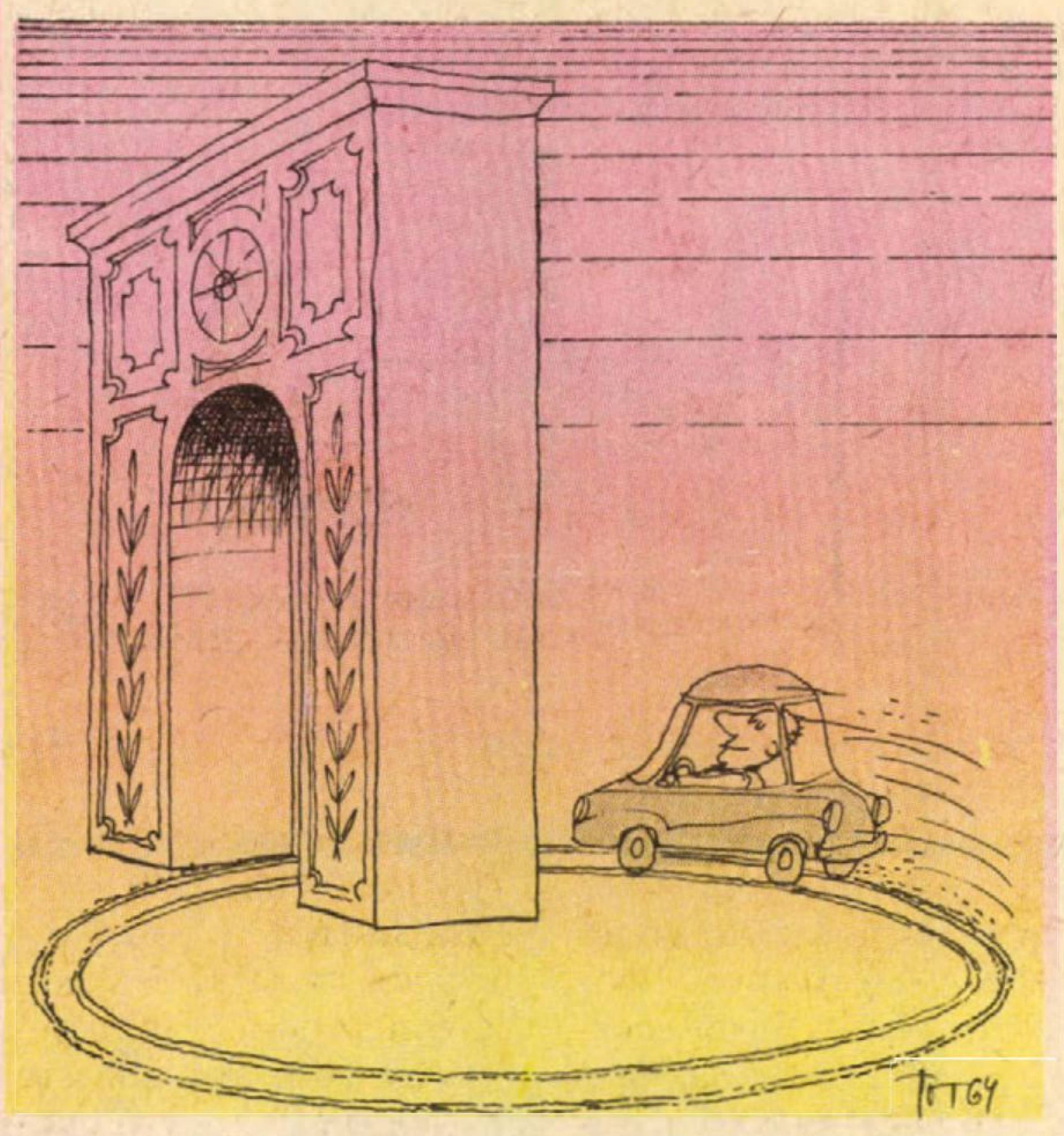

Egy autótulajdonos első napja.

FEKETE HUMOR

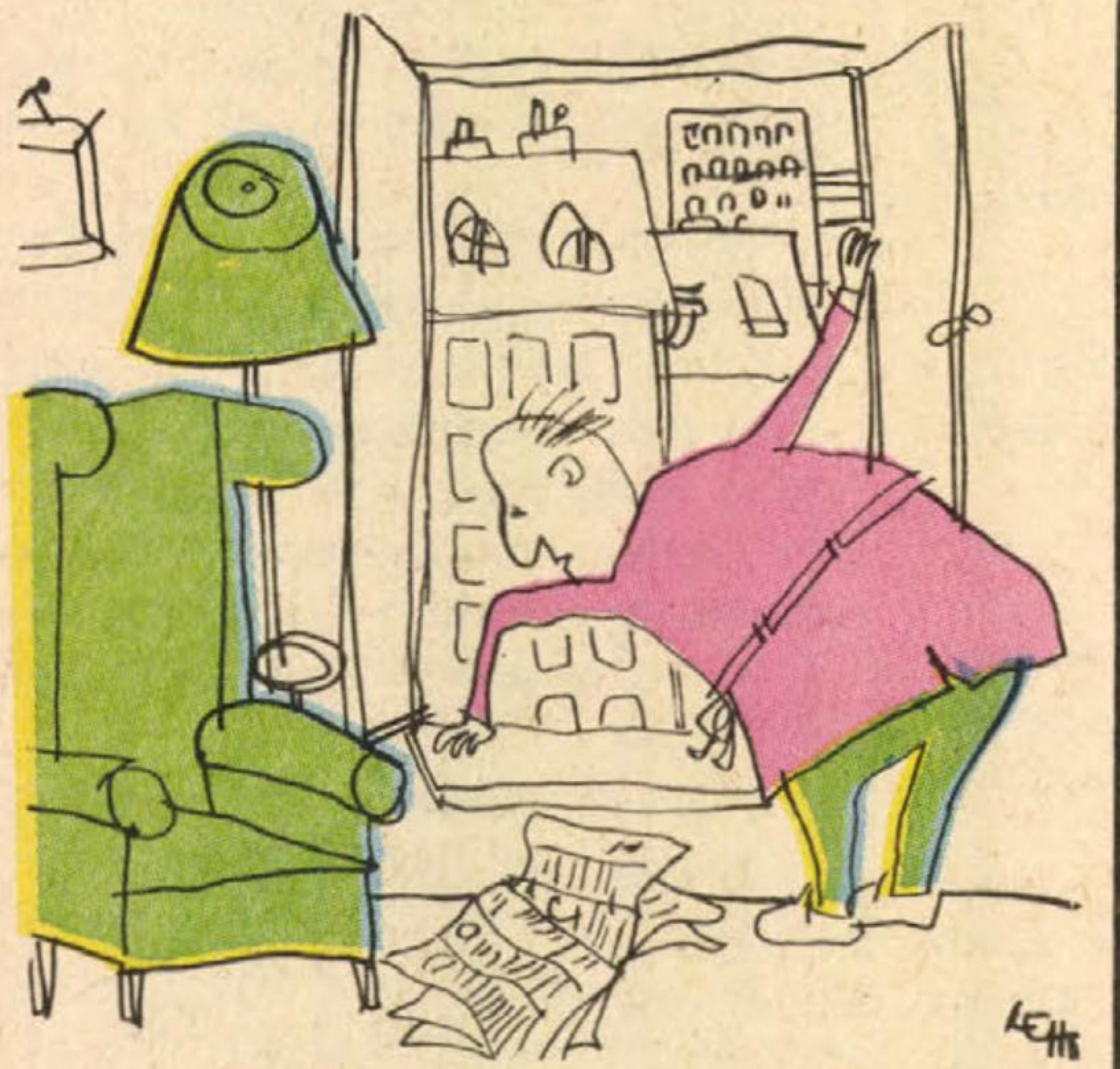

– Mi az, Rózsi, megsértődtél?

MEGNYUGTATÓ TÁBLA

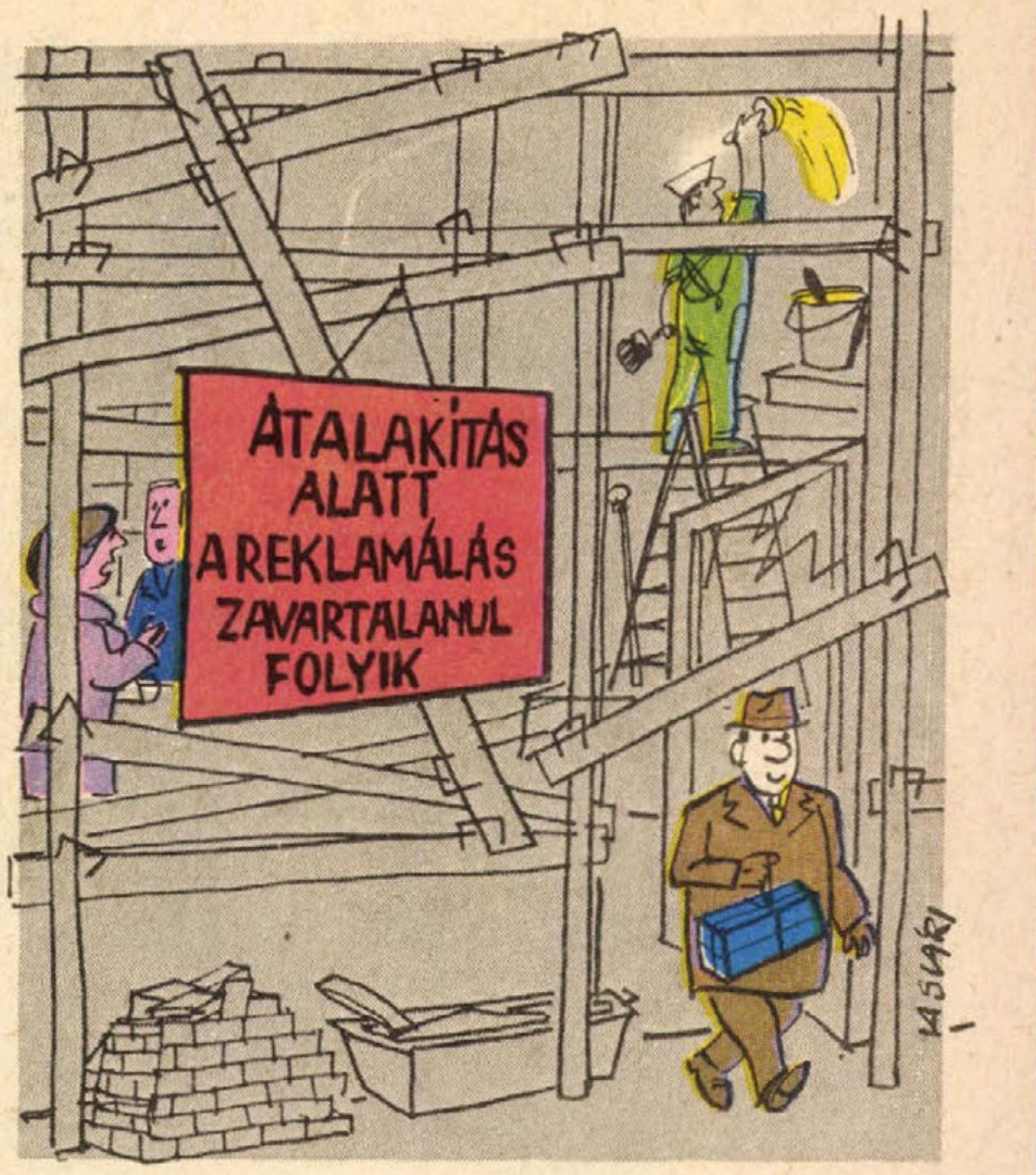
ÁTALAKÍTÁS ALATT A REKLAMÁLÁS ZAVARTALANUL FOLYIK

KORATÉLI ELÉGIA

Szép városunk, drága Pest,
Napjainkban rosszul fest,
Feltúrva áll járdák fele,
Kifordulva mindnek bele
Kocsiúton szörnyű medrek
Földjét marják öblös vedrek,
Burkolatot törnek, zúznak,
Kábeleket, csövet húznak,
Száz decibel már a zajszint,
– Megőszíti ez a hajszínt. –
Kavics, agyag, tégla, állvány,
Úgy terjed most, mint a járvány,
Gyalogjárón buckák, dombok,
Sárba ragadt őszi lombok.

Építenek aluljárót,
Metrót, utat, teret, házat,
Felüljárót, portálokat,
Árkádot és betonvázat,
Tataroznak felül, alul,
Hol tempósan, hol meg balul.

Míg építők gondban főnek,
Szívünk örül a jövőnek,
Ha marad is kis hibája,
Páratlan lesz Pestünk bája.
Megújul a város fele,
Aluljárókkal lesz tele,
Türelemmel ki kell várni,
És öröm lesz felül járni.

Vajda Gyula

KELLEMETLENKEDŐ

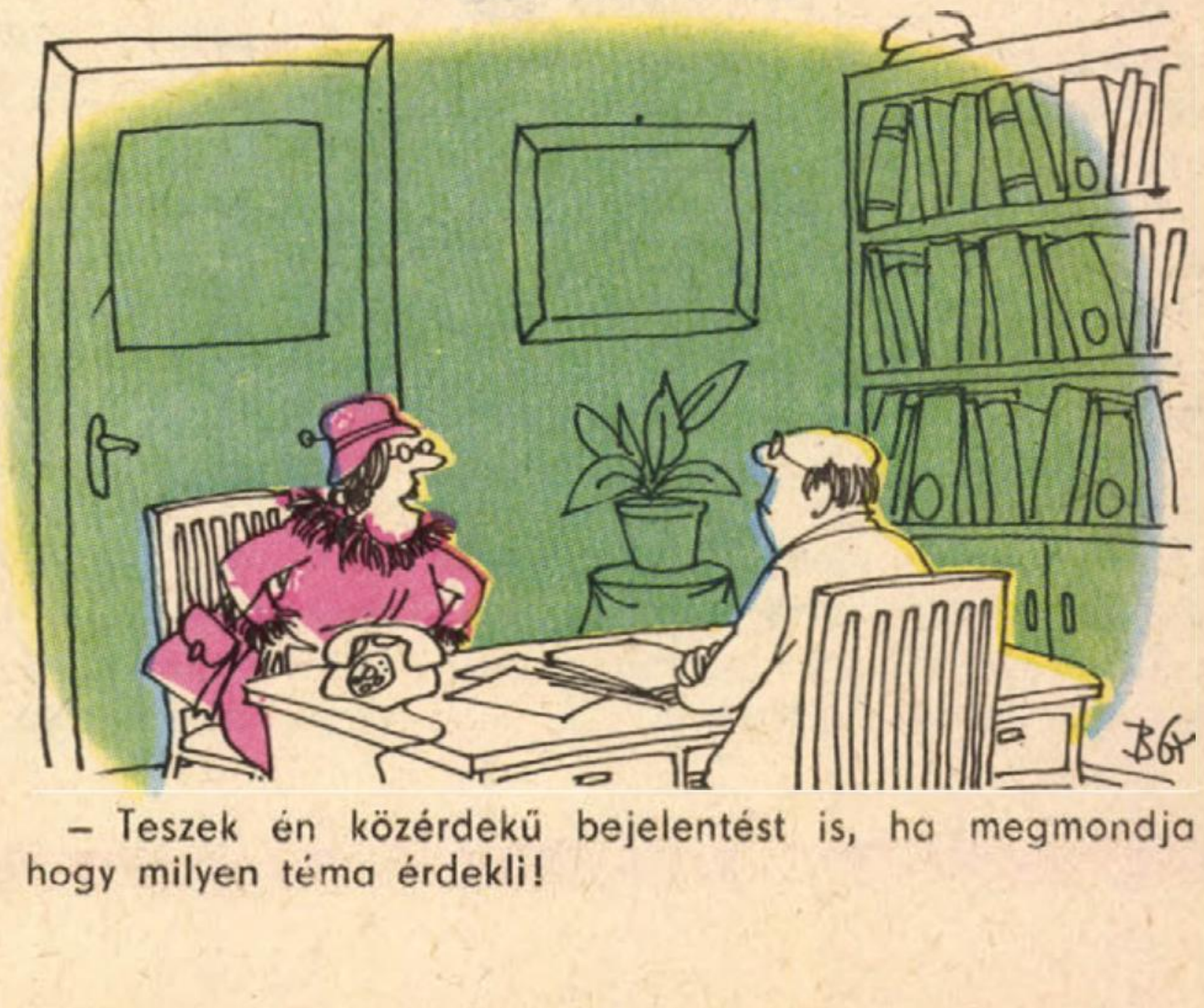

– Teszek én közérdekű bejelentést is, ha megmondja hogy milyen téma érdekli!

MŰVÉSZET ÉS MEGÉLHETÉS

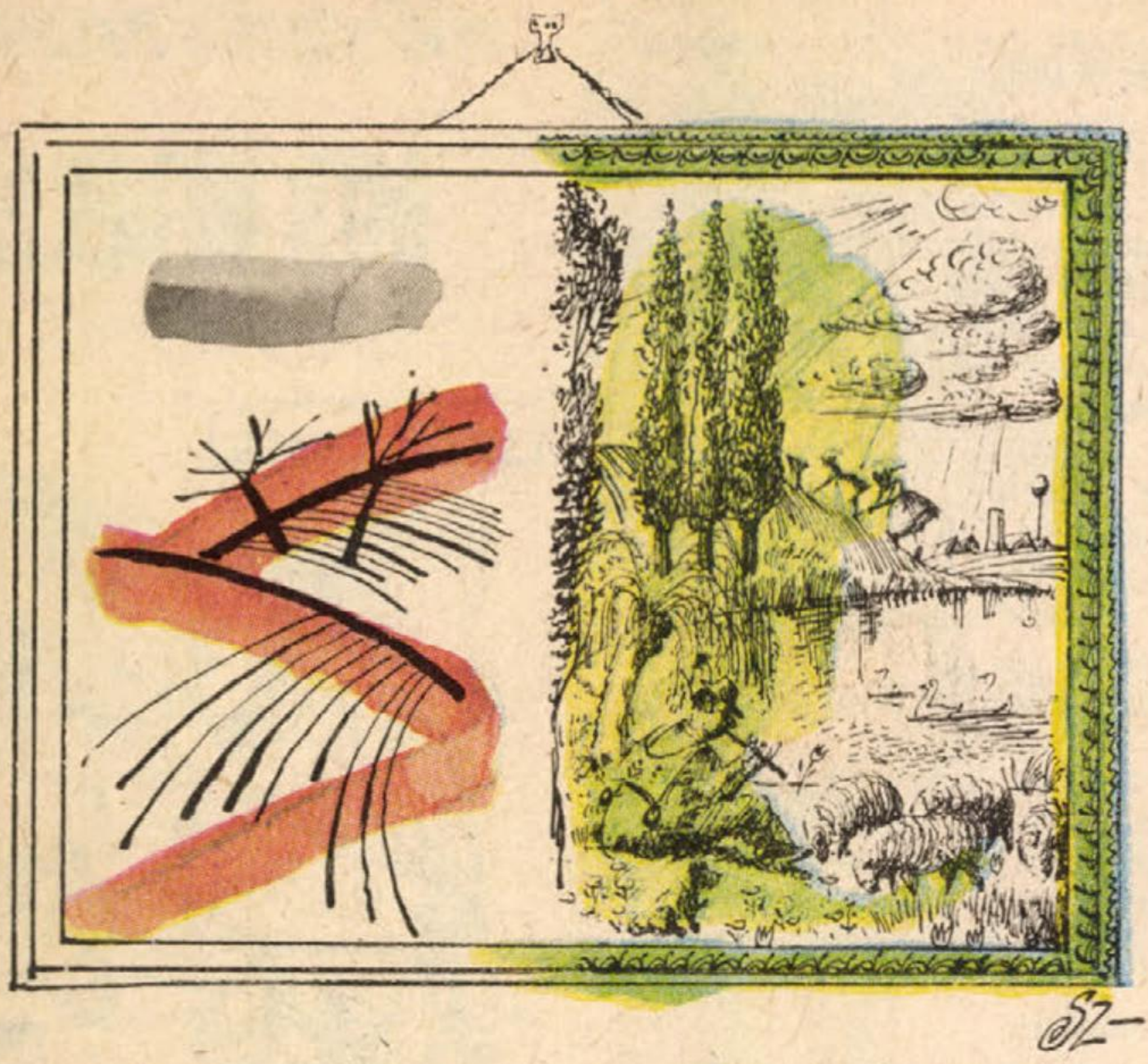

PEDAGÓGUSPROBLÉMÁK

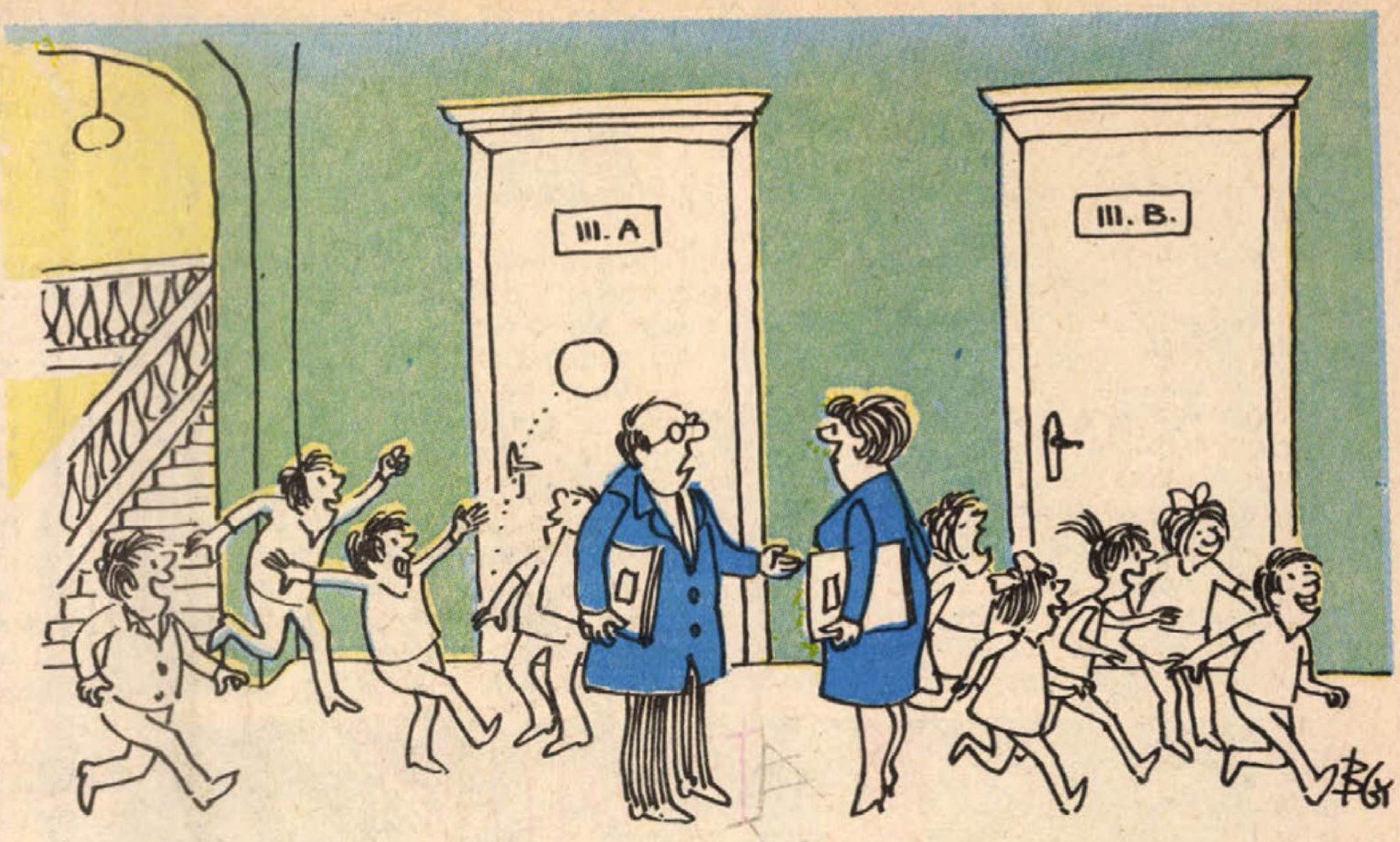

– Lassanként mindent kipróbáltunk, már csak az van hátra, hogy a diákok tanítsanak.

RELATIVITÁS

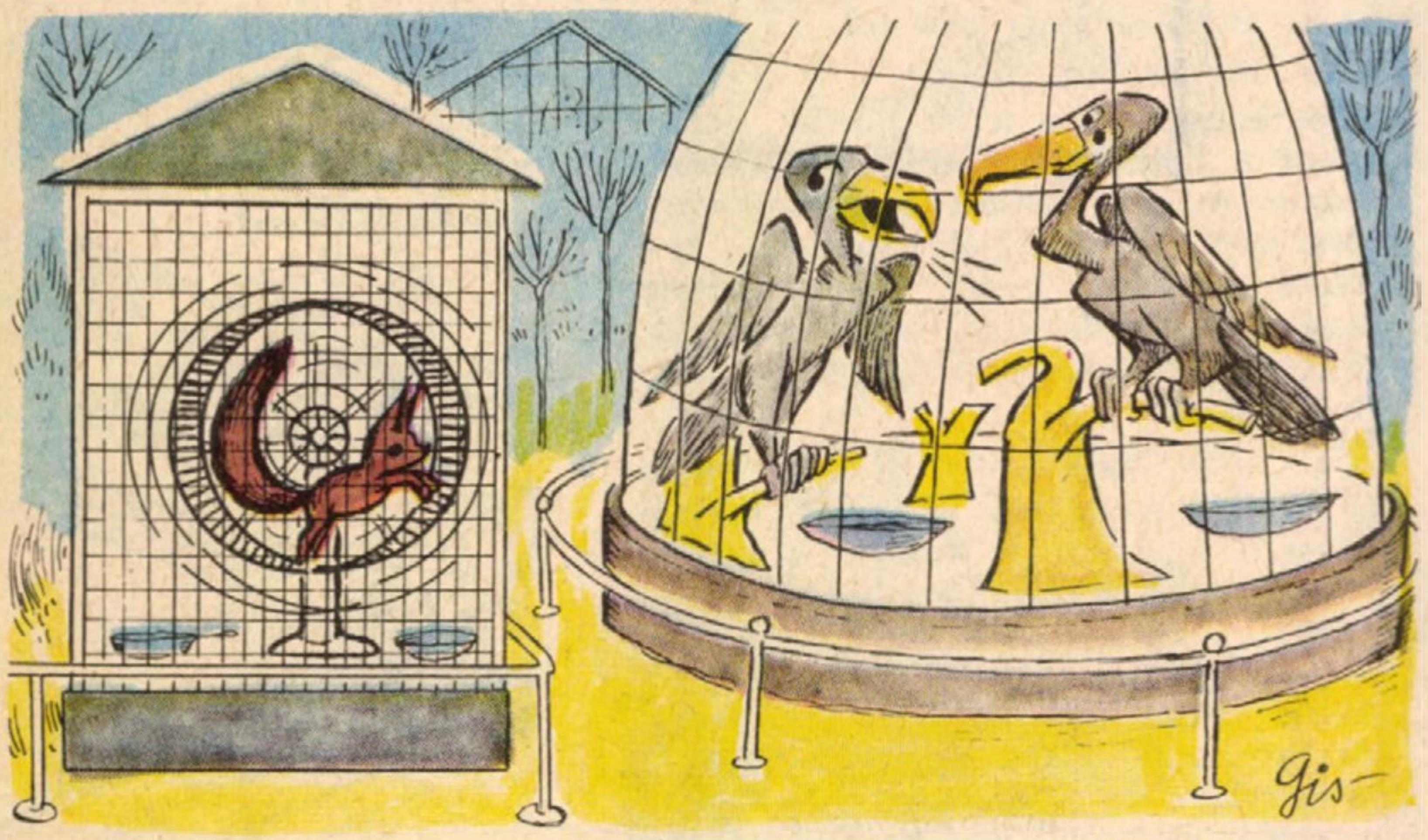

– Ha ezt a mókust látom, mindig örülök, hogy szabad vagyok, mint a madár!

HIVATALOS SZÖVEG

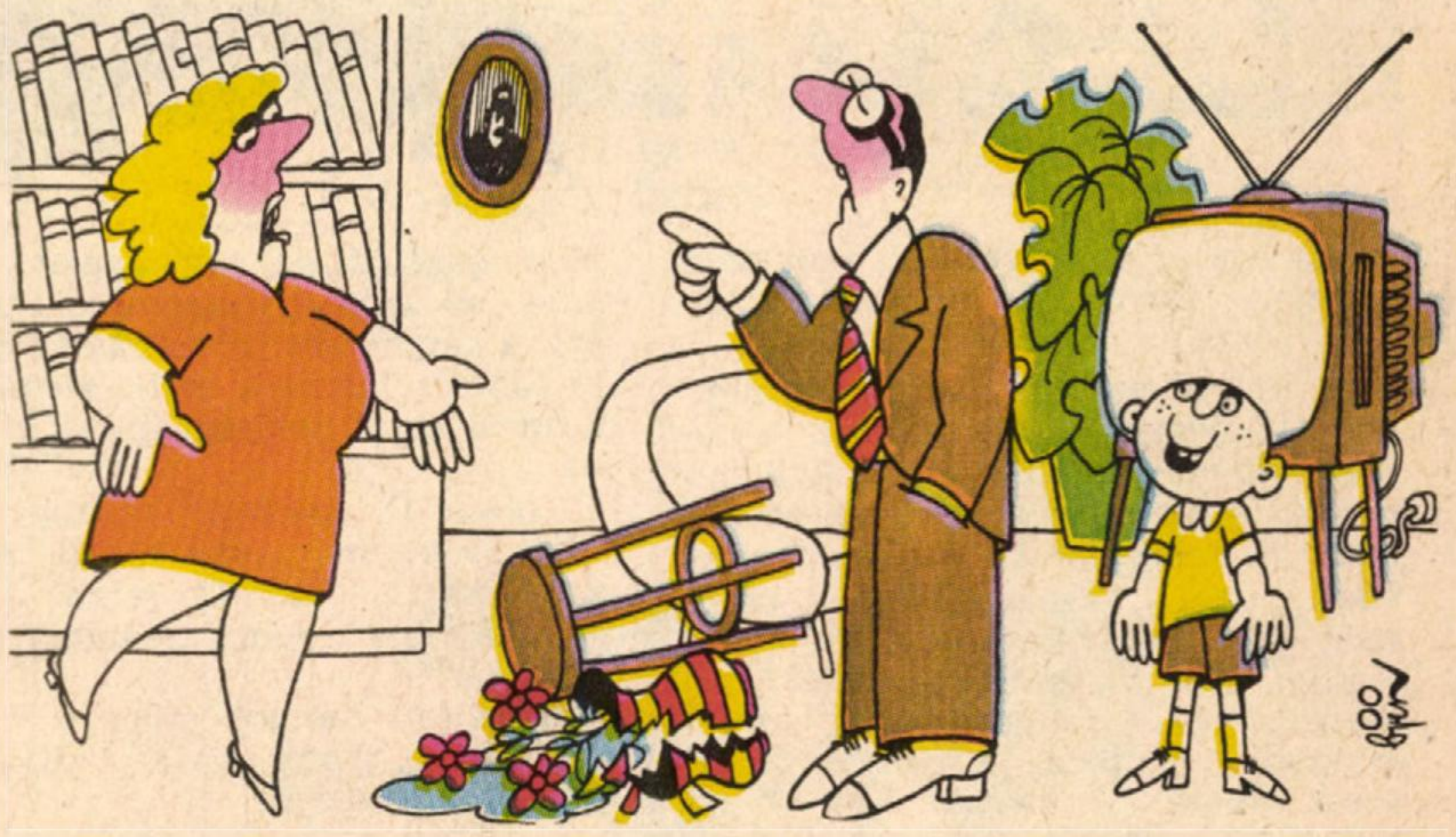

– Mielőtt szemrehányást teszel, fiacskám, közlöm veled, hogy az általam okozott vázatörések száma éves szinten csökkenő tendenciát mutat!

ELBORZASZTÓ TÖRTÉNET

Az alkoholizmus aggasztó jelenségeiről nem győztünk írni az elmúlt esztendőben. Felesleges lenne felidéznem azokat a szívfájdító, nemegyszer véres családi tragédiákat, melyeknek oka a bor és a pálinka volt.

Ebben az évben is írni fogunk az alkoholfogyasztás okozta tragédiákról, máris megindítom a sort. Íme, az új esztendő első, elgondolkoztató története egy italozás következményéről...

Dr. A. F., sebészorvos barátom, baleseti ügyeletes volt az óév utolsó napjaiban. Az egyik éjszakán — két óra is elmúlt már — fejsérüléses, erősen vérző férfit támogattak be az ügyeletre: G. Z. negyvenöt éves kereskedelmi dolgozót. A férfi erősen ittas állapotban volt, a fején női esernyő fémgombjától származó sérülések. Dr. A. F. tizenhat öltéssel varrta össze G. Z. fejbőrét, s a sérülés történetét jegyzőkönyvbe vette fel. Ez röviden a következő volt:

G. Z., éjfél után, egy nőismerősével tért haza saját lakásába, annak tudatában, hogy a felesége nem tartózkodik otthon, mert éjszakai műszakban dolgozik, ahonnan reggel hat óra után megy csak haza. Az asszony azonban két órakor — váratlanul — berontott a lakásba, szitkozódva a férjének esett és összecsukható női ernyőjével addig ütlegelte G. Z.-t, míg az ernyő össze nem törött a férfi fején. Ezalatt G. Z. nőismerőse kereket oldott. G. Z.-t nemcsak ittas állapota tette védekezésre alkalmatlanná, hanem az a körülmény is, hogy felesége egy fejjel magasabb és legalább húsz kilóval súlyosabb a férjénél, tehát sokkal erősebb testalkatú a férfinál. G. Z. az orvosi segélynyújtás után arra kérte az ügyeletes dr. A. F.-et, hogy az ügyeleten tölthesse reggelig az éjszakát, arra hivatkozva, hogy erősen szédül. Kérését az orvos — mérlegelve az összes körülményeket — engedélyezte.

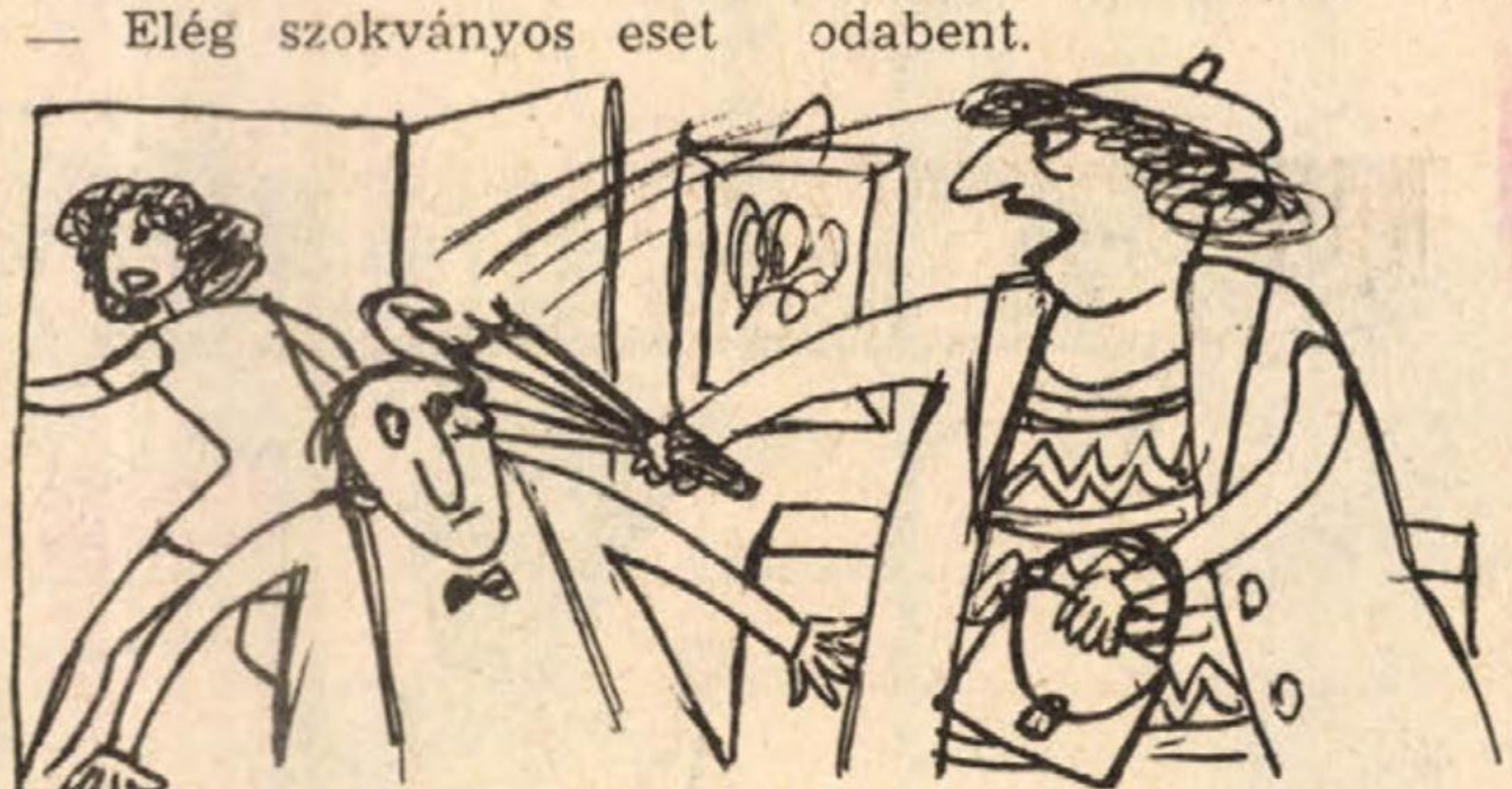

— Elég szokványos eset — jegyeztem meg orvosbarátomnak, miután elmondta a történetet. — És nem is vagyok elégedett vele. Ugyanis arra kértem tőled példát, hogy az alkoholizmus romboló hatásáról mondj el egy esetet, ez pedig egy egyszerű történet a házastársi hűtlenségről és szinte mellékes az a körülmény benne, hogy G. Z. italt is fogyasztott.

— Nem mellékes a történetben — intett le dr. A. F. —, ha több részletét is megismered az esetnek. A feleség váratlan hazatérése ugyanis nem egy véletlen játéka volt, úgy rontott be a lakásba, hogy pontosan tudta, mi fogadja majd odabent.

— Vagyis az asszonyt értesítette valaki, hogy mi történik a távollétében — követem a történet logikáját. — Itt kapcsolódik az alkoholfogyasztás az eseményekbe?

— Itt — bólintott a doktor. — G. Z. ugyanis otthon hagyta a kapukulcsát. Egy darabig keresgélte a zsebében, majd, miután nem találta, kicsengette a házmestert, és egy húszforintost nyomott a markába. Vagyis fejedelmi kapupénzt, a hallgatás díját.

— Nem győzött meg az eseted — állapítom meg elégedetlenül. — G. Z.-t nem az alkoholfogyasztás sodorta ebbe a helyzetbe. A házmester rosszindulata — mert nyilván az történt, hogy a házmester értesítette az asszonyt — független attól, hogy G. Z. ivott, vagy sem. Az italozás G. Z.-t legfeljebb meggondolatlanabbá tette, vállalta azt a kockázatot, hogy bizik a házmester tapintatában. De ezt szolgálta a szép kapupénz is, melyet az „árulónak" volt képe még zsebre is vágni! Hol itt az alkoholizmus romboló hatása?

— Az emlékezetkihagyás! — közölte velem dr. A. F. — Ugyanis G. Z., az alkohol hatása alatt, elfelejtette, hogy ki a házmester, akit kicsenget és borravalóval lát el. A házmester ugyanis nem más náluk, mint az ő tulajdon anyósa...

Somogyi Pál

TÖRTÉNIK: AZ ÉV VÉGÉN

Borús Tekintetű Férfi (a továbbiakban B.) ül egy kávéházi asztalnál és bal karjára könyökölve bámul a semmibe. Odalép hozzá, majd asztalához ül Derűs Tekintetű Férfi (a továbbiakban D.), vidáman üdvözli, B. fojtott hangú „szervusz!”-a után azonban megütődve kérdezi:

— Mi van veled? Mért vagy ilyen letört? Mintha uborkát nyeltél volna!

B. bosszúsan legyint:

— Hagyj békén, rosszkedvű vagyok! Mért, te talán végigröhögöd az életedet?

— Az más. De ma nem lógatom az orromat. Mindenki vidám, mindenki készül a szilveszteri mókákra. Az egész várost felveti a jókedv.

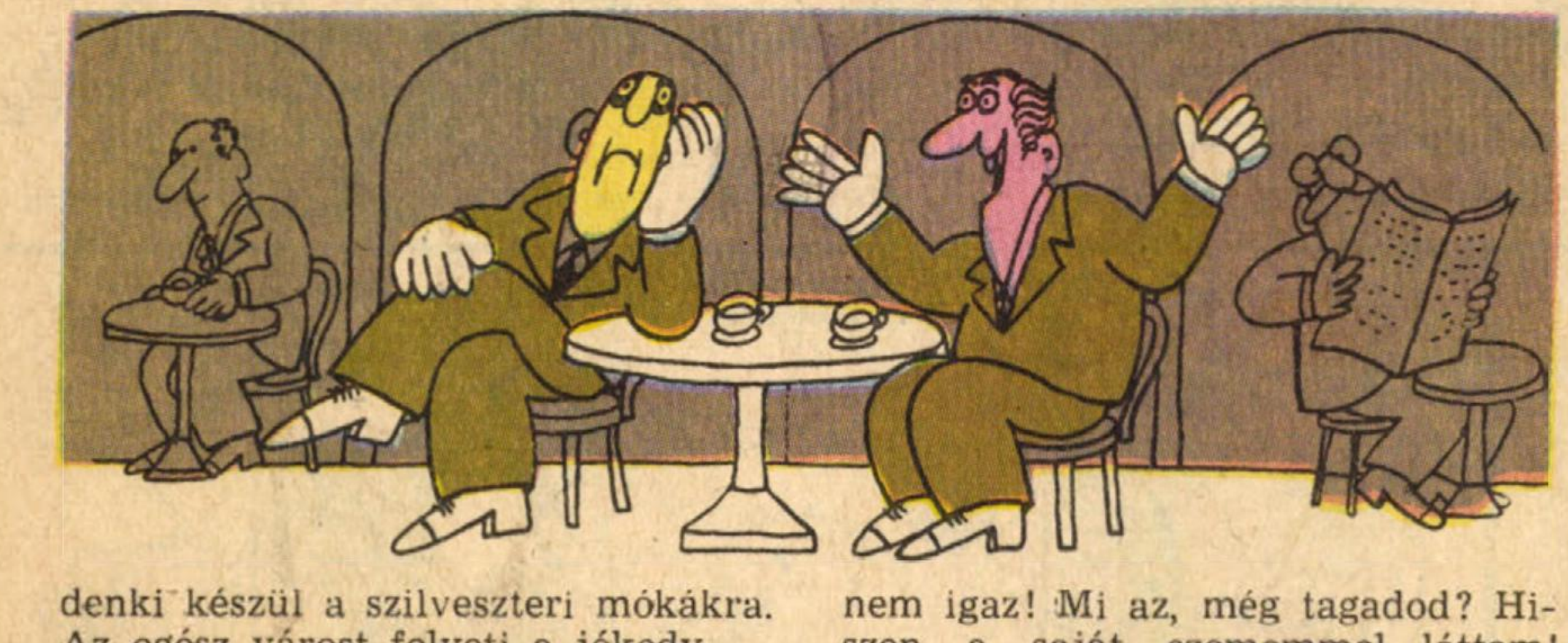

B. rázza a fejét.

— Látod, ezt utálom. Ezt a naptáron előjegyzett ihaj-csuhajt. A kötelező jókedvet. Mindenki fegyelmezetten vigyorog. Papírtrombitát fúj, mert ilyenkor muszáj. Elhatározza, hogy duhaj vidámság önti el a lényét és engedelmesen kirúgja a ház oldalát. Köszönöm szépen, én nem kérek ebből a művi derűből. Akkor mulatok, amikor jókedvem van. Most nincs.

— Ide figyelj! — mondja D. emberbarátságtól meleg hangon —, felvidítlak. Azt ismered, hogy Kón és Grűn utazik a vonaton...

— Nem érdekel! — vág közbe B. — Hagyd ezeket az ásatag vicceket! Különben sem szeretem ezeket a faji elfogultságra alapozott idétlenségeket. Talán úgy, hogy Kovács és Gál, két ateista utazik... de ez sem kell! Senki sem utazik!

D. sóhajt.

— De válogatós vagy! Ide figyelj! Mi a különbség a...

— Elég! — kiált B. — Nincs semmi különbség! Egykutya. Minden egyformán bosszant, az idegeimre megy. Ne kísérletezz!

D. nem adja fel:

— Van egy kicsit borsos viccem. Szóval az utazó — jó, ateista — egy nappal korábban váratlanul hazaérkezik és rajtakapja a feleségét a legjobb barátjával félreérthető, vagy inkább félreérthetetlen ... hehehe ... helyzetben. Nagy botrány, a csábító kiugrik az ablakon, a férj bömböl, hogy így, meg úgy, nyomorult, megcsaltál! Mire a feleség azt mondja: nem igaz! Mi az, még tagadod? Hiszen a saját szememmel láttam! Így a férj. Mire az asszony: hát ha te jobban hiszel a saját szemednek, mint a saját feleségednek ... hahaha ...

Csend. D. zavartan makog:

— Mondom ... szóval azt mondja a feleség ... na? Ez talán nem jó vicc? Mért nem nevetsz? Mire vársz?

B. fojtott hangon szól:

— Arra, hogy a férj mit mond erre a hülyeségre.

D. összecsapja a kezét.

— Mi az, hogy mit mond? Vége a viccnek. Ez volt a csattanó.

B. legyint.

— Csattanó? Hogy meg ne szakadjak az ezüstös kacajtól. Hát van olyan idióta, aki ilyen szamárságot bevesz? A férj világosan látta, mi történt. Ezt a vizuális élményt nem lehet egy idétlen, inkább kétségbeesett bemondással ellensúlyozni. Megértem az asszonyt, mindenáron ki akart mászni a kutyaszorítóból, de kínjában semmi okos dolog nem jutott az eszébe.

— Te poéngyilkos. Nincs érzéked a humorhoz.

— Hát ilyen humorhoz nincs is. Arról nem is beszélve, hogy ez az úgynevezett tréfa erkölcsileg milyen káros. Aztán csodálkozunk, ha a mai fiatalok lejtőre jutnak. Pedig minden állam támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely ha elvész, megette a fene az egészet.

D. sóhajt, feladja a harcot. Órájára néz és felkel.

— Ne haragudj, de mennem kell.

— Trombitálni?

— Bokor Alinak megígértem, hogy felugrom hozzá.

B.-ben az eddigi mélabú haraggá forrósodik.

— Még csak ez hiányzott! Az ellenségemmel, ezzel a mocskos fráterrel barátkozol! Aki azt terjeszti rólam, hogy ... eh! Szóval ehhez a féreghez mégy! Hát üdvözlöm a barátodat!

D. mentegetőzik:

— Nem a barátom, te is tudod. De most fekszik, szerencsétlenül járt.

B. érdeklődéssel néz fel.

— Mi történt vele?

— Elcsúszott a jeges járdán, hasra esett a boldogtalan, alaposan összezúzta magát, leesett a szemüvege, összetört. Négykézláb mászva kereste a szemüvegét, persze csak egy-két üvegdarabot talált meg. A tetejébe még ki is röhögték, azt hitték, részeg.

B. arca végre felderül:

— Hát ez isteni lehetett! Szóval elesett a tag? A marha biztosan azon töprengett, kit lehetne megfúrni ... hahaha ... szóval hasra esett ... állati ... volt mire, olyan kövér, mint egy víziló ... mint egy disznó ... mint egy elhízott béka ... megőrülök ... juhuuuuj ... szóval négykézláb mááá ... haha ... mászott? ... És azt hitték, részeg? Óriási! Képzelem, miket mondtak neki! A kéz mindig lábnál van! ... hahaha ... és kereste a szemüvegét? ... jaj, a hasam! ... és csak üvegdarabokat talált? ... jaj, nem bírom ... nem bírom abbaha ... hahaha ... hagyni ...

Nem is szabad A nevetés az emberiség legnagyobb kincse

Feleki László

RAVASZ RÓKA

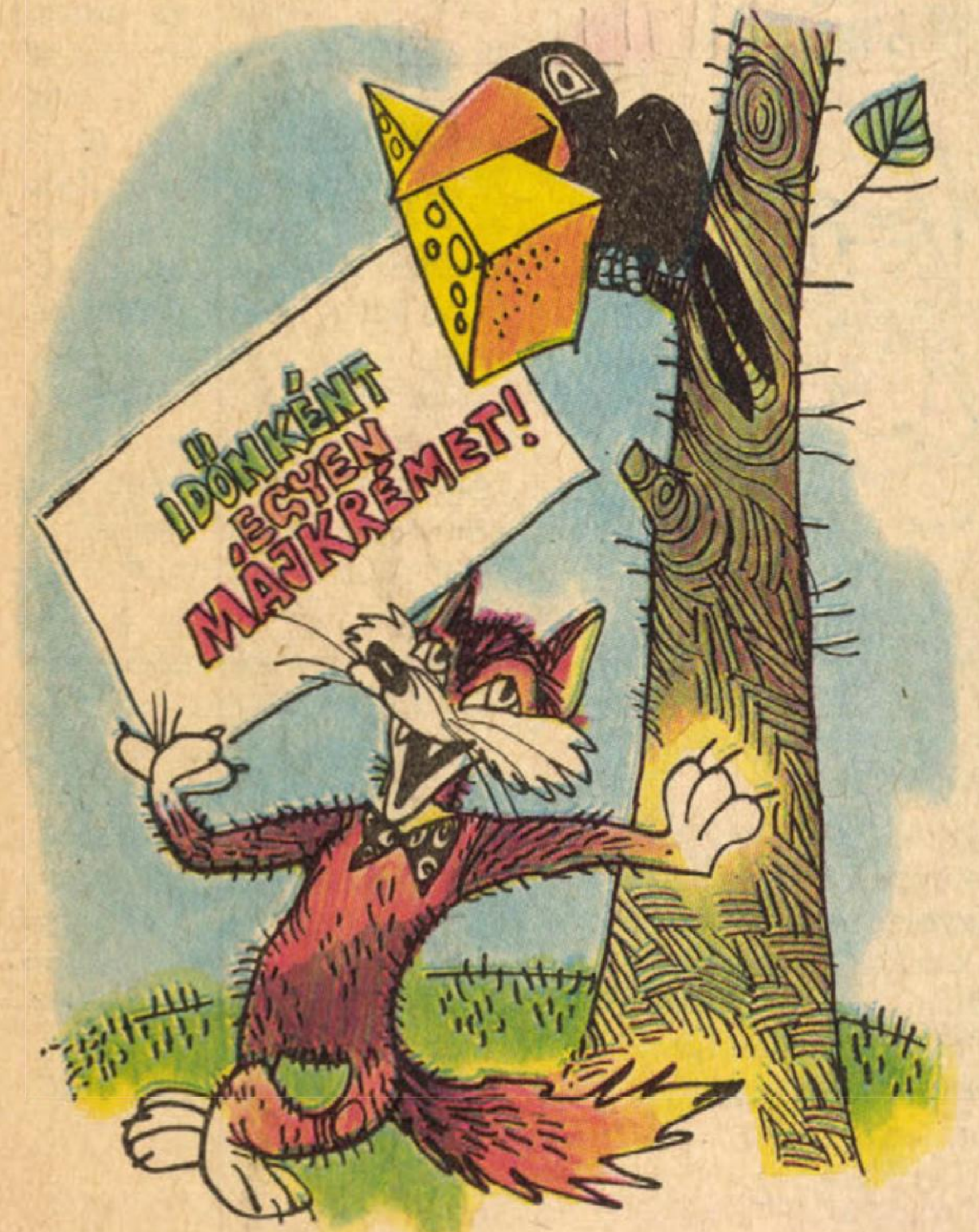
IDŐNKÉNT EGYEN MÁJKRÉMET!

EVOLÚCIÓ

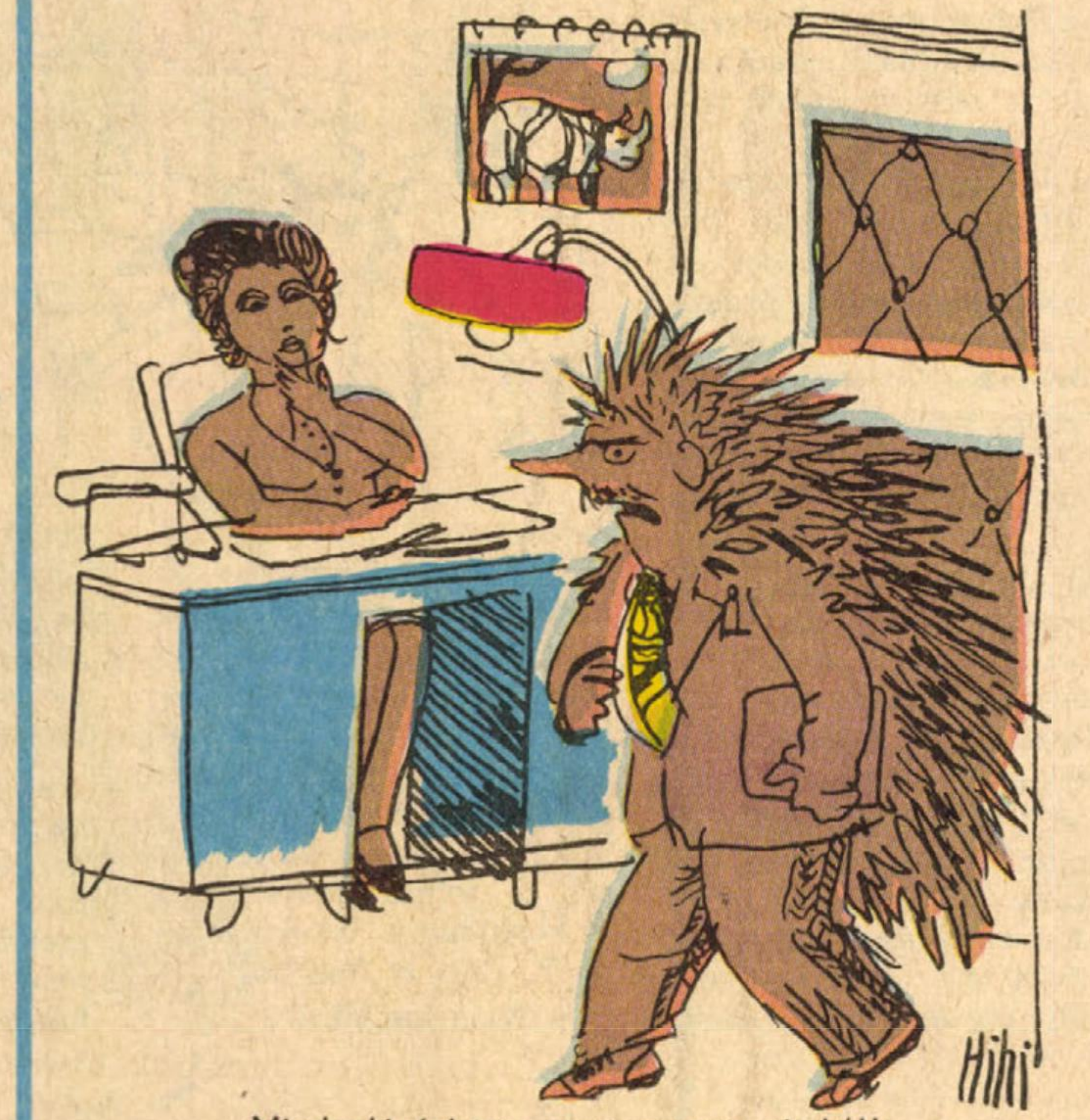

— Mindenki folyton csak engem piszkál! ...

Megkérdeztük rajzolóinkat:
MIT HOGYAN RENDEZNÉNEK?

Sajdik Ferenc:

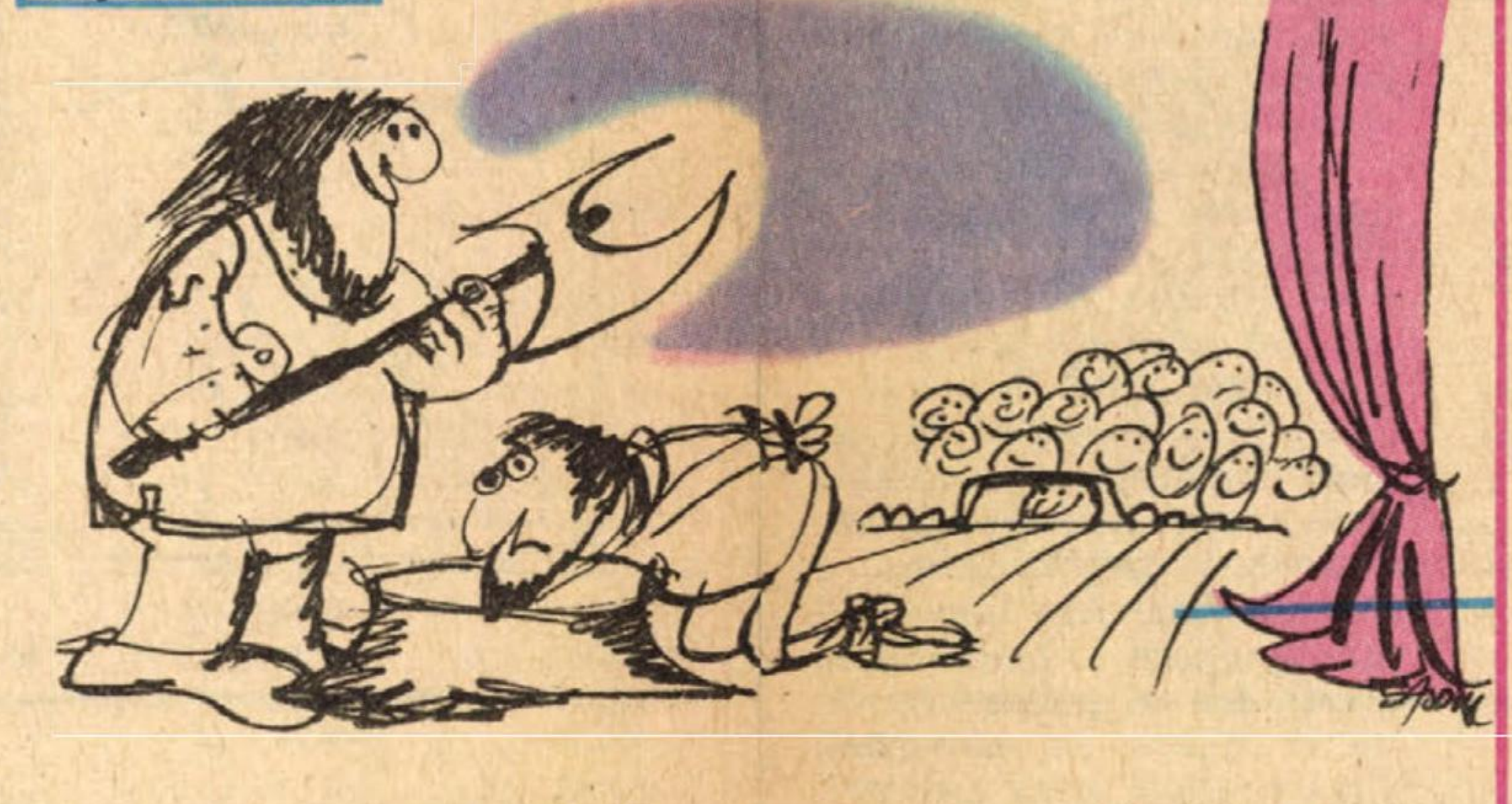

— Azt az álnok V. Lászlót végeztetném ki Hunyadi László helyett.

Dallos Jenő:

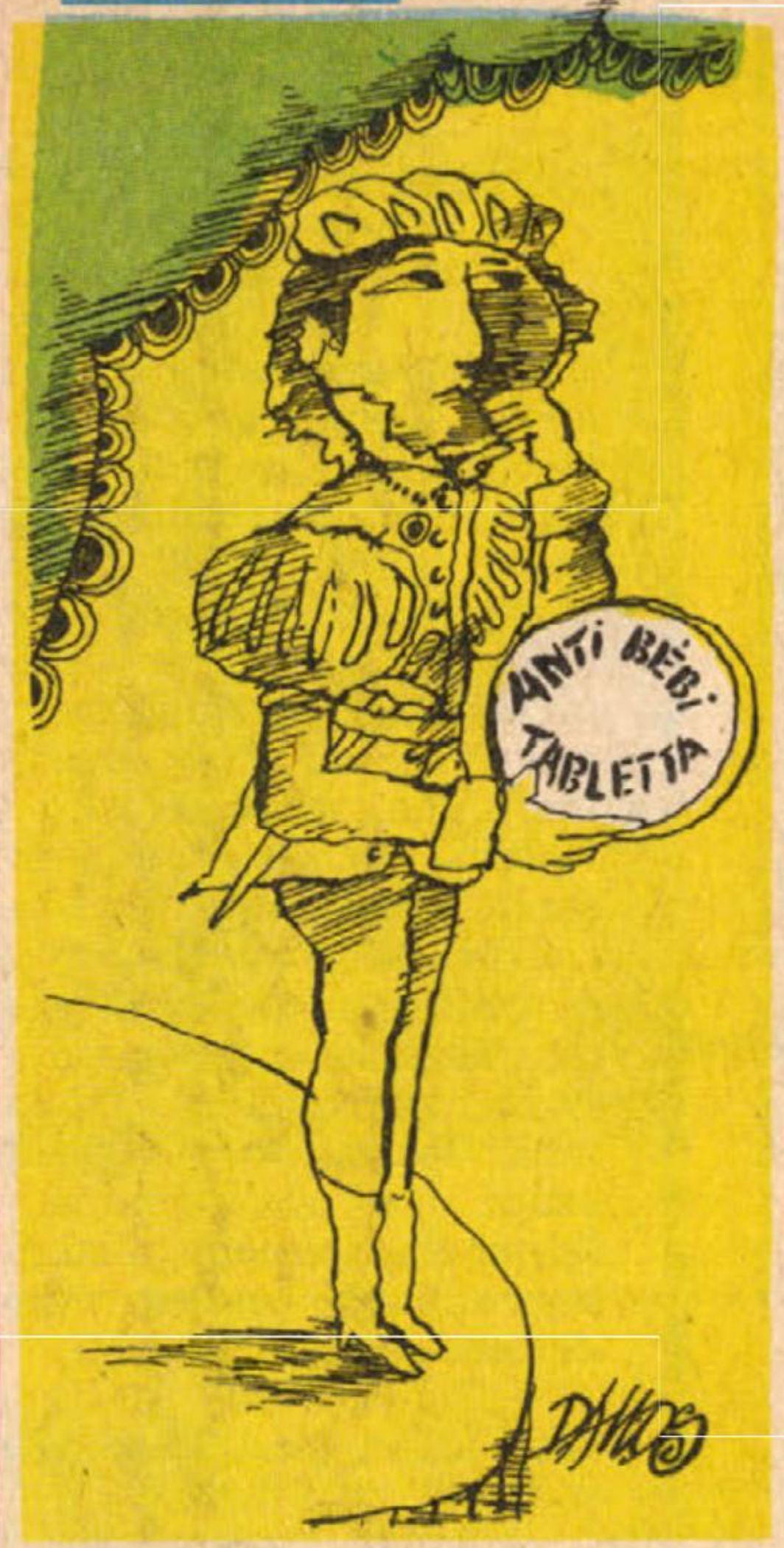

— Lenni, vagy nem lenni ...

Balázs-Piri Balázs:

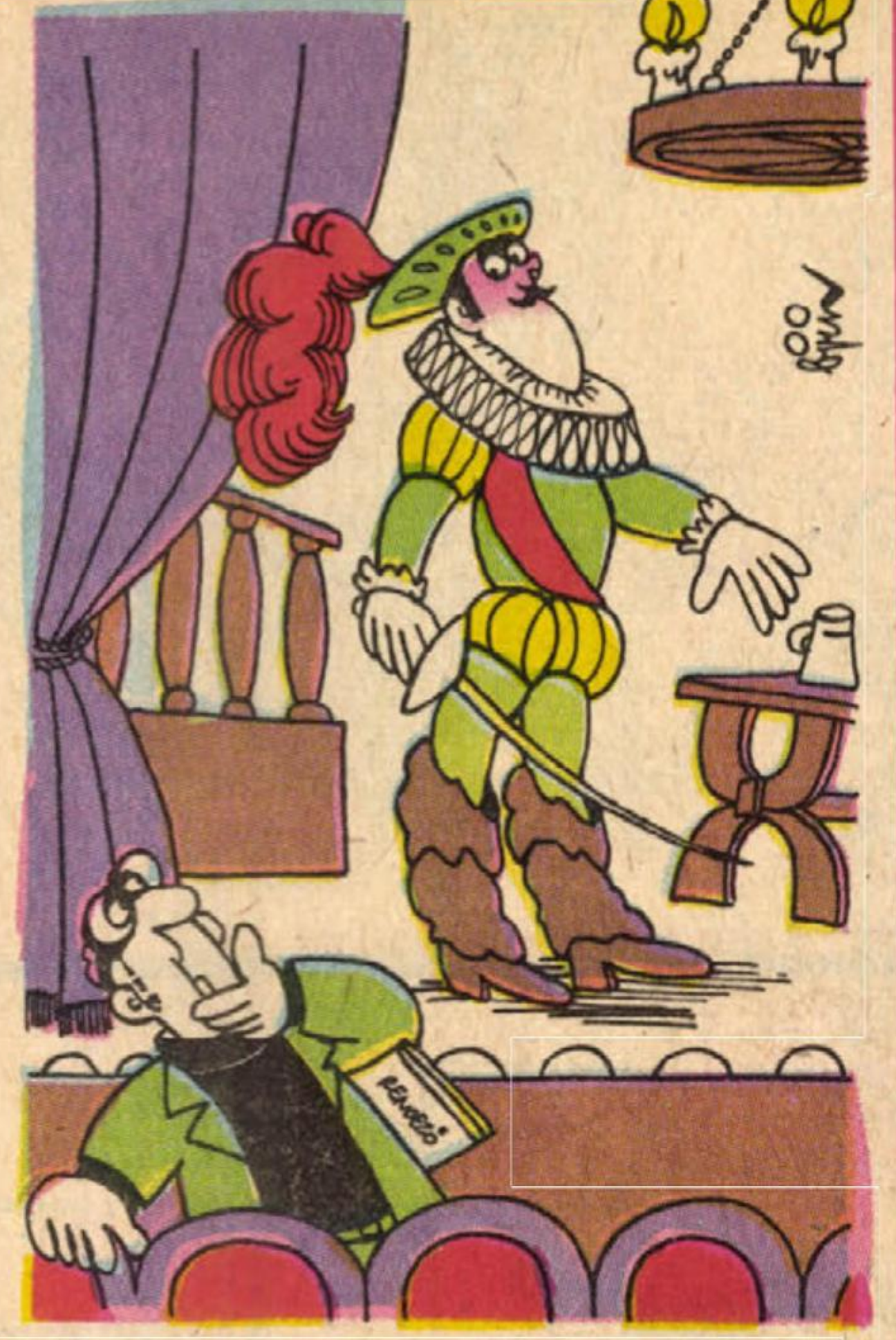

— Pisze orral játszatnám Cyranót, hogy ne sértődjenek meg a hosszabb orrú nézők.

Várnai György:

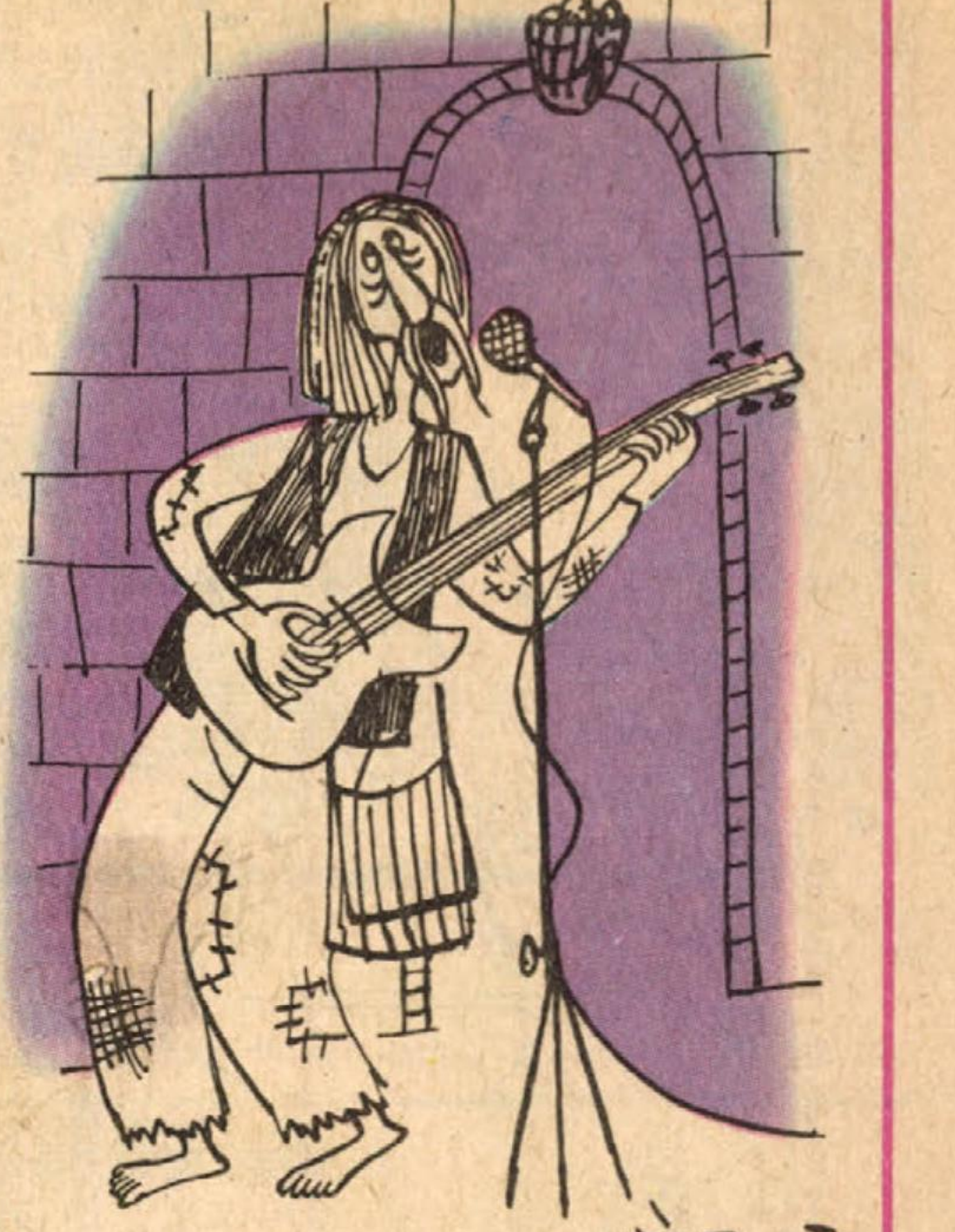

— A Bánk bánt musicalnek rendezném és Tiborc protest-songot énekelne.

Barát József:

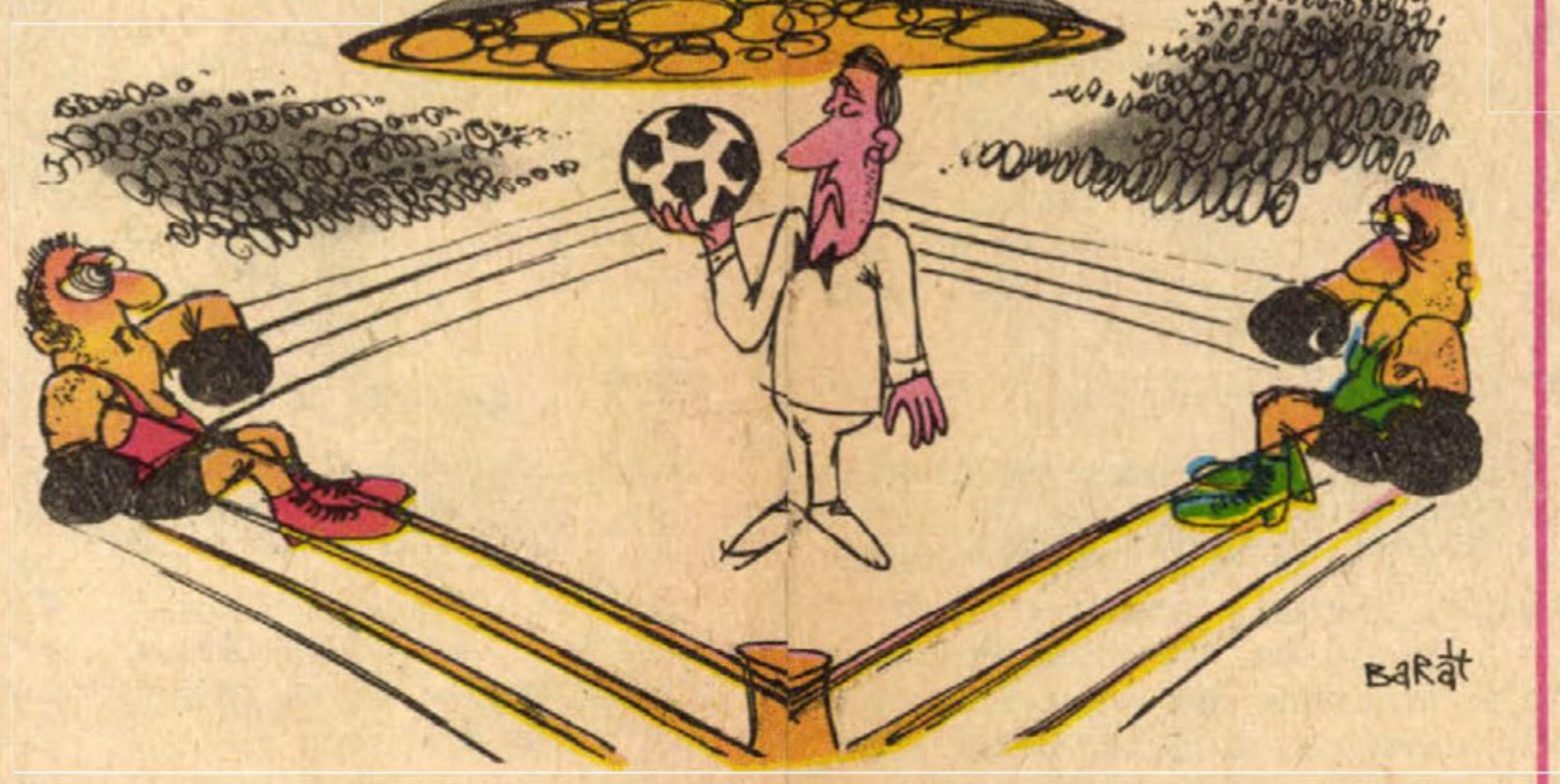

— Az ökölvívómérkőzéseket is 11-es rúgásokkal döntetném el.

Vasvári Anna:

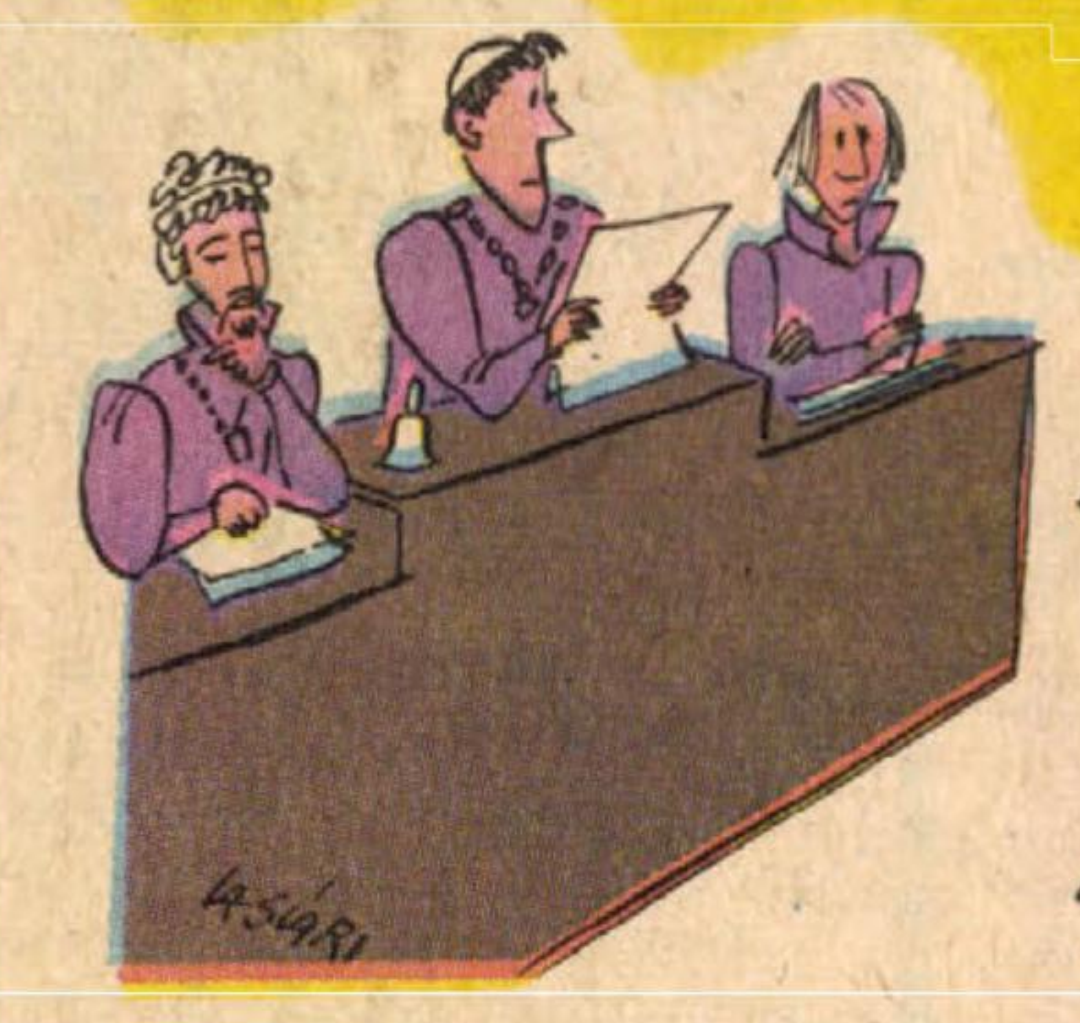

— Rómeó és Júlia közös megegyezéssel elválna.

Fülöp György:

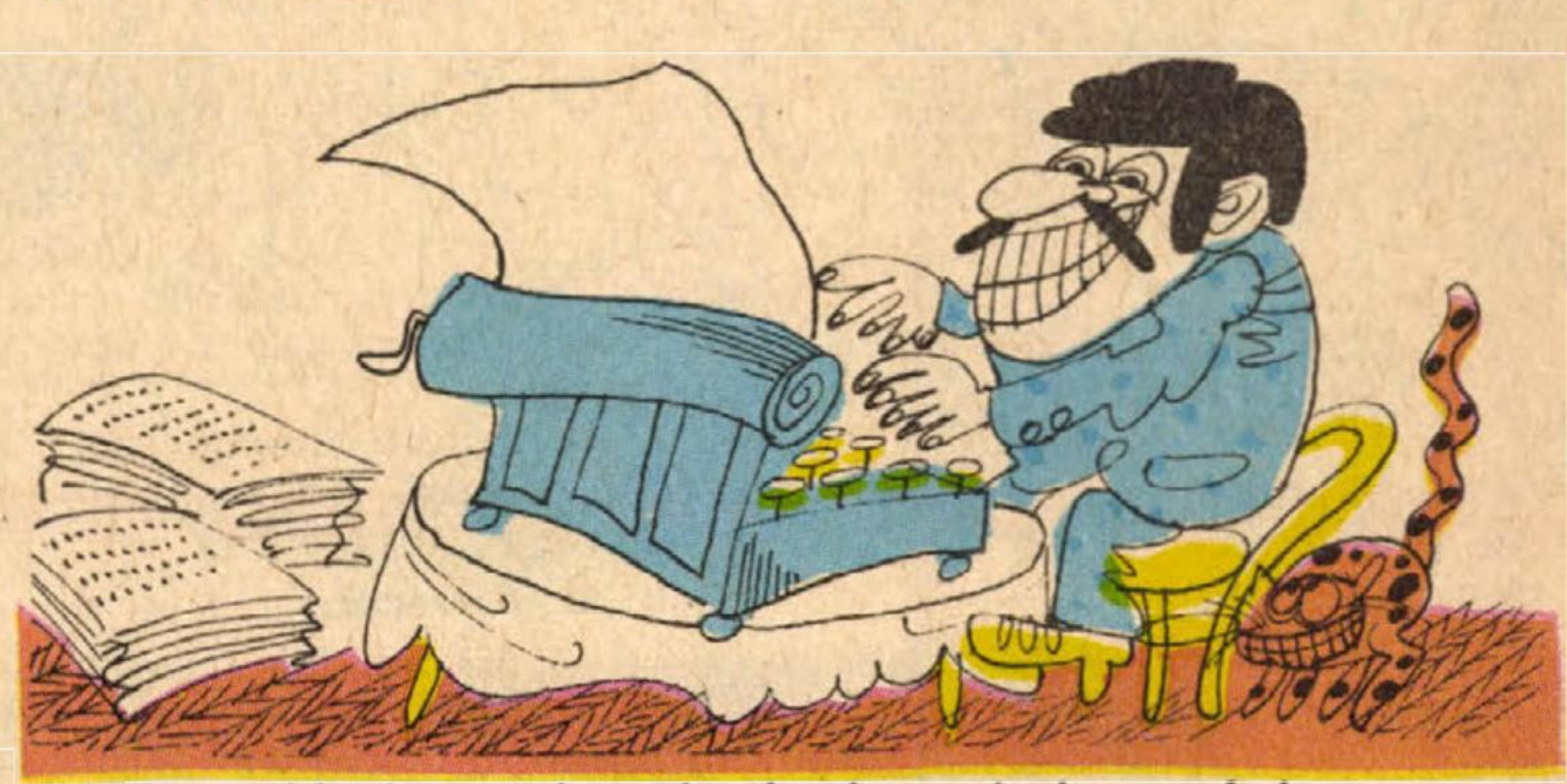

— Minden modern darabnak megírnám a végét.

Tót Gyula:

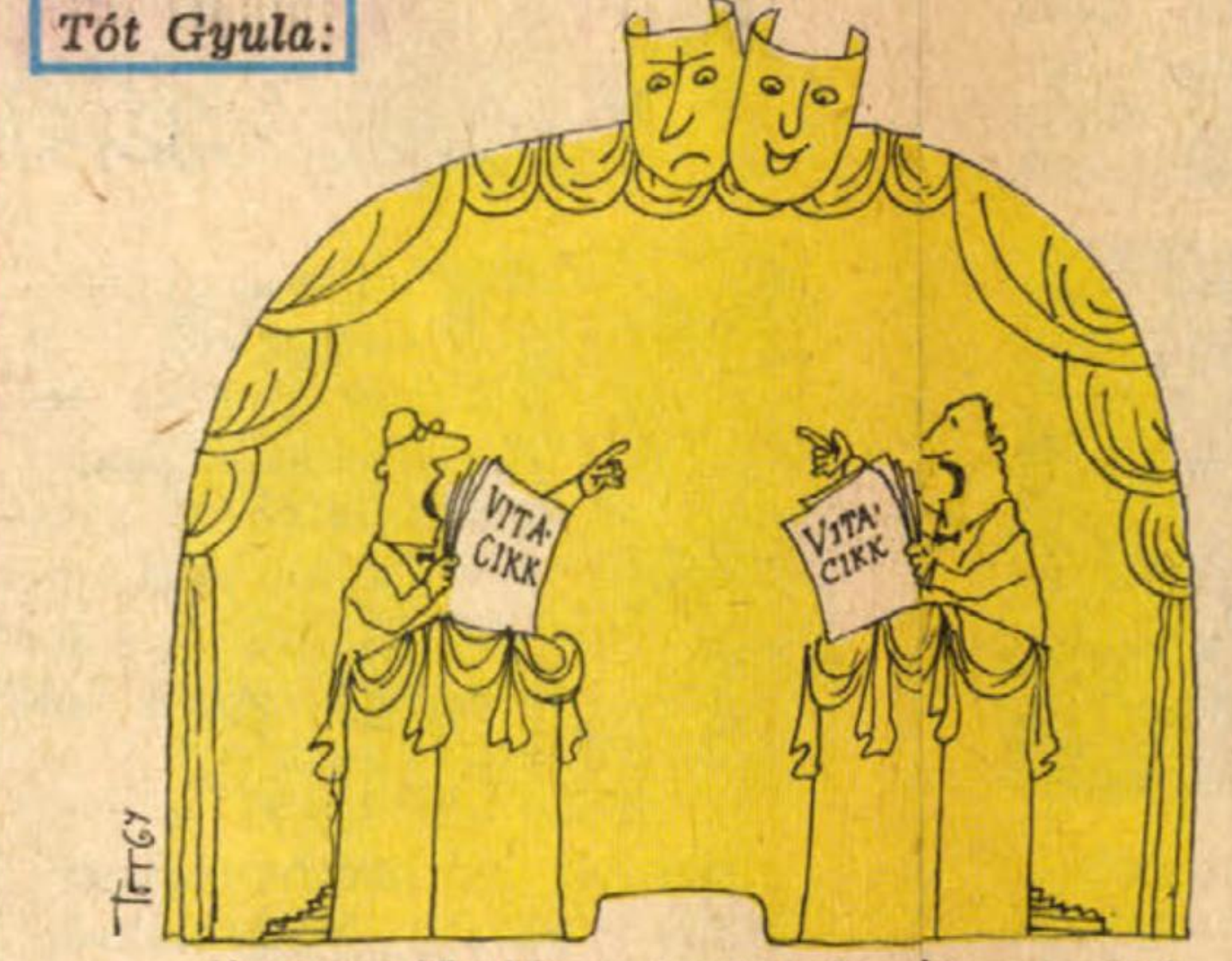

— Kamaraelőadáson mutatnám be a most dúló színházi vitát ...

Hegedűs István:

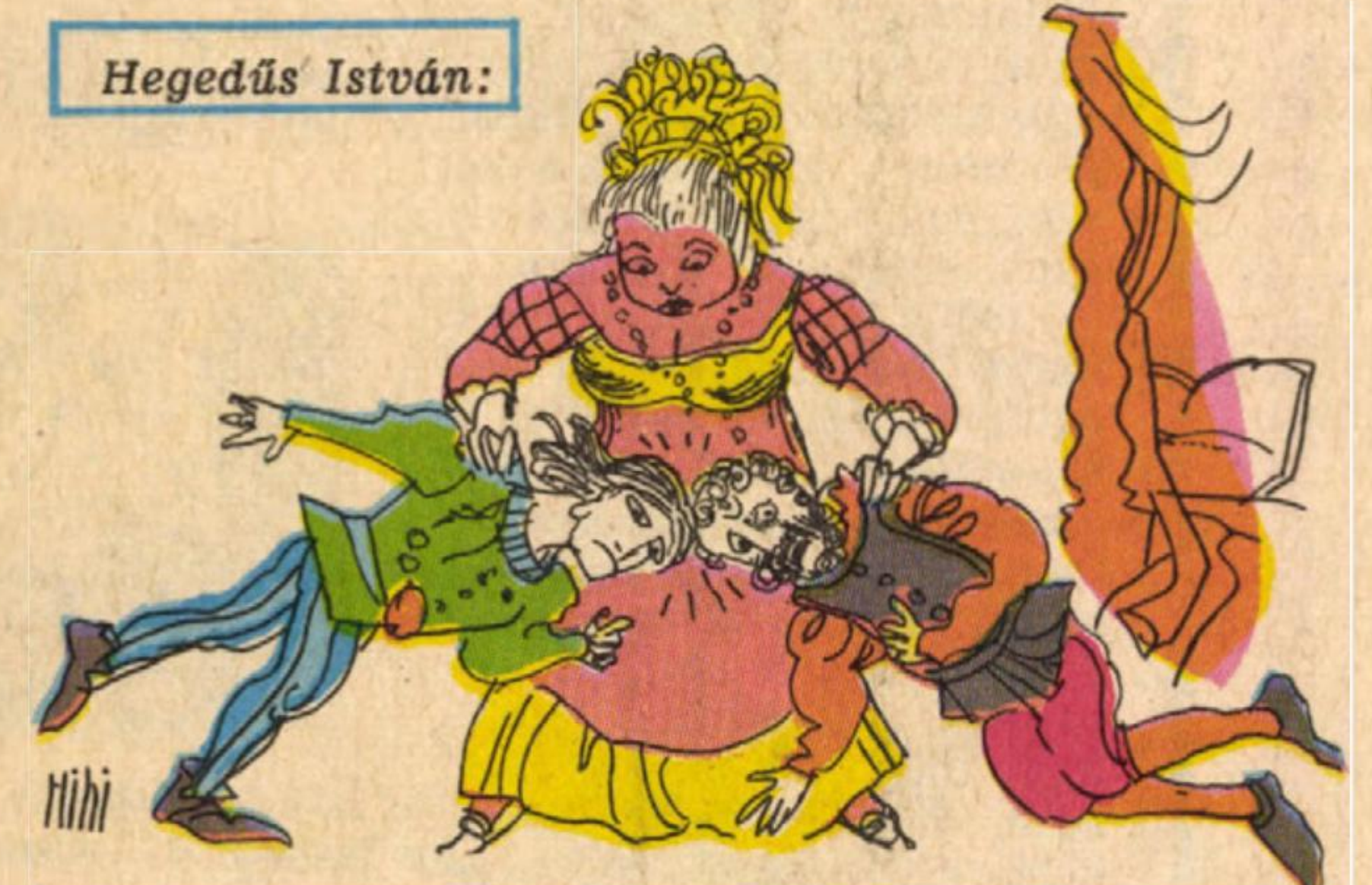

— Az Otellót, feminista alapállásból.

Brenner György:

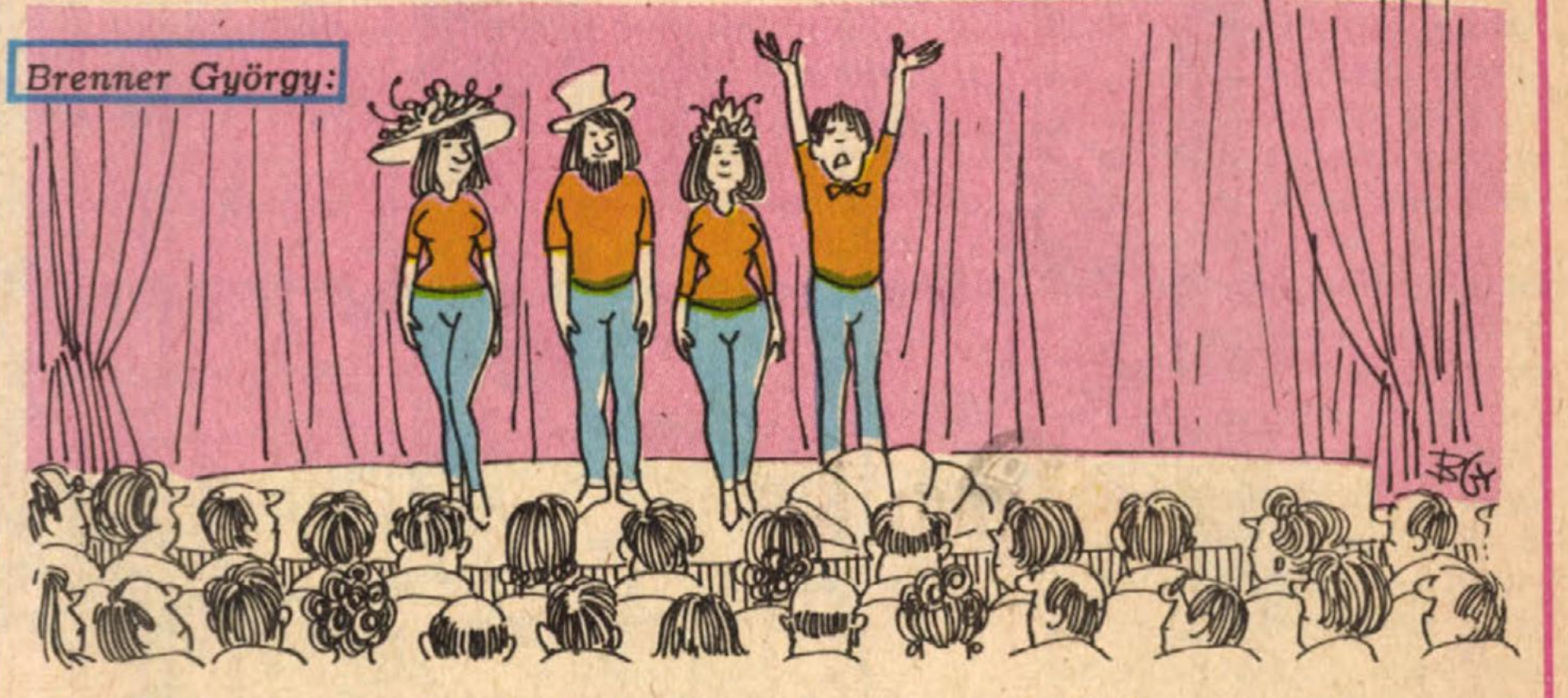

— A Csárdáskirálynőt oratóriumszerű előadásban.

SZILÁNKOK

KÜLÖNÖS ESET

— Kérem, vásároltam az önök üzletében egy cipőt...

— Már megint egy reklamáció! Mi a baj?

— Semmi az égvilágon. El akarom mondani, hogy a cipő tökéletes. Meg vagyok elégedve.

ŐSZINTESÉG

Ha őszinte ember vagy, ne csodálkozz, hogy nincsenek barátaid.

MEGÁLLAPÍTÁS

— A mi környékünkön javult a közbiztonság. Éjszakánként legfeljebb ketten-hárman garázdálkodunk.

FOGYÓKÚRA

— Naponta csak egyszer étkezem, délben. Akkor megeszem a reggelit, ebédet, uzsonnát, vacsorát ...

ELFOGLALT EMBER

— Tegnap Pestről Debrecenbe utaztam. Kellemes útitársam volt. A vonaton jól összeismerkedtünk a feleségemmel ...

ÖREGEDÉS

— Pajtás, én már azt sem tudom, hogyan kell egy nővel megismerkedni.

— Irigyellek. Én már összeveszni sem tudok velük.

ILYEN IS VAN

— Beszállhatok? Szabad ez a taxi?

— Igen. De csak akkor, ha az utas a Külső Jászberényi út 117/C-be megy, mert nekem ott van dolgom ...

SZEÁNSZ

Megidézték a szellemet azzal a szigorú záradékkal, hogy meg nem jelenés esetén rendőr fogja elővezetni.

ZSEBÓRA

Brahovácz meséli:

— Van egy príma, márkás zsebórám. Tegnap az utcán leejtettem. Éppen arra jött egy hatalmas úthenger. Legalább öt tonna súly ment keresztül az órán.

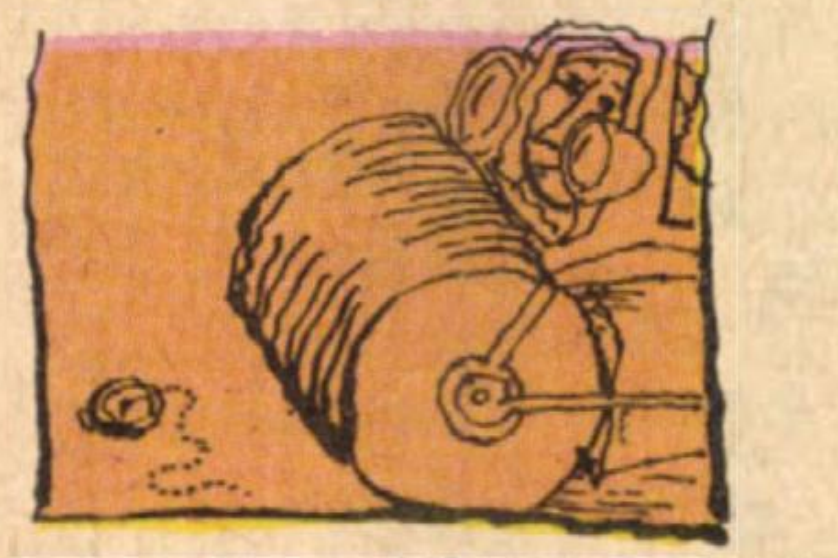

— És?

— Csodák csodája. Az úthenger teljesen ép maradt.

KIKAPÓS ASSZONYKA

— Milyen unalmas lehet mindössze négy férfi mellett leélni egy életet ...

KARAKTER

— Én, kérem, a külföldi vendéghez éppen olyan goromba vagyok, mint a hazaihoz ...

ÚJ SZOMSZÉD

— Szabad érdeklődnöm, ön éjszaka kettőkor könnyűzenét, vagy komoly muzsikát bömbölte a rádióján? Megmondom őszintén, én inkább a komoly zenéhez vonzódom.

— Beethoven V. szimfóniája megfelel?

— Meg.

— Köszönöm. Akkor ezt a klasszikus művet fogom bömböltetni éjszakánként.

— Én is köszönöm.

— Szívesen. Hiszen szomszédok vagyunk, alkalmazkodjunk egymáshoz.

Galambos Szilveszter

JÓ TANACS

– Ha teheti, ne menjen be hozzá, ma emberevő kedvében van!...

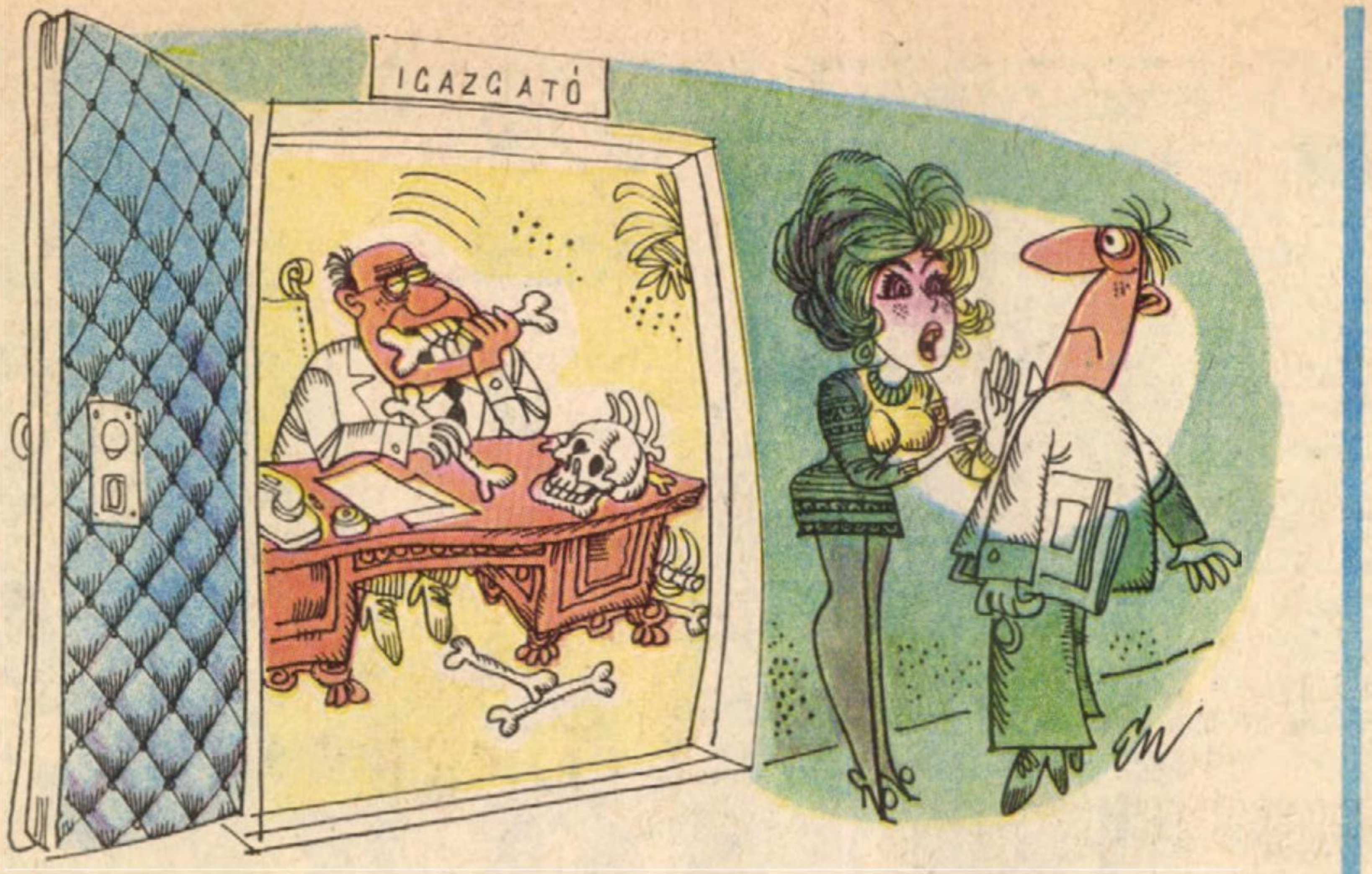

ÚJSZÜLÖTTEK

– Úgy látszik, én pechesnek születtem. Szilveszterkor is öt perccel késtem le az Állami Biztosító ajándékáról.

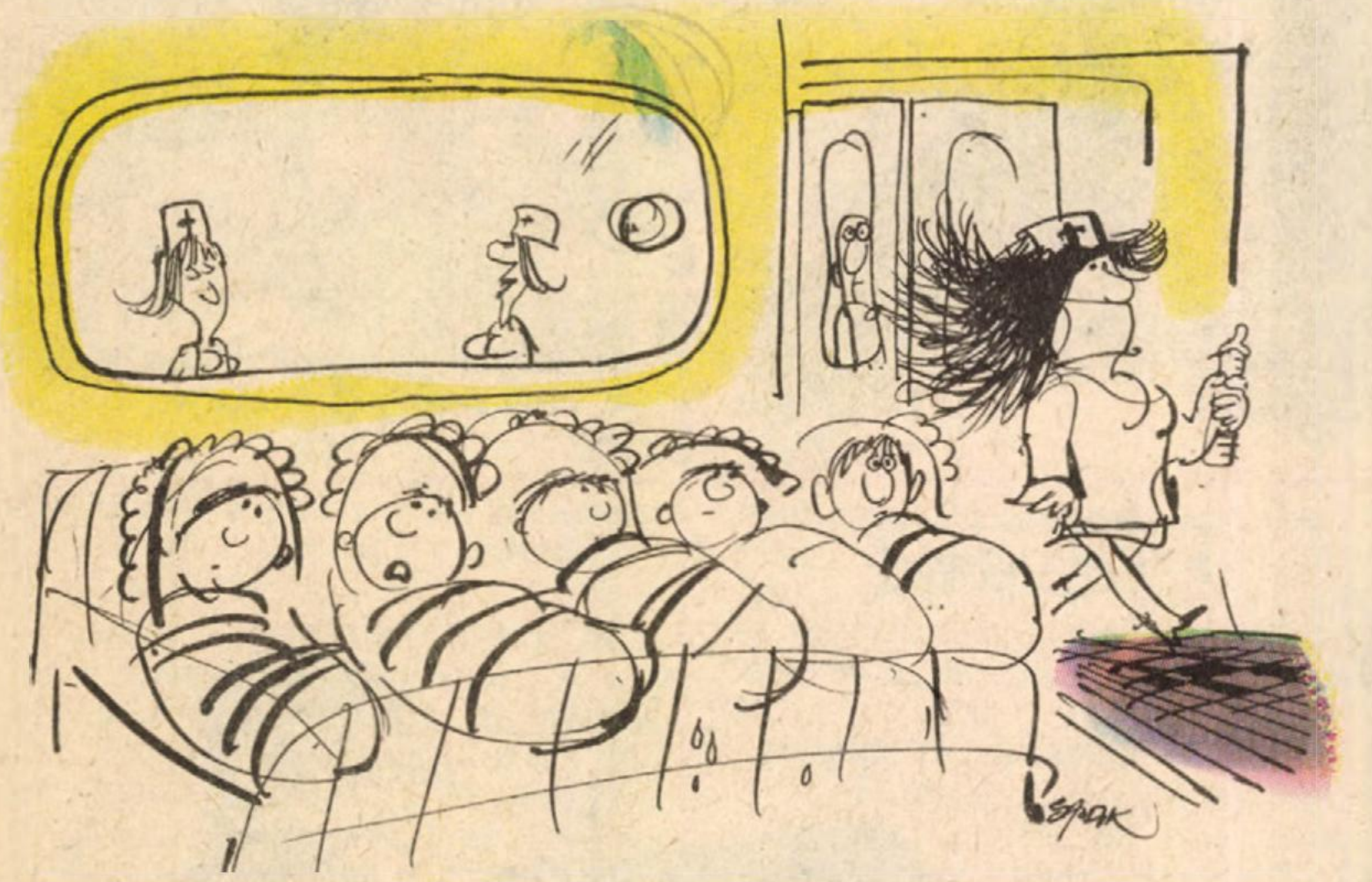

VENDÉGVARAS

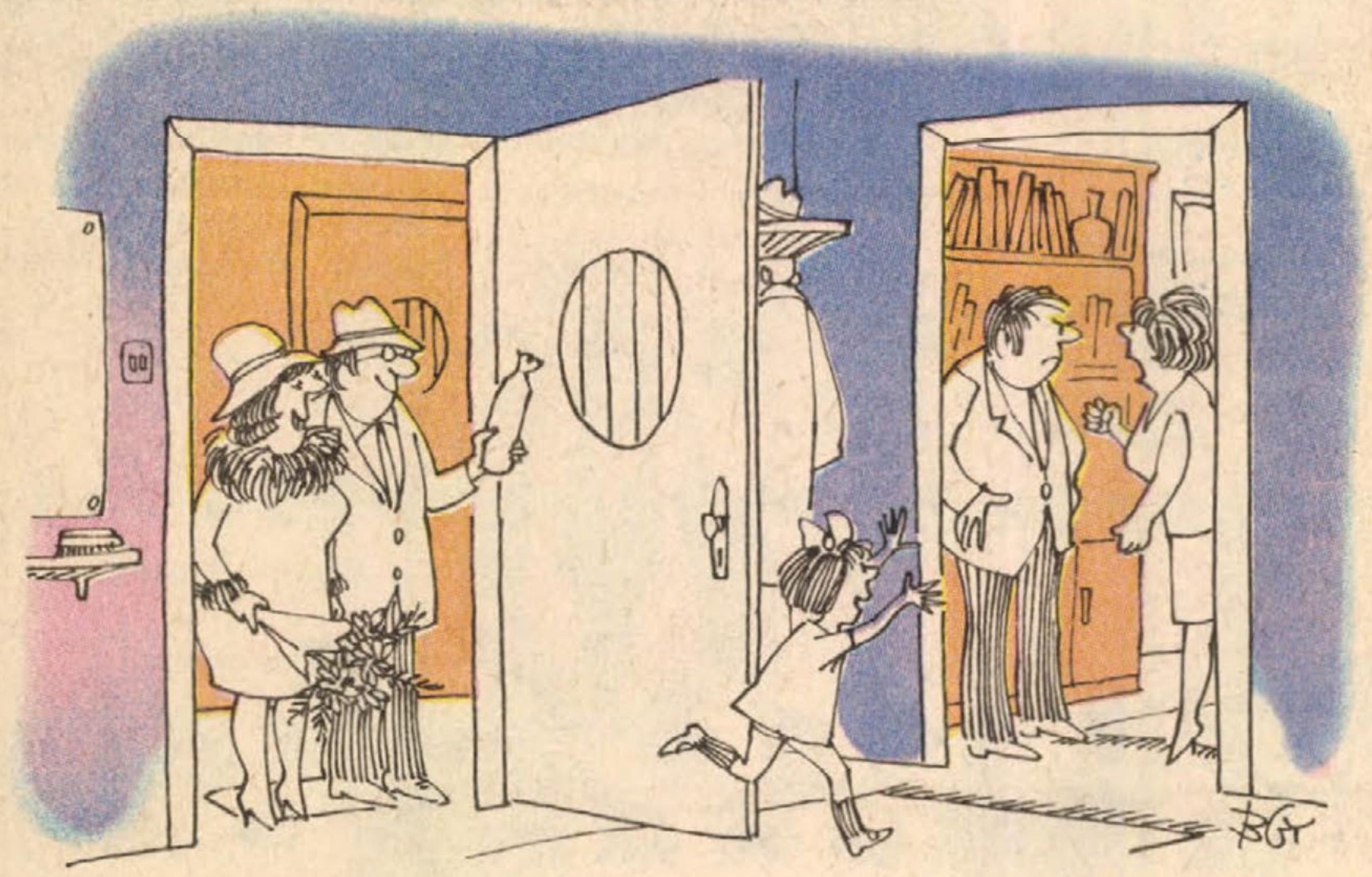

– Kapjátok be a Seduxent, megjöttek!

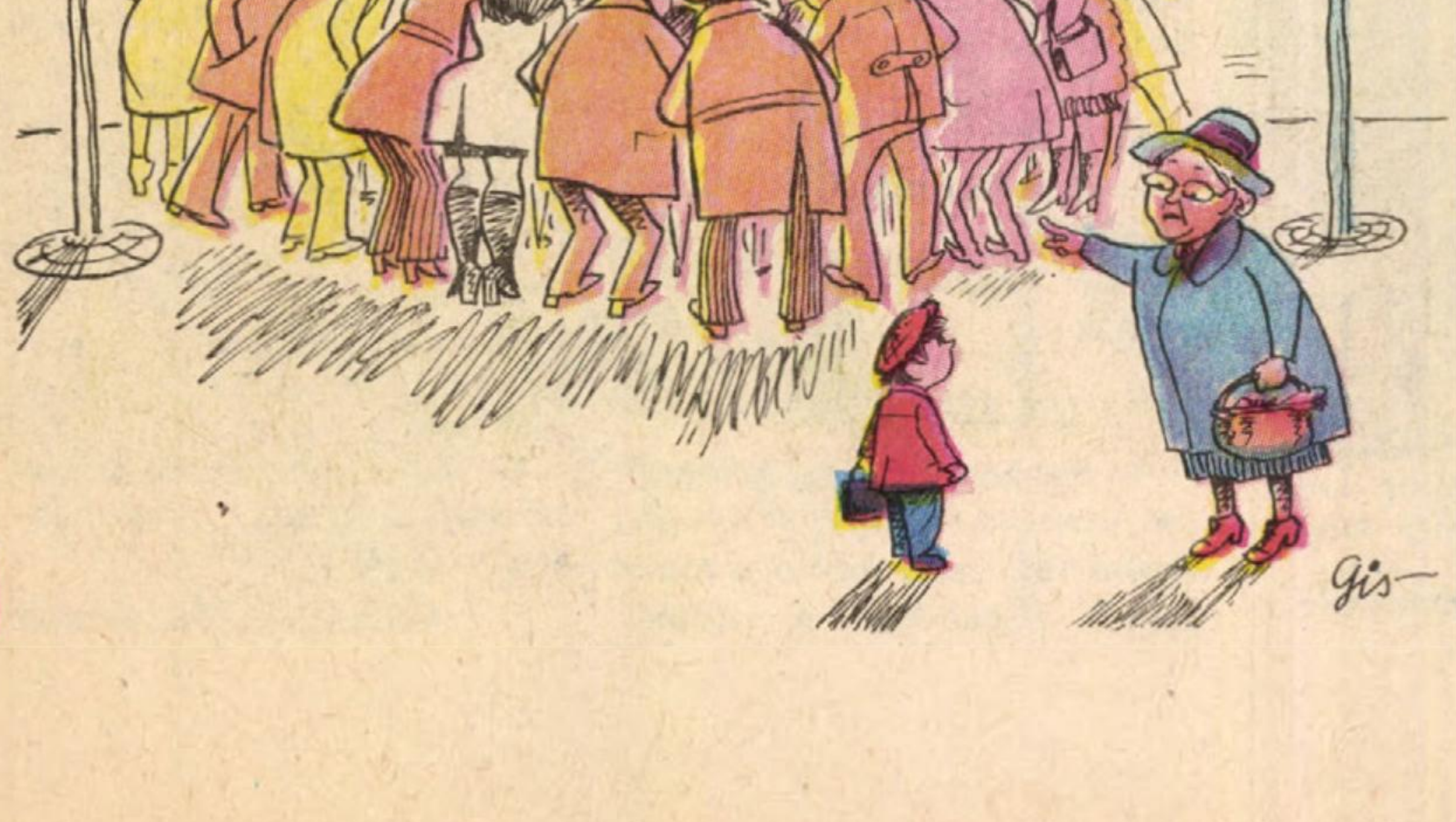

KOLLEKTÍV SZÓRAKOZAS

– Fiacskám, mit néznek ezek itt másfél órája?
– Egy verekedést...

Miről ismerni meg az újságírókat?

Igen, kérem, szó szerint ezt kérdezte tőlem Csemetke Bódogné, született Hercig Lenke, gyerekkori barátnőm. Komolyan kérdezte, meg is magyarázta, hogy „úgy ránézésre miből lehet tudni valakiről, hogy újságíró-e vagy egyéb?"

Váratlanul ért a kérdés, meglepetten tátogtam, de mivel Lenke csak nógatott, hogy „na, igazán, áruld el, nekem tudnom kell ezt", sorra fölidéztem vagy három tucat kollégámat, de nem találtam köztük kettőt, akik akár magasságra, akár szélességre egyformák lennének, vagy egyaránt lila nyakkendőt viselnének, kemény kalapot hordanának, esetleg mindketten csibukoznának.

— Talán, ha megmondod, miért „kell neked ezt tudnod", segíthetek.

— Azért, hogy többet ne forduljon elő velem olyasmi... mi... mi... — és nyelte a könnyeit, és a zsebkendőjével itatta a szemét.

Nagy nehezen sikerült megvigasztalnom, és akkor elmesélte azt az „olyasmit".

— Talán tudod, hogy a Balanszügyi Hivatalnál vagyok előadó. Jól végzem a munkámat, mindig kapok prémcsit, az ügyfelekkel sem volt semmi bajom tíz éven keresztül, mígnem... — ismét szipog egy sort, majd folytatja: — Tíztől egyig tartottam akkor is a fogadóórát, mint rendesen, erről tábla is van az ajtómon. Ment minden a maga útján, de háromnegyed tizenkettőkor, amikor kinéztem a folyosóra, látom, hogy még öten várnak rám. Igen, öten, én pedig tizenkettőre voltam jelentve Lajoskához, a fodrászomhoz, akinél nem lehet késni, mert akkor jöhet a következő, és én lemaradok. Mások ilyenkor egyszerűen kiteszik a táblát, hogy „Értekezletre mentem", én, hülye becsületes azonban kedvesen mosolyogva elnézést kértem a várakozóktól, és megígértem nekik, hogy másnap soron kívül fogadom őket. Négyen rögtön megértették, még köszönték is szépen, de az ötödik azt mondta, hogy ő ragaszkodik a fogadóórához, nem azért várt egy óráját. Érted? Vacak egy órát várt... Máshol mennyit kell várni? Ott biztos nem háborog, csak mert én olyan szívélyes vagyok, hogy elnézést kérek... Mondtam is neki, de ő csak hajtja a magáét, hogy „ne a fogadóóra alatt tessék értekezni!", és rögtön köszöntem, hogy viszlát, és elrohantam. Mire leültem Lajoska keze alá, már el is felejtettem azt a pasast, hiszen nem volt rajta semmi különös, olyan volt, mint a többi ügyfél.

— Biztos voltál benne, hogy nem ír be a panaszkönyvbe?

— Tévedsz. Végiggondoltam én mindent a pillanat tört része alatt. Biztos voltam benne, hogy az az alak (ismerem az embereimet), vagy beír a panaszkönyvbe, vagy berohan a főnökömhöz. Ám tegye! — mosolyogtam magamban, mert: ha a panaszkönyvbe ír, akkor az embernek azt mondják, hogy „ejnye", ha sikerül bejutnia a főnökhöz, ő egy cuki ember, megvéd engem, legfeljebb ha rossz a hangulata, azt mondja, hogy „ejnye-bejnye!". Sőt még az is fölvillant előttem, hogy felrohan a nagyfőnökhöz, de még az a legjobb, mert ott a drága Micuska, az első titkárnő úgy leszereli, mint a pinty. De milyen az én szerencsém... — és újra pityeregni kezd.

— Sejtem már — bólintok.

— Jól sejted — suttogja sóhajtva. — Az illető ügyfél a tisztelt kollégád volt. Egyenest ment a nagyfőnökhöz. Micuskának megmutatja az igazolványát, erre a szegény mit sem sejtve sietve bejelentette a „szerkesztő urat" a nagyfőnöknek, aki természetesen rögtön fogadta. Esküszöm, én tíz év alatt egyszer, ha láttam, de előttetek mindjárt hasra esik. Szóval fogadta, és meghallgatta, és azonnal hívatta a főnökömet, és letolta, mire ő — aki soha egy rossz szót nem mondott nekem — úgy legorombított, amint visszamentem a fodrásztól, hogy a kétórás kozmetikám (százhúsz forint) öt perc alatt tönkrement, de ez csak a kezdet volt. Aztán ugrott a prémcsi, az előlépés, és ráadásul azóta egyfolytában a frász kerülget, mert minden ügyfélben egy újságírót látok. Most már értesz engem?

Én értettem a szegény asszonyt, és remélem, hogy megérti őt (őket). Szövetségünk is, és terveztet végre újságíró-egyenruhát (amit kötelező lesz viselni), vagy legalább valami jelvényt a gomblyukba.

Sólyom László

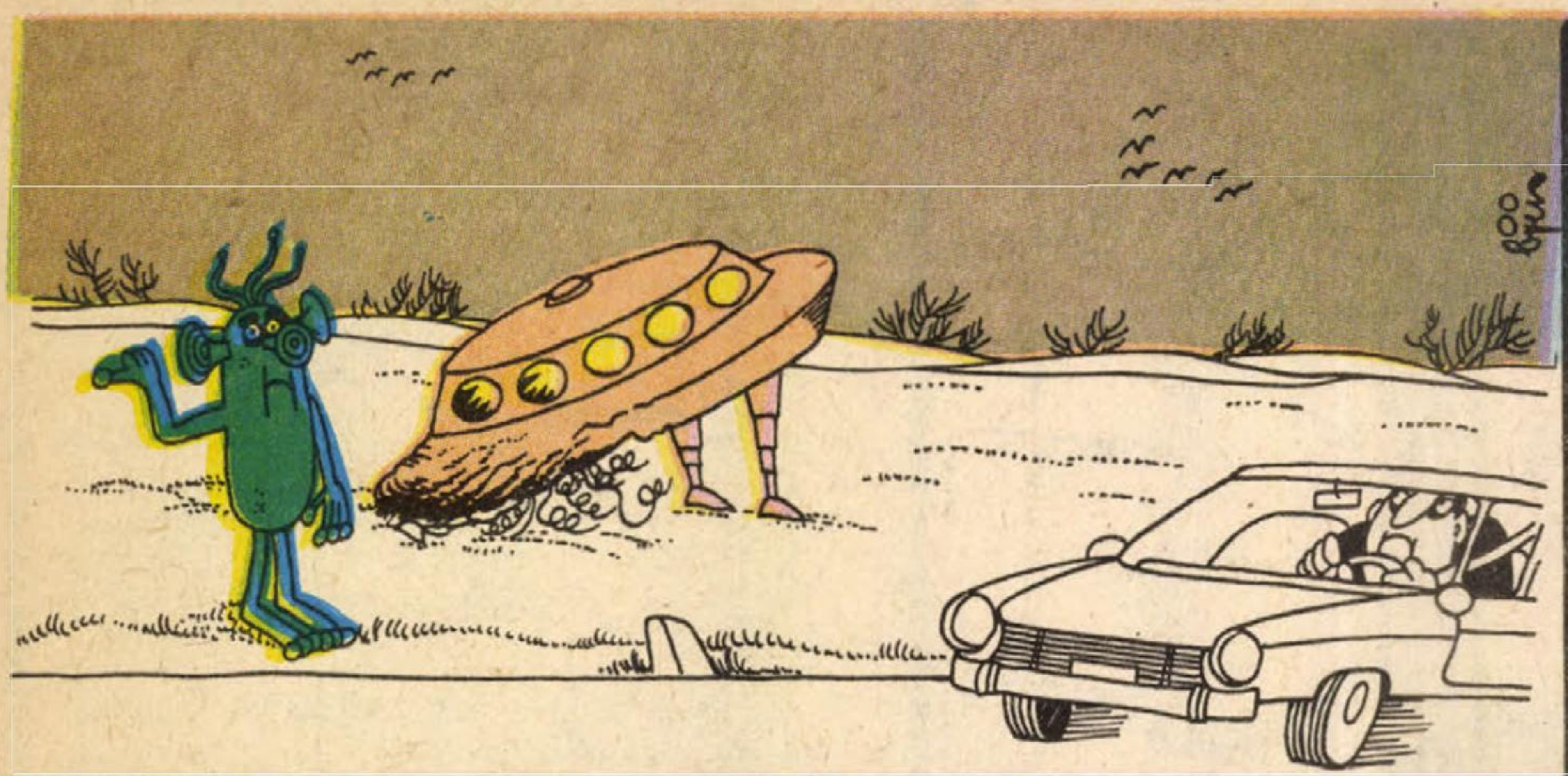

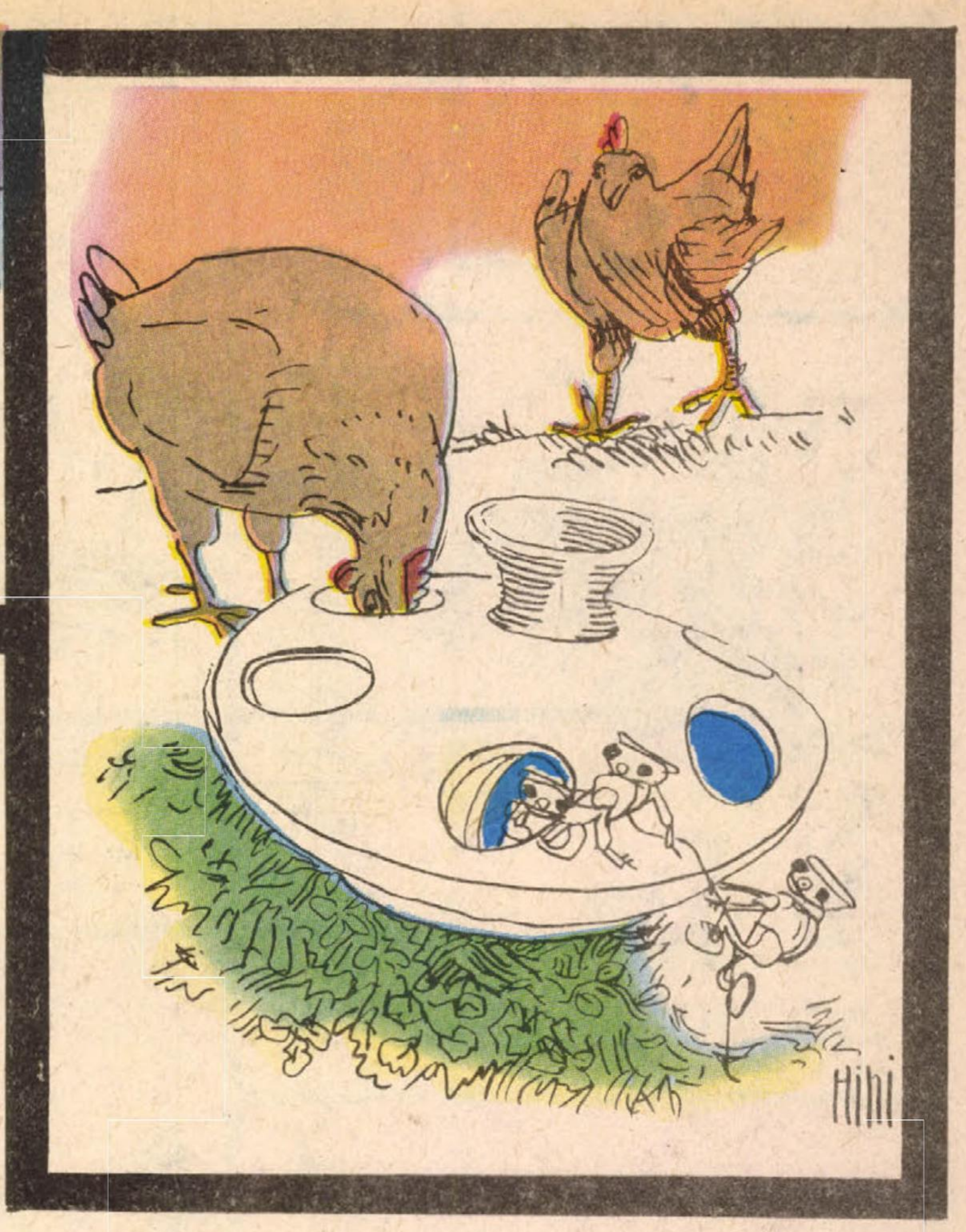

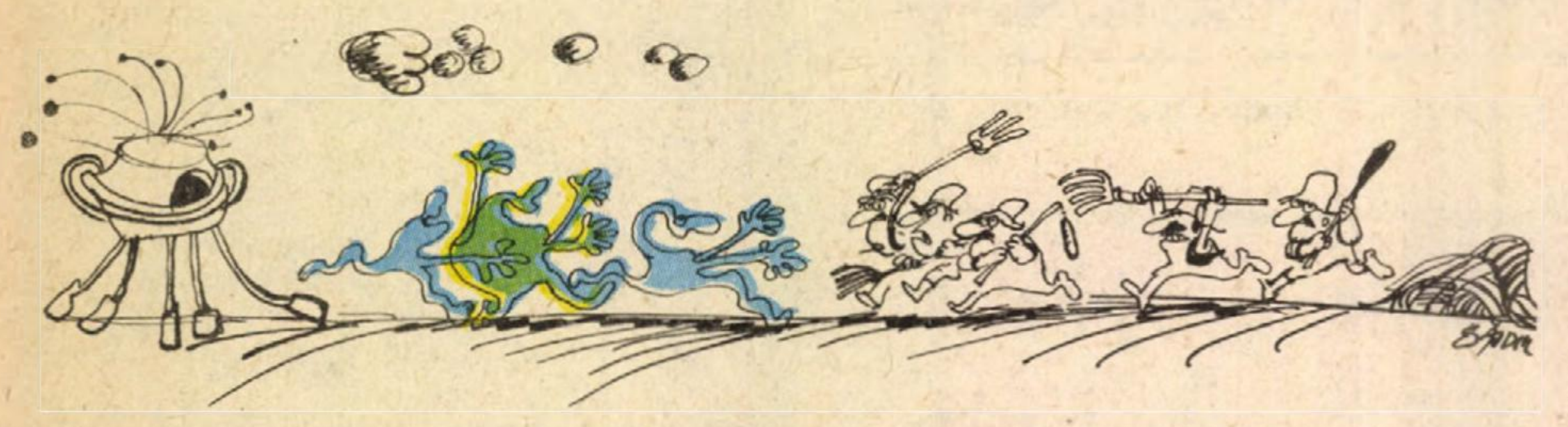

BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
LEHOCZKI,
HEGEDŰS,
DALLOS,
FÜLÖP,
BRENNER

UFO

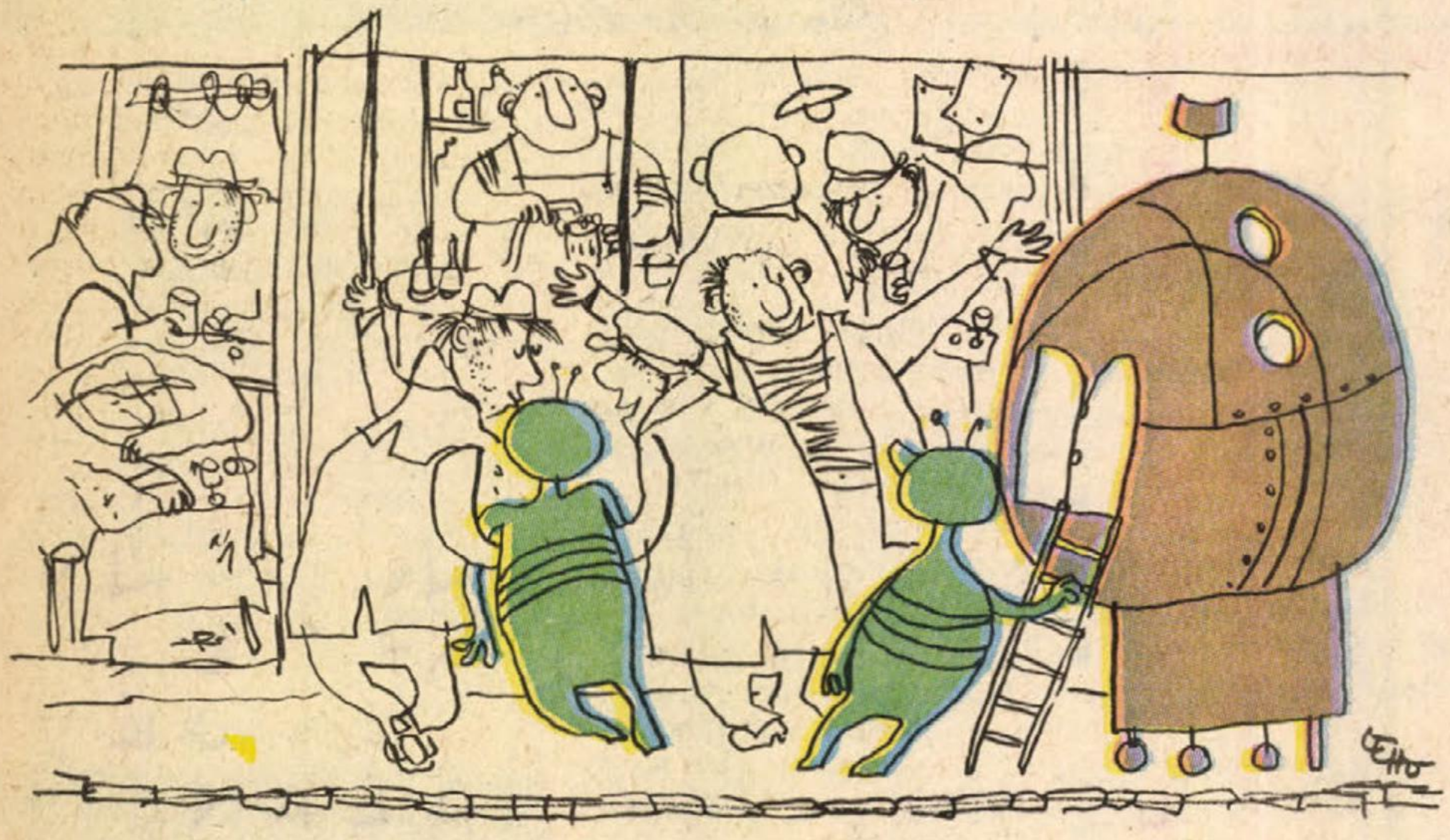

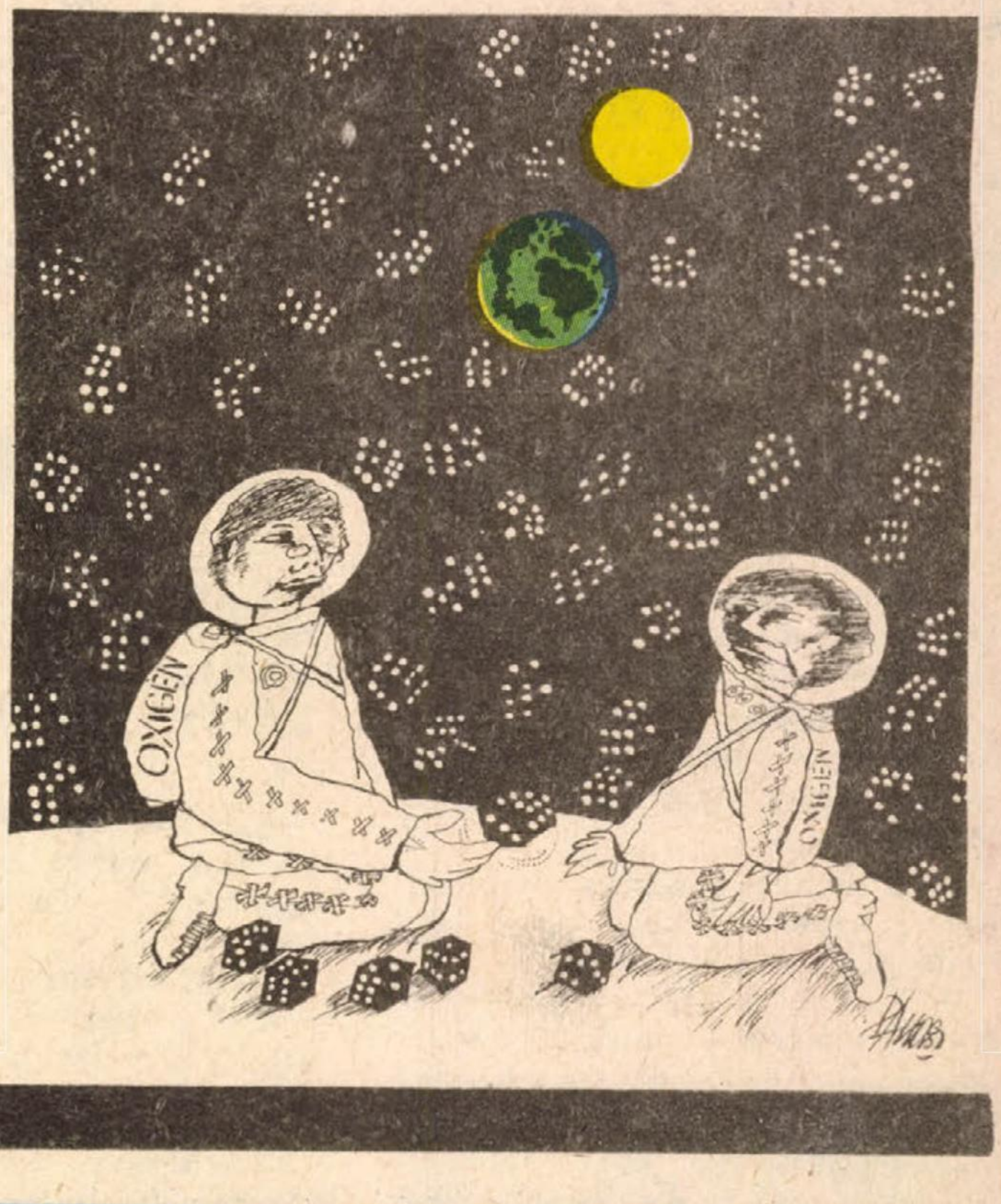
OXIGEN
OXIGEN

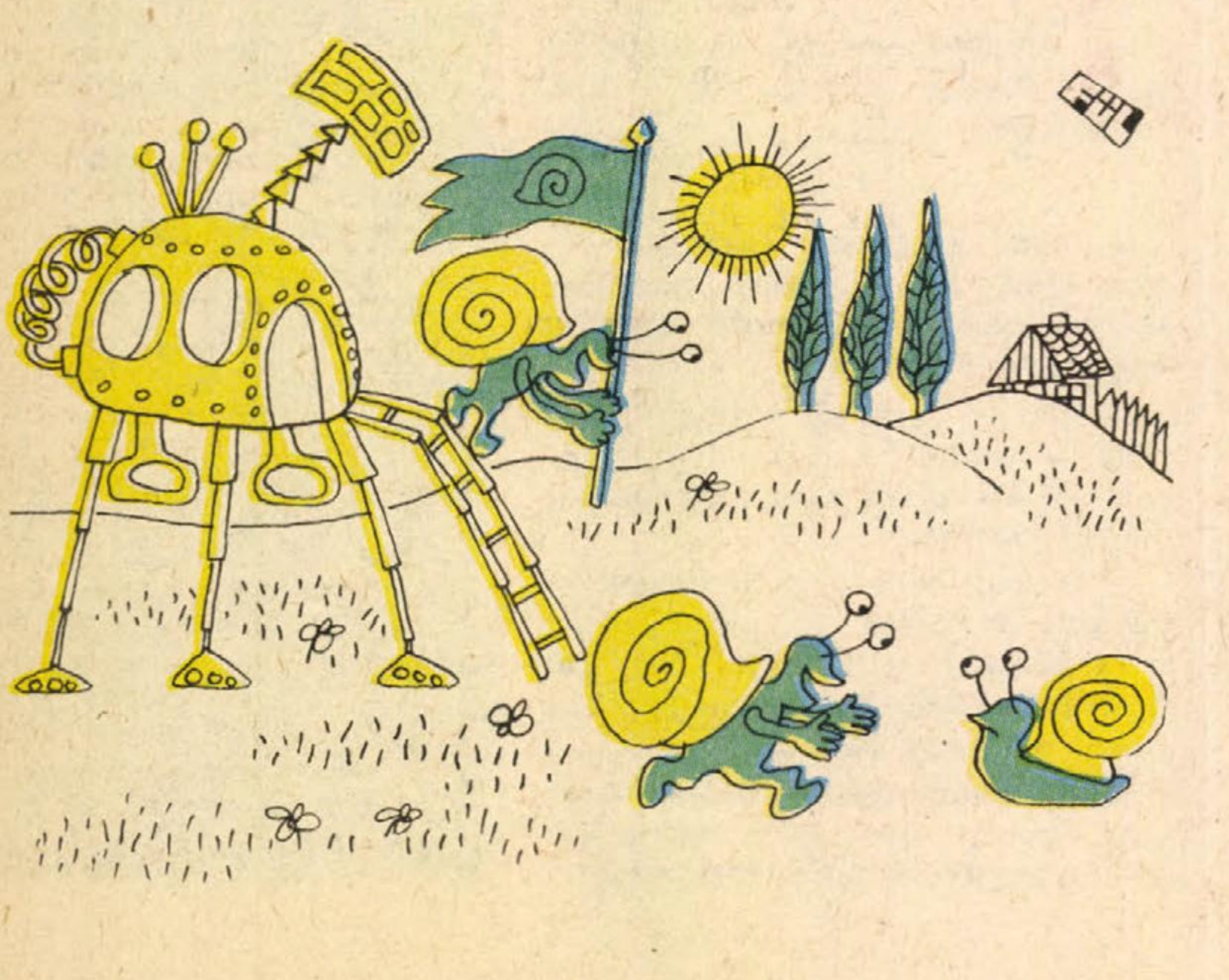

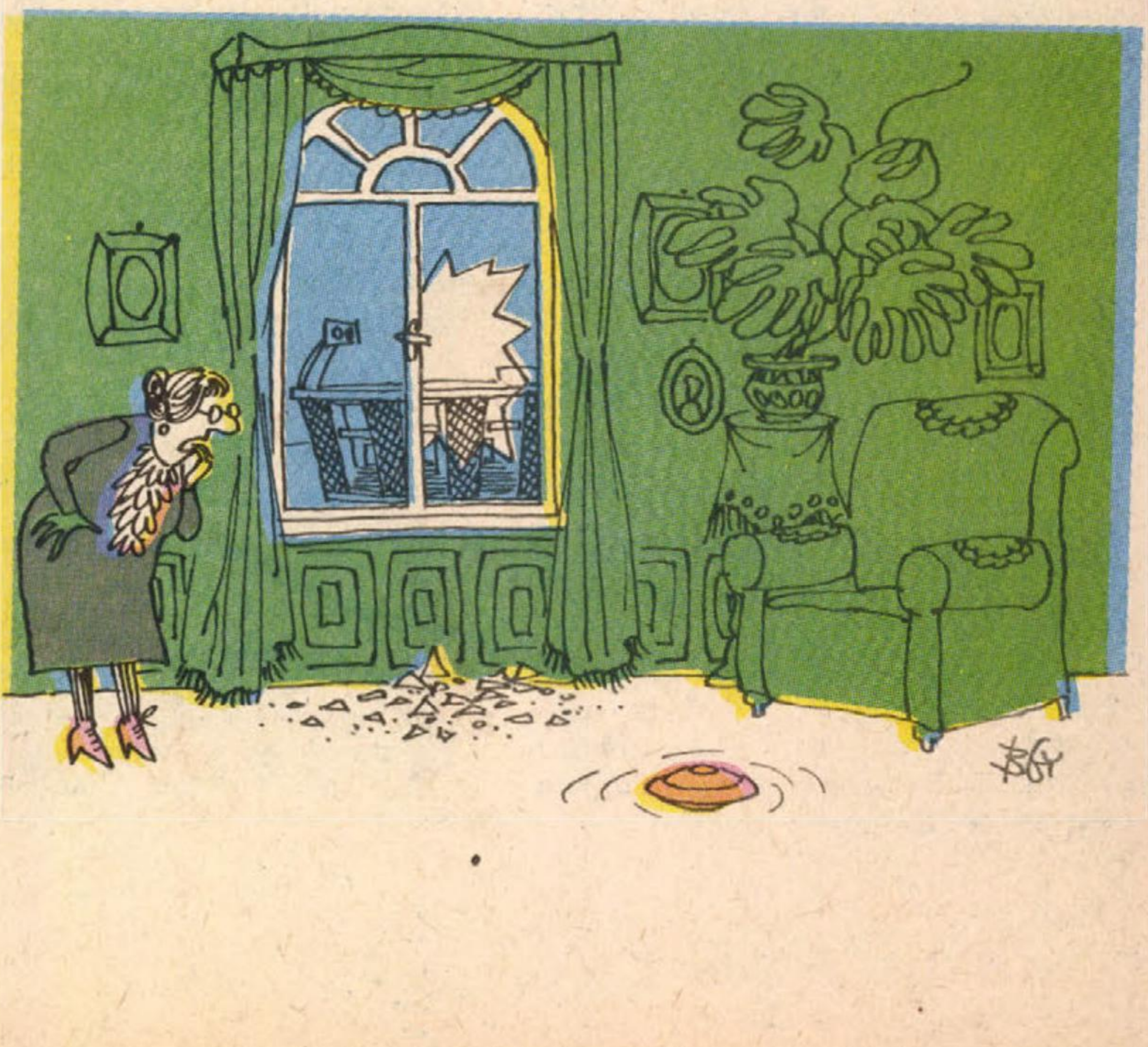

IMPORT HUMOR

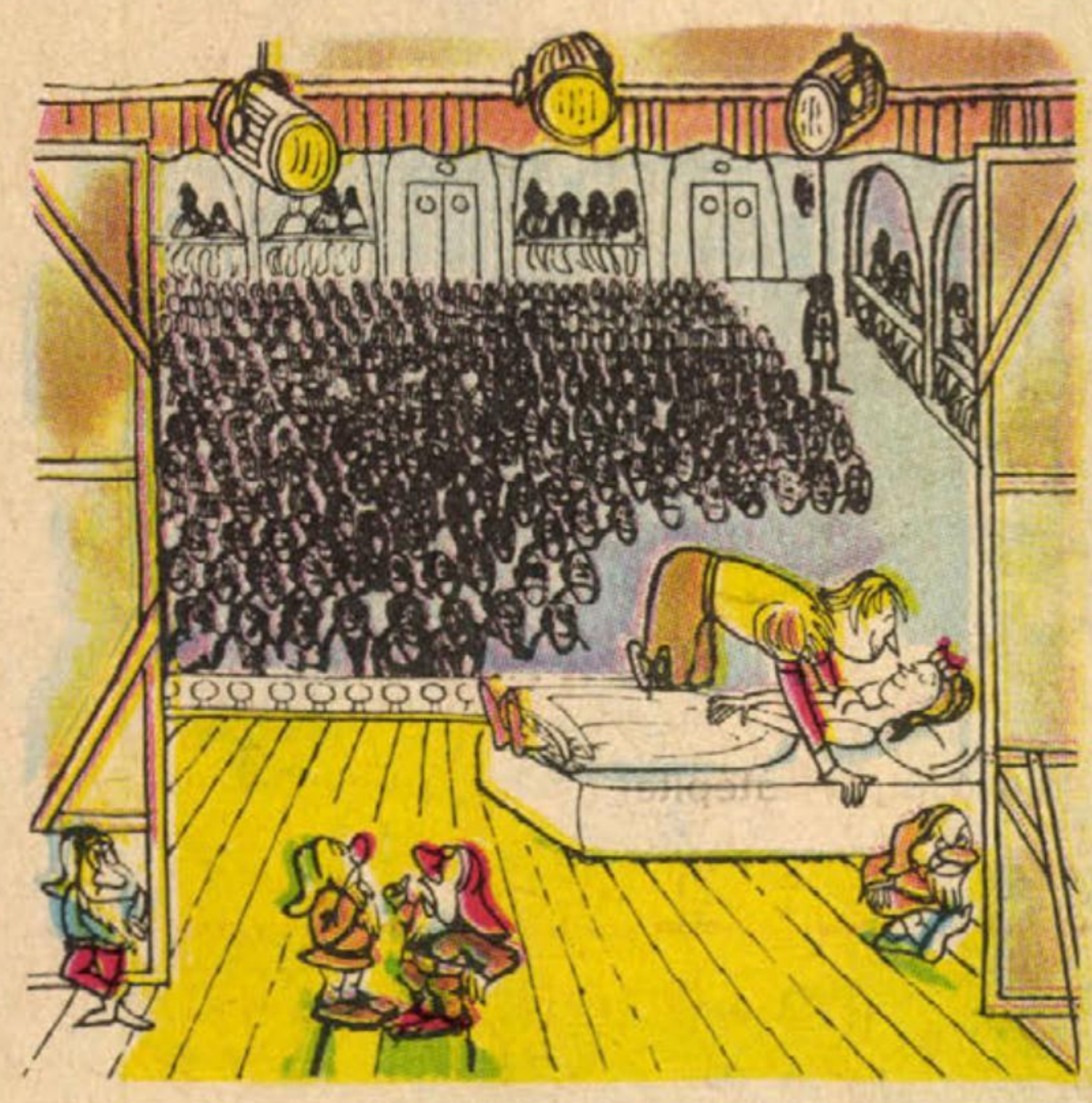

– Már idegesít, hogy mindig törpét kell alakítanom. Szeretnék egyszer herceg lenni!...

PRECIZ FUTO

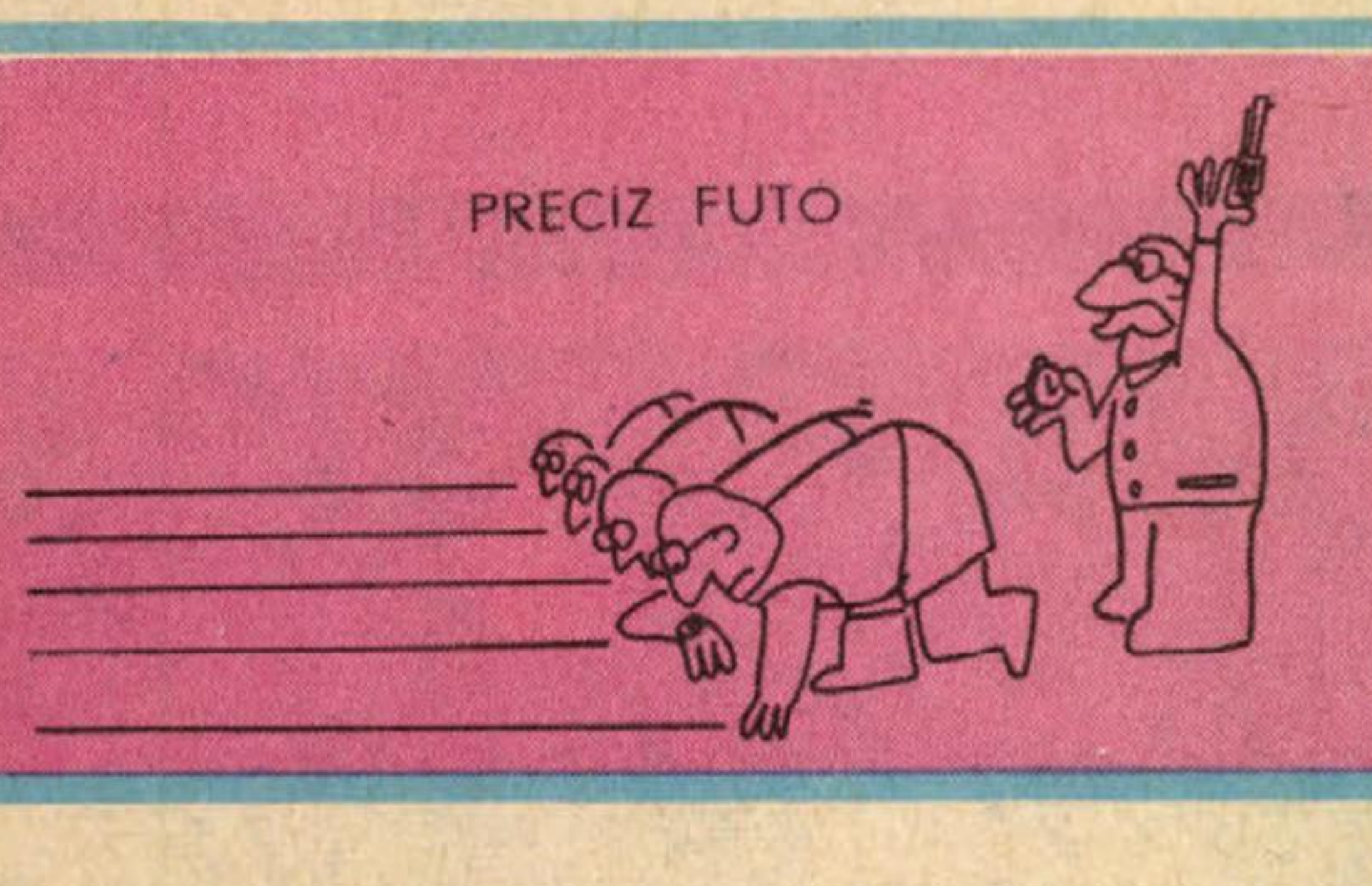

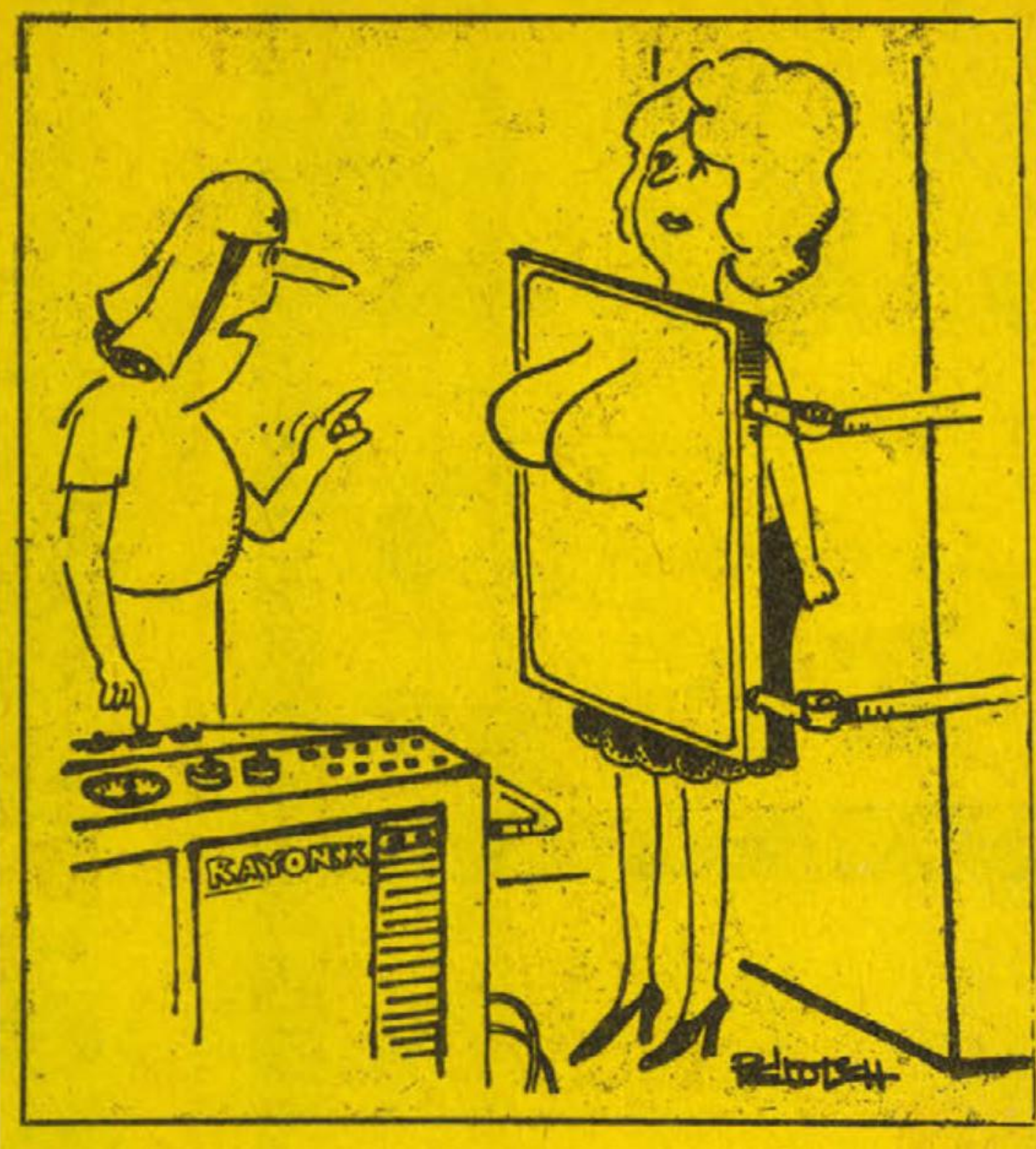

– Megkérem, asszonyom, néhány másodpercig ne lélegezzék!

INTELEM

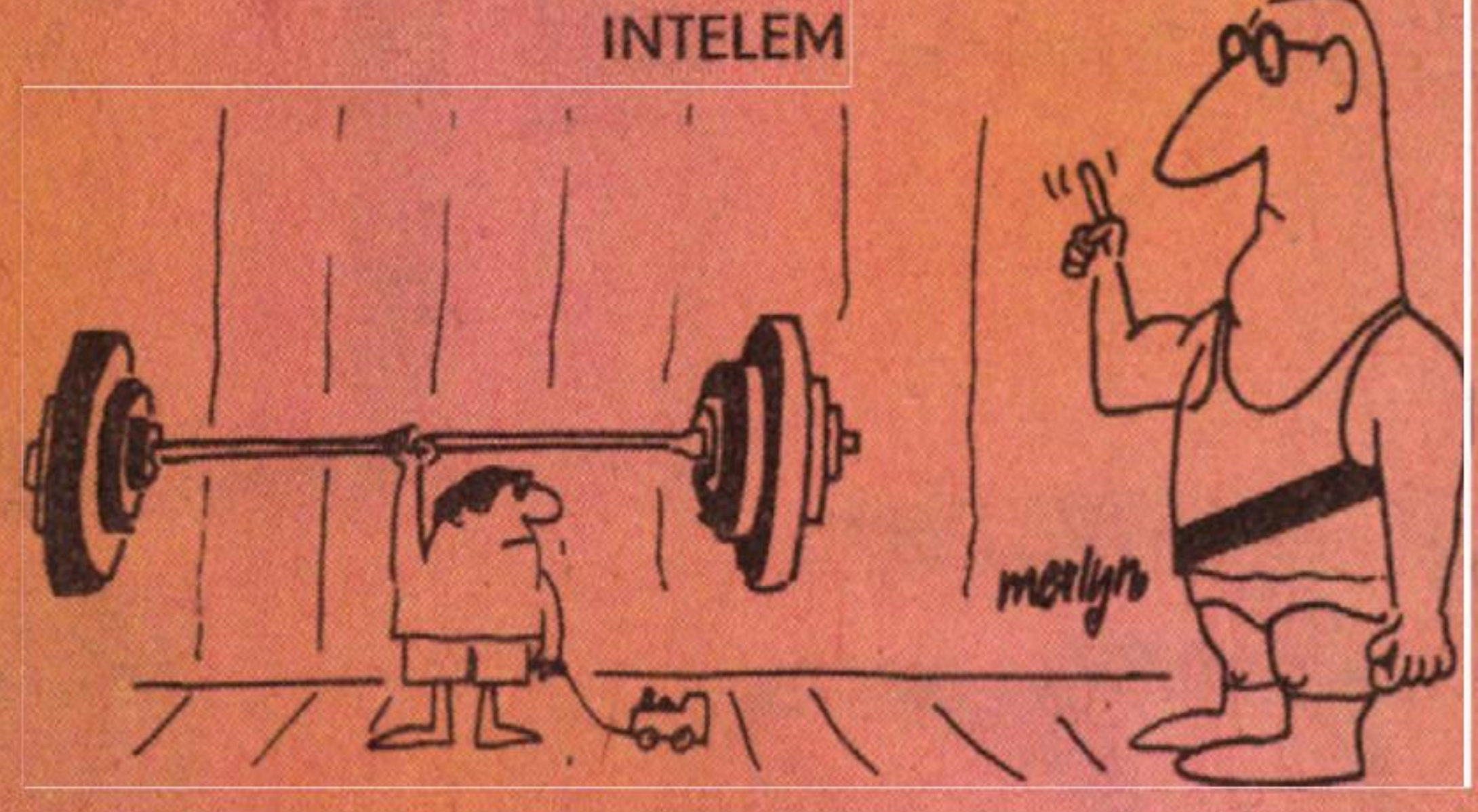

– Hányszor mondjam még, fiam, hogy edzés közben ne játszadozzál!

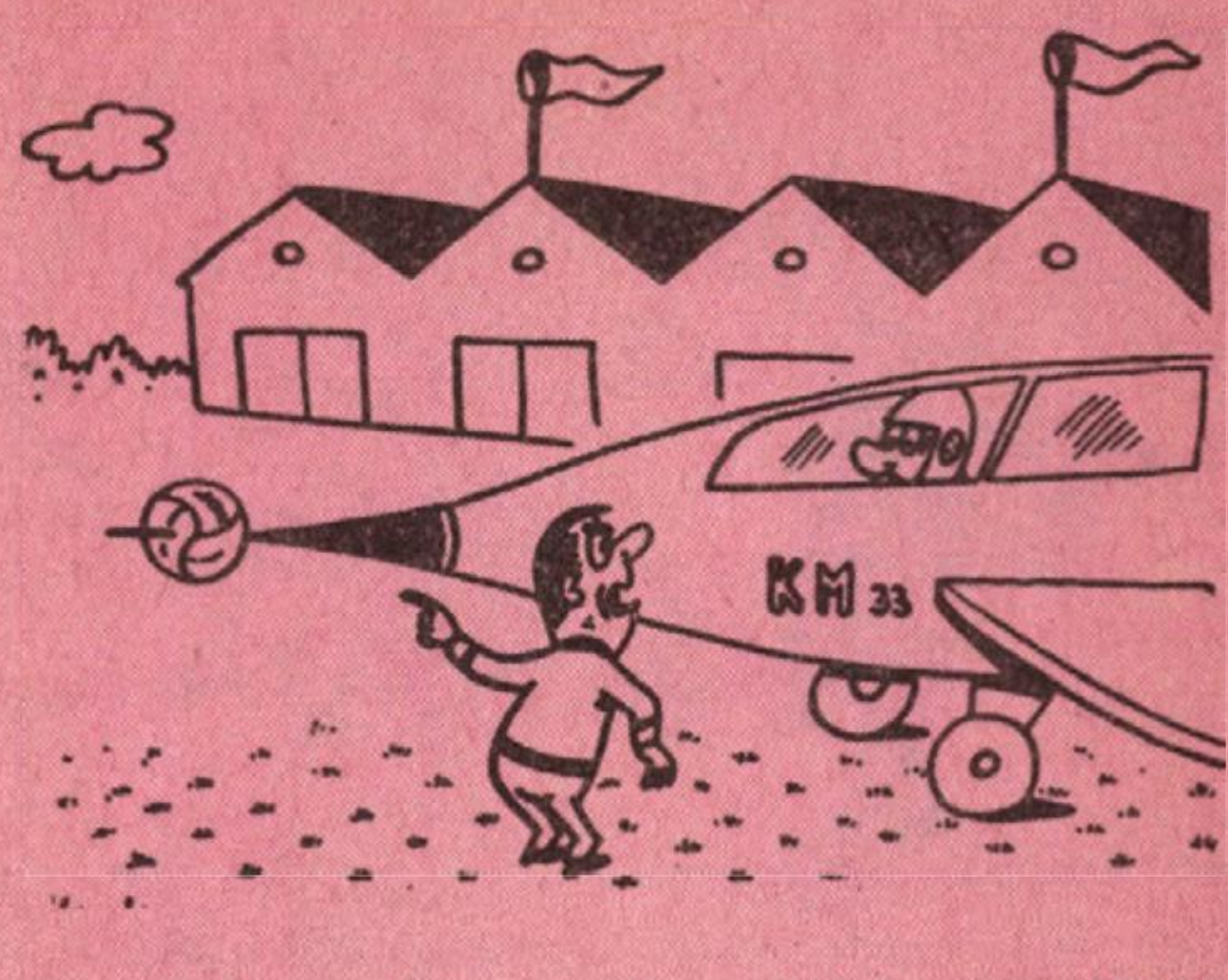

– Már megint mélyrepülésben szálltál el egy futballpálya fölött!

BARÁTNŐK

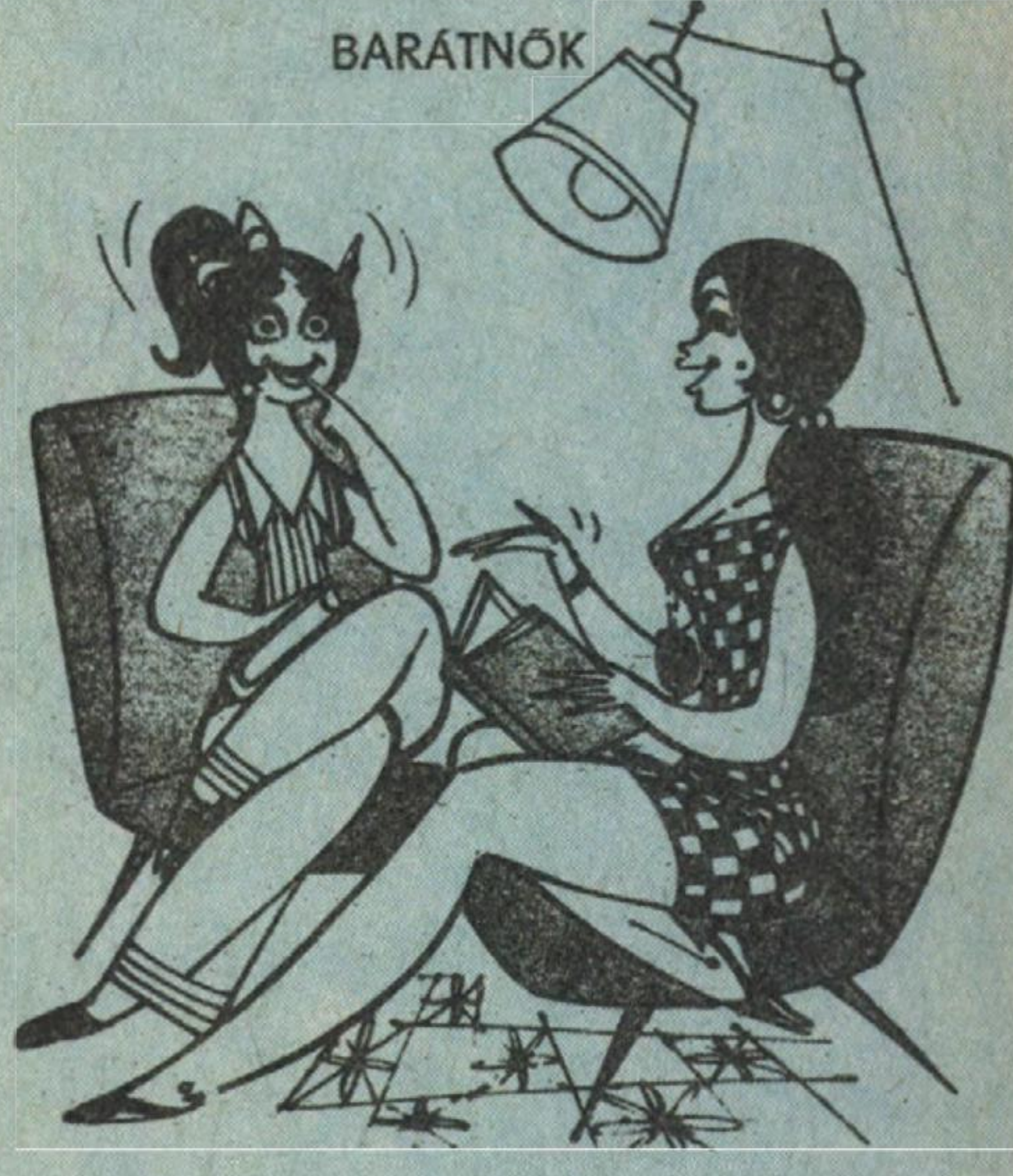

– A te férjed is kimaradozik?
– Honnan tudjam? Én mindig későn járok haza!

Fáy András fabuláiból

A szamár irigykedett, hogy az angol paripát mennyire kedvelik. Egyszer aztán a fejéhez kapott:

— Már értem, mi hibázik rajtam. Az ormótlan legyezőfarok meg az átkozott nagy fülek tesznek nevetségessé.

El is ballagott rögtön a juhászhoz, s nyüzsgött, hogy vágja le a ronda fülét meg a farkát.

— Nem a fül, nem a farok a te árulód, jámbor — utasítja el a juhász —, szamár vagy te azok nélkül is!

Cifra köntös fityeg az uracskán, szépen fütyül, dalol, táncol, de tököt fed a kalap.

✱

Egy görbe fa odvában *méhraj* honolt. Nem férvén hozzájuk, alulról szemlélte szorgalmukat *a medve.*

— Együgyűek! — fekedt ki belőle végre is az irigység. — Hogy nem unjátok olyan apró cseppekben gyűjtögetni a mézet! Nekem ugyan nem lenne türelmem hozzá!

— Azért is nyalogatja uraságod télben a talpát, míg mi kényünkre-kedvünkre élünk a nyári keresetből.

Aki nem dolgozik, ne is egyék!

✱

— *Mackó!* Te már sok muzsikára táncoltál, mondd, melyik tetszett a legjobban? — kérdi medvéjétől az olasz.

— Egyiket sem hallhatom, uram — felel szegény —, mert hangosabban zörög a zenénél a láncom.

✱

Arisztotelész egy hatalmas, kidőlt fára hívta fel *világbíró Nagy Sándor* figyelmét:

— Nézd, ezek a vastag gyökerek tartották szilárdan a fát, ezek segítségével szegült szemben viharral, széllel; ezek az apró gyökérszálacskák a földből, a levelek a levegő nedvességéből szívták az életet; a kedvező időjárás virágot és gyümölcsöt aggatott az ágakra, s ím! egy fejsze ledöntötte a százados fát.

— Ki merte ezt!? — vonta össze szemöldökét a hódító.

— Én akarok tükröt tartani eléd, király! — folytatta a bölcs. — Nézd, a vastag gyökerek a fejedelem s az ország többi nagyjai, a gyökérszálacskák a földművesek, a levelek a kereskedők és iparosok, kedvező időjárás a bölcs kormány, virág a szelíd békesség s a gyümölcs a lakosok boldogsága. Sejted-e már, hogy mi a fadöntő fejsze? A gyászos háború az, király, amellyel te hány szép fa gyökerére vágtál már puszta kedvtelésből. Most a scythák ellen készülsz. Maradj és magad fegyelmezésével mutasd meg, hogy nemcsak nyert csaták tesznek naggyá.

Bár a tudós szavain meghökkent, mégis tovább háborúzott a hiú, hajthatatlan király.

✱

A veréb merészen ugrált a vadász előtt, mintha csak packázni akarna vele. De Nimród unokája ügyet sem vetett rá.

— Bizony barátom, nagyon bátor vagy! — bámult a fűben lapuló fogoly —, én sokért nem merném ezt utánad csinálni!

— Neked nem is tanácsolom — csiripelt az vissza —, nekem az az érzés bátorítja a szívemet, hogy mi verebek csak sokadmagunkban érünk meg egy töltést.

Jelentéktelenségének érzése, meg, hogy valaki bosszújára méltatlan, de sok embert vezet szemtelenségre!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Feleseg: Azelőtt minden kívánságomat kiolvastad a szememből.

Férj: Tegnap voltam szemorvosnál. Minden olvasástól eltiltott.

PAPIR ZSEBKENDŐ

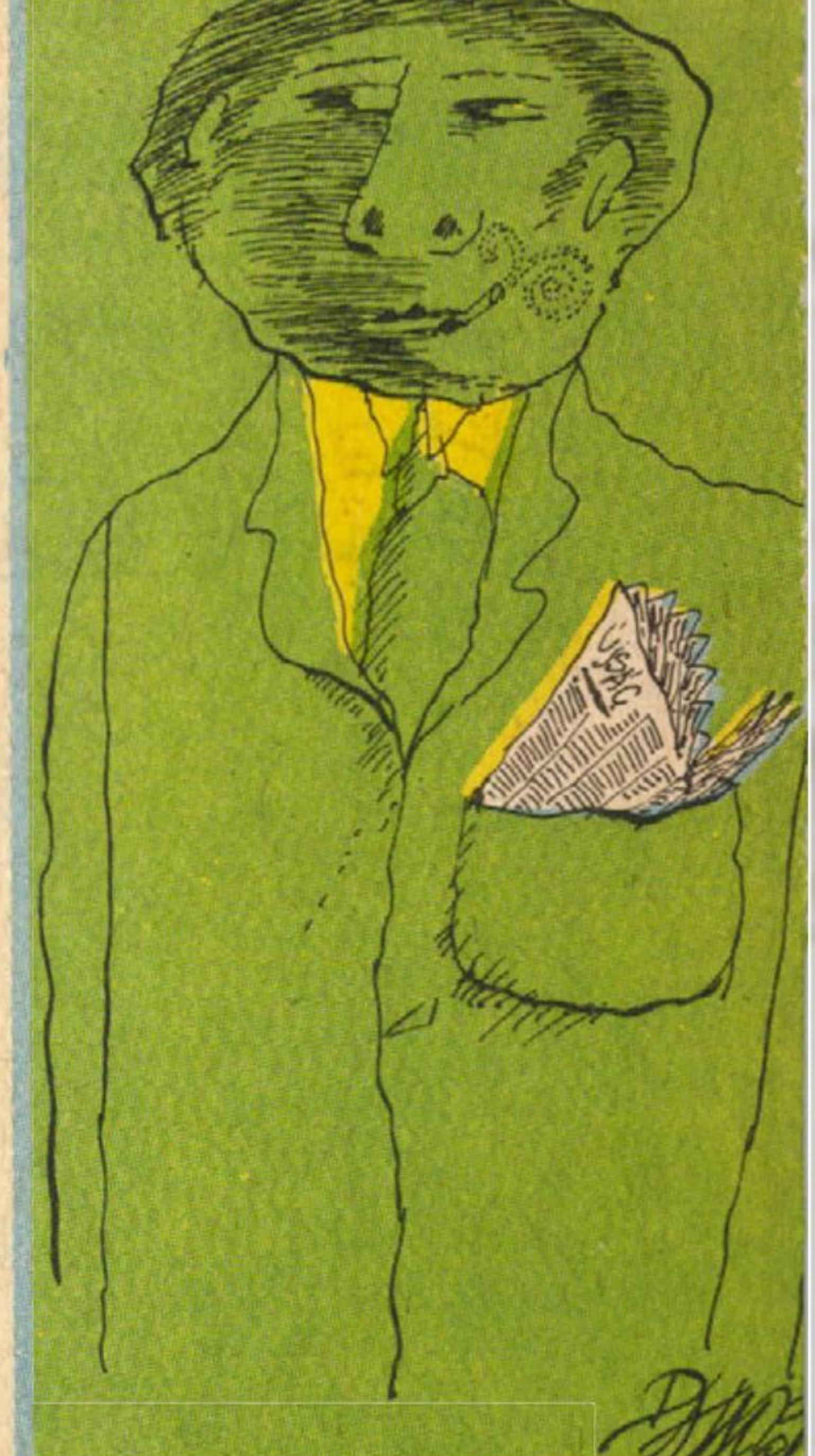

ANEKDOTÁK

Popper Dávid gordonkaművész Pétervárott találkozott egy másik magyar zenésszel, aki hangversenykörúton járt Oroszországban. A muzsikus nagyon dicsekedett sikereivel és többek között ezt kérdezte Poppertől:

— Mit gondolsz, mennyit kerestem a moszkvai hangversenyemmel?

Mire Popper nyugodtan kinyilatkoztatta:

— Mit gondolok? *A felét*...

*

Heltai Jenő elvitte magával egy fiatal írótársát a Vígszínházba, ahol akkor délelőttönként a Naftalin című bohózatának próbái folytak. A próba közben egyszerre csak elhangzott a színpadon egy szellemes szójáték.

— De kár — sóhajtotta irigyen az ifjú író —, hogy ez a mondás nem nekem jutott eszembe!

Heltai ránézett és vigasztaló hangon mondotta:

— Legyen nyugodt, fiatal barátom, fog ez a mondás még magának is eszébe jutni!...

*

Kálmán Imrét elfogta egy zenekari tag, akinek szépen jövedelmező mellékfoglalkozása volt. Ő írta ki a stimmeket a partitúrából.

— Szép házunk van ma, Kálmán úr! — mondotta a muzsikus. — Kitűnően megy az ön darabja!

A Tatárjárás szerzője bólintott, de egyébként — bár tudta, miről van szó — nem nyúlt a tárcájához.

Pillanatnyi csönd.

— Haj, haj! — sóhajtott a másoló. — Sok a munka. És milyen meleg van a zenekarban! Borzasztó szomjas vagyok.

Semmi hatás.

— Igen? — szólt szórakozottan Kálmán Imre és másfelé nézett.

— Látta Kálmán mester az összes stimmeket? Ugye, milyen gyönyörűen, tisztán írtam ki valamennyit? Azért a néhány krajcárért és pont házbérfizetéskor!

Hosszú, kínos csönd. A muzsikus ekkor végső kétségbeesésében megkapta Kálmán Imre kezét, melegen megszorította és felkiáltott:

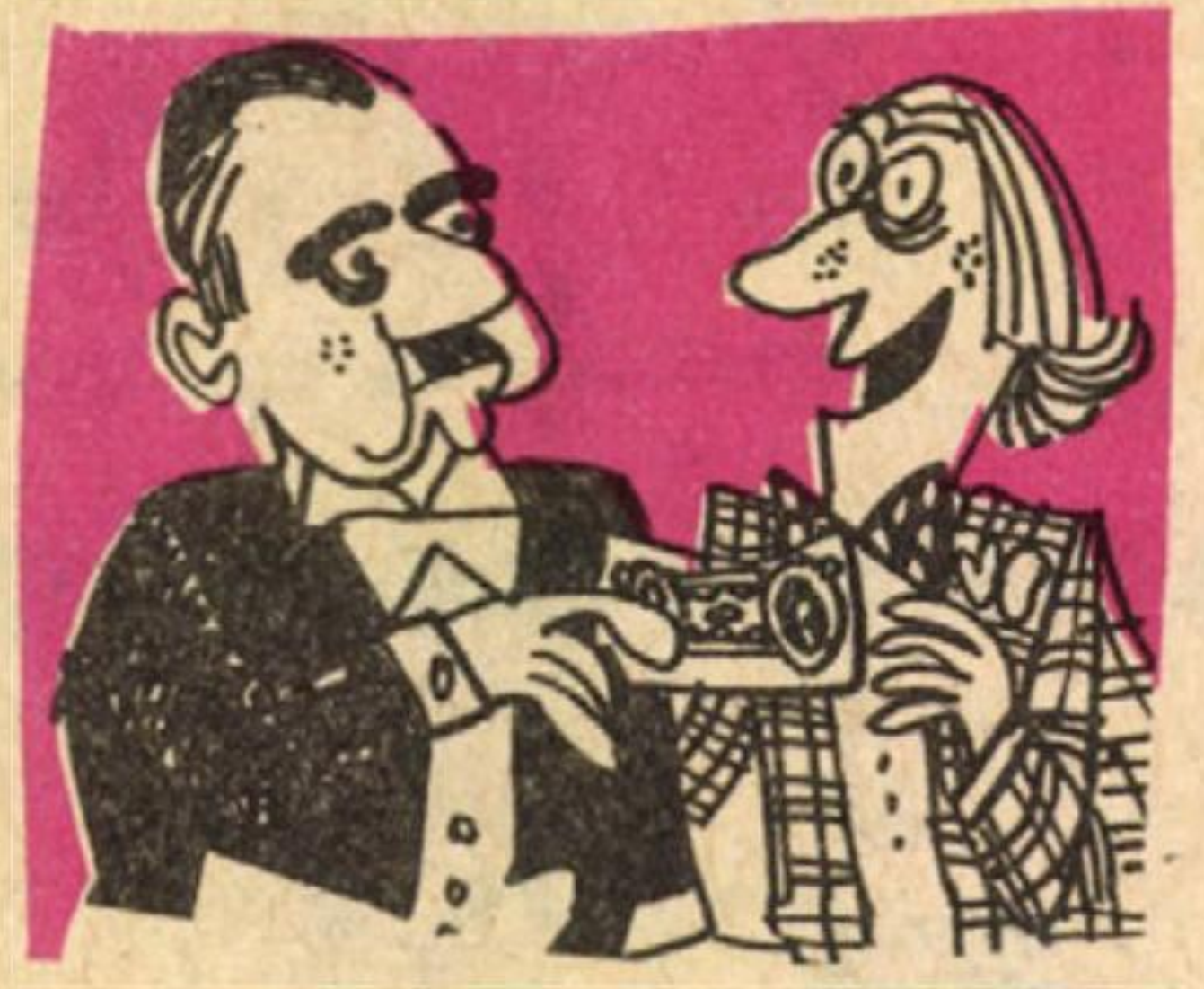

— Hát akkor, kedves mester, boldog új évet kívánok!

Kálmán ekkor benyúlt a zsebébe, mert elfelejtette, hogy május huszadika van...

*

A Fészek klubban egykoron a színigazgatók által hirdetett új takarékossági elvekről beszélgettek a színészek. Kompóthy Gyula így szólt Hegedűs Gyulához:

— Gyula bátyám, tudod-e, hogy a színházak ezentúl csak egy kóristát fognak tartani?

— És a többit?

— A többit majd *vetítik*...

Révész Tibor gyűjtése

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A fiatal pár nászútra megy: tengeri utazáson vesz részt. Az asszonyka aggódik.

— Mi lesz, ha tengeri beteg leszek?

— Attól ne félj, szívecském — feleli a férj. — Tengeri betegség ellen legjobb orvosság a szerelem.

— Ezt én is tudom. De mi lesz visszafelé?

HIDEG TELET JÓSOLNAK

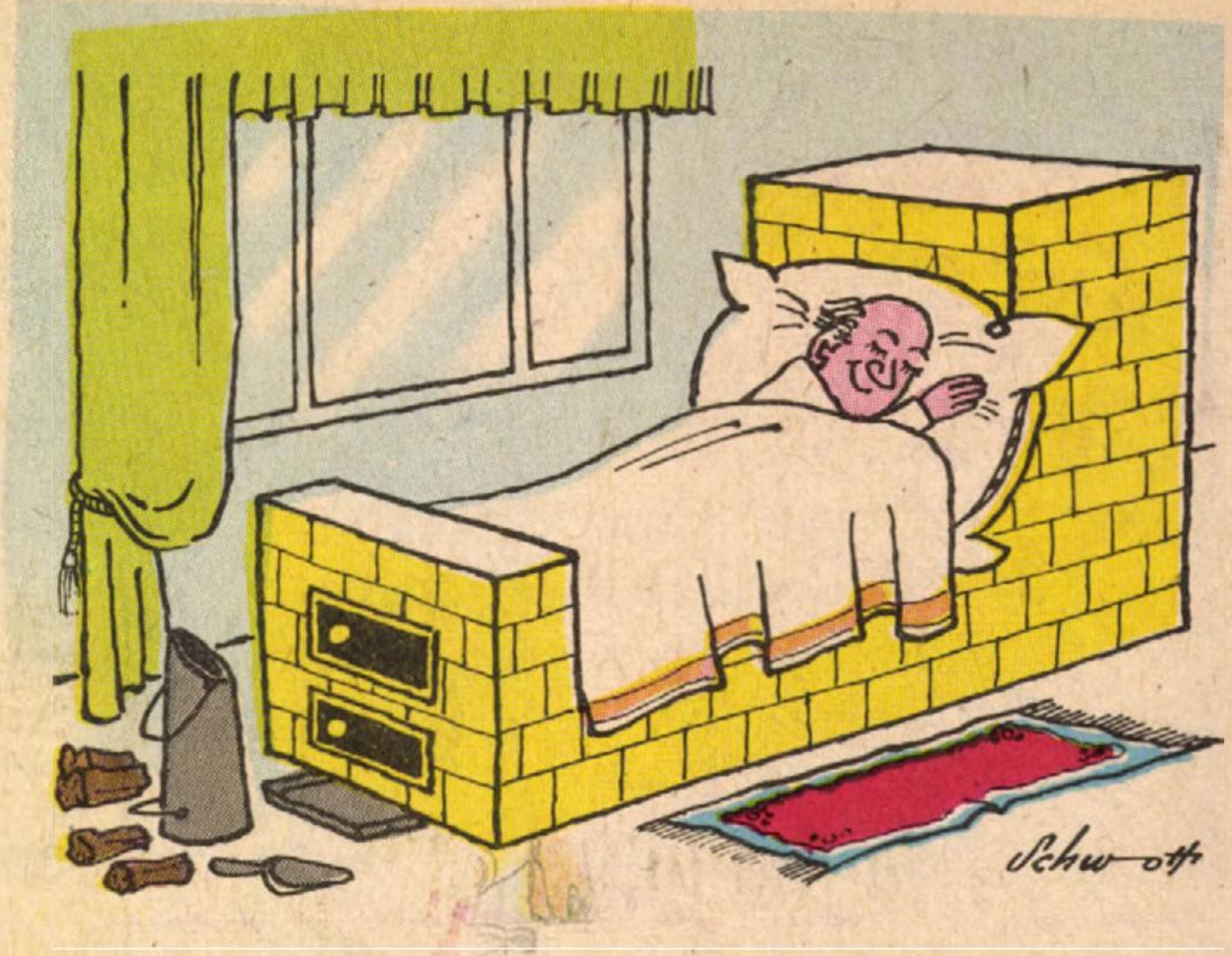

– Javasoljuk átépíteni a cserépkályhákat.

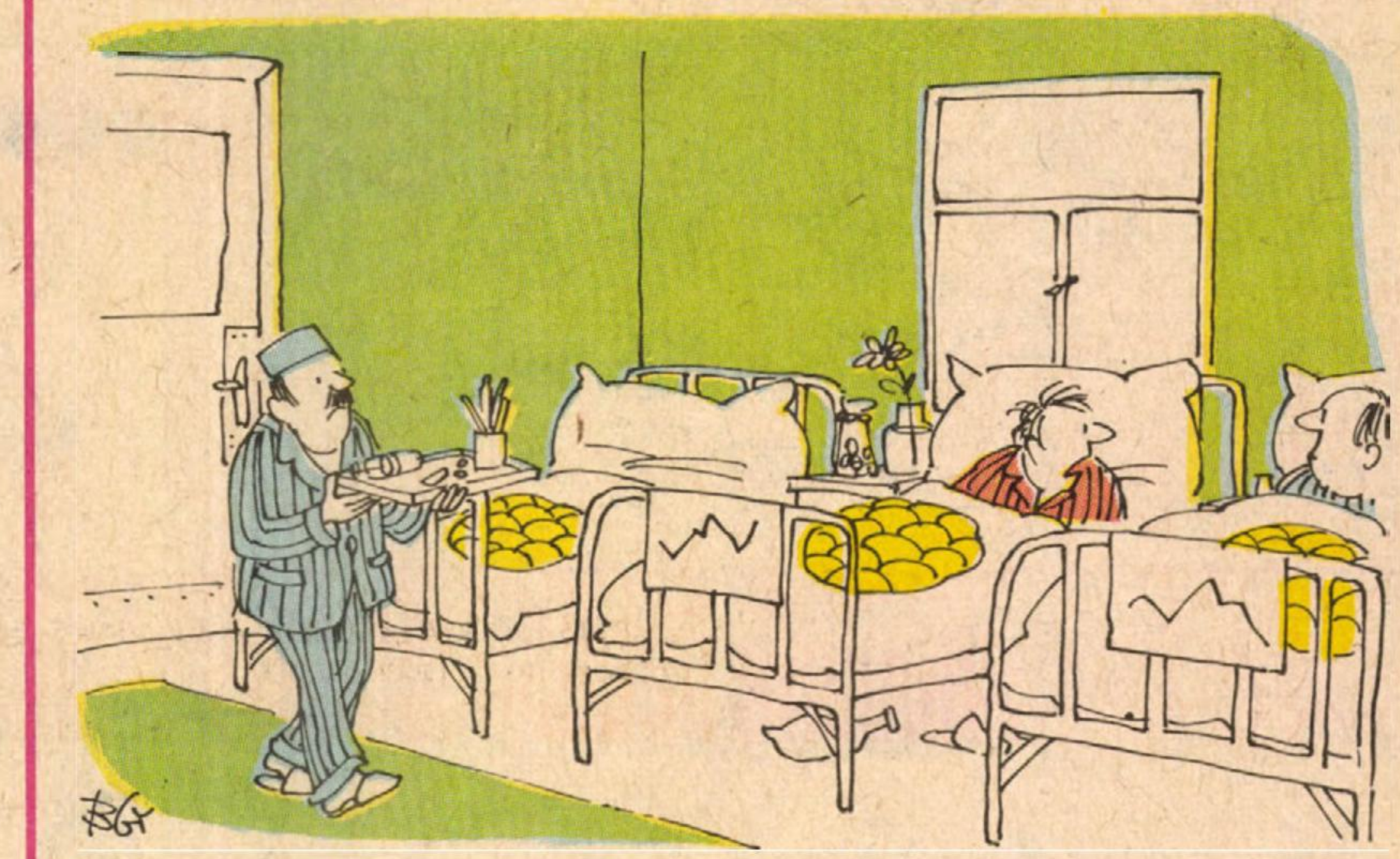

ÁPOLÓNŐ-HIÁNY

– Ha ma az egyeske a nővér, holnap én következem.

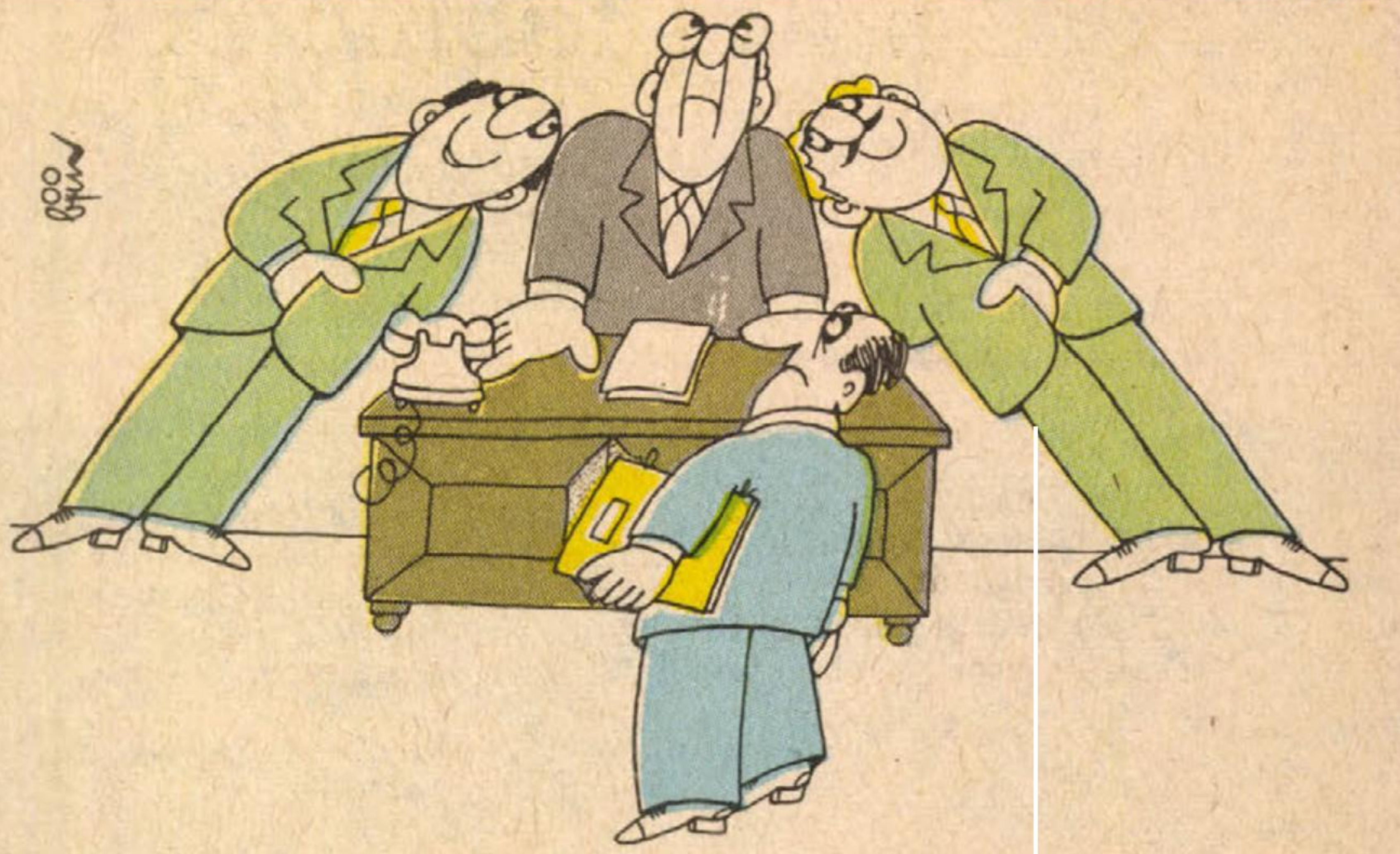

A FŐNÖK TÁMASZAI

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN

– Ne zavarj, most vizsgál a telefondoktor...

1976. 1. SZÁM A CIVILIZÁCIÓ ÁRTALMAI ÁRA: 3,– FORINT

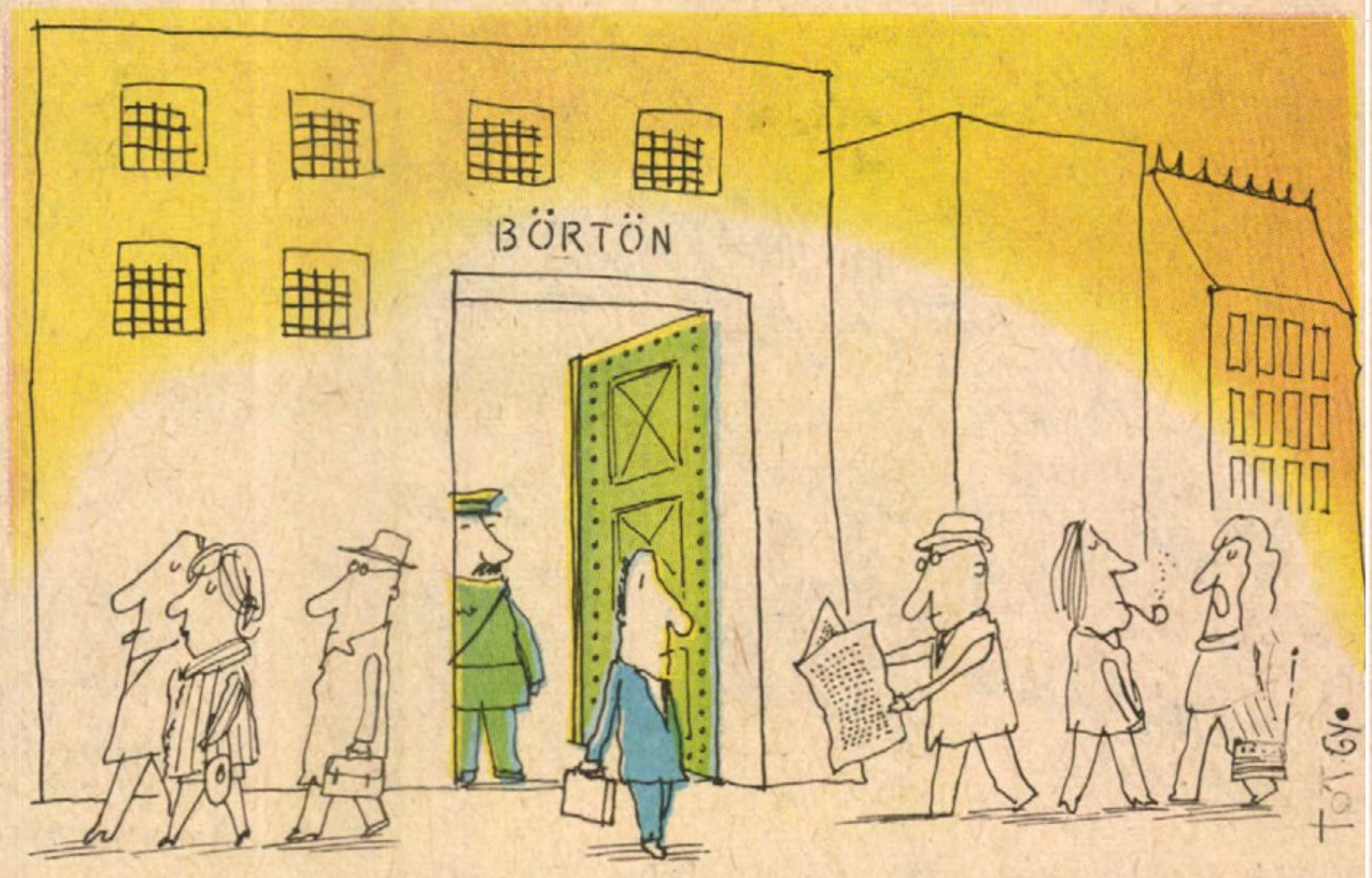

A HÍRNÉV MÚLANDÓ

– Ejnye, most rám se hederítenek... Pedig én még az első Kék Fény-műsorban szerepeltem!

CSAK FIATALOKTÓL

DALLOS
LEHOCZKI
TÓT

ZSEBPÉNZ

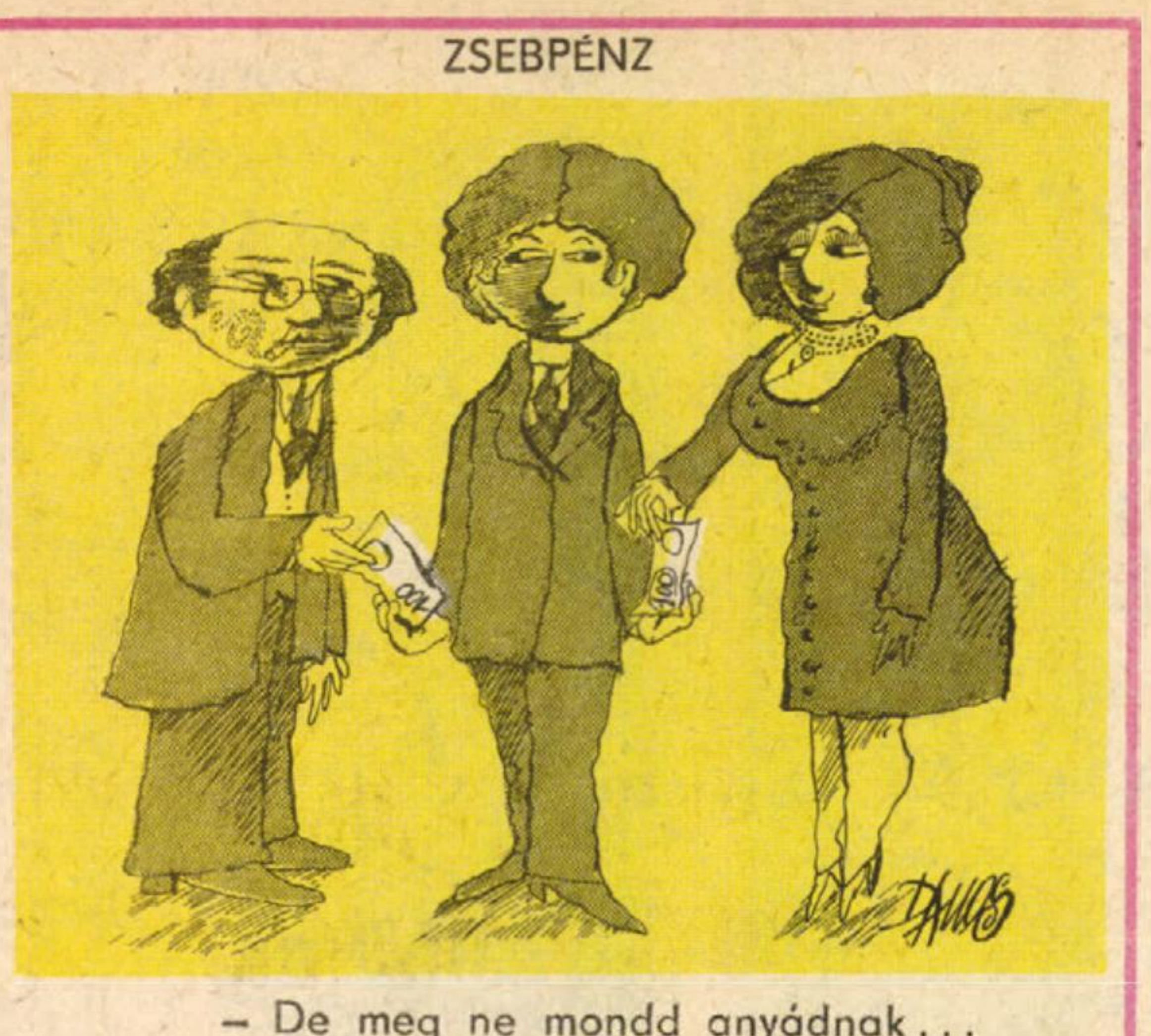

– De meg ne mondd anyádnak...
– De meg ne mondd apádnak...

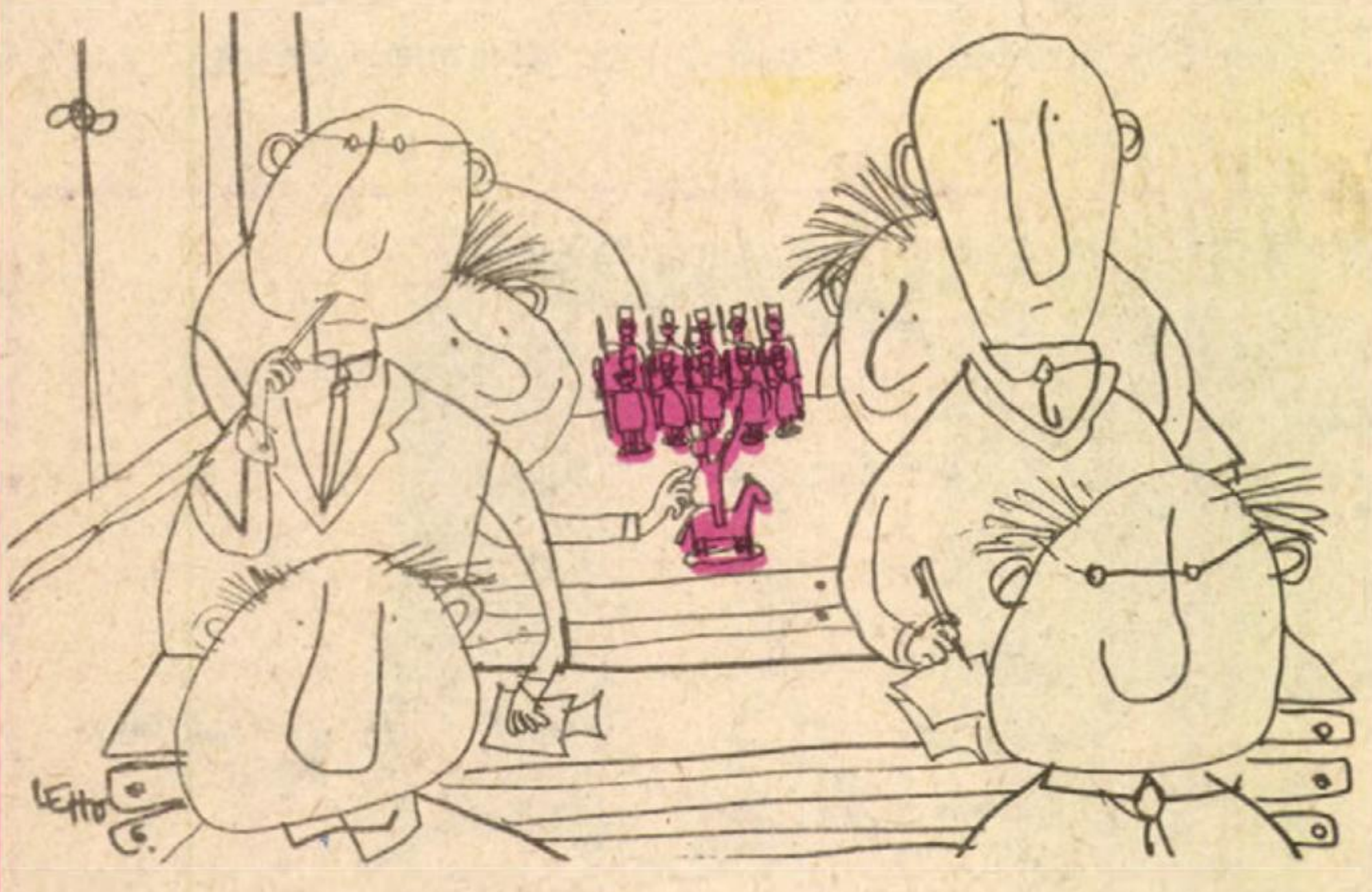

VEZETŐKÉPZŐ ISKOLA

NÉPSZERŰ POPEGYÜTTES

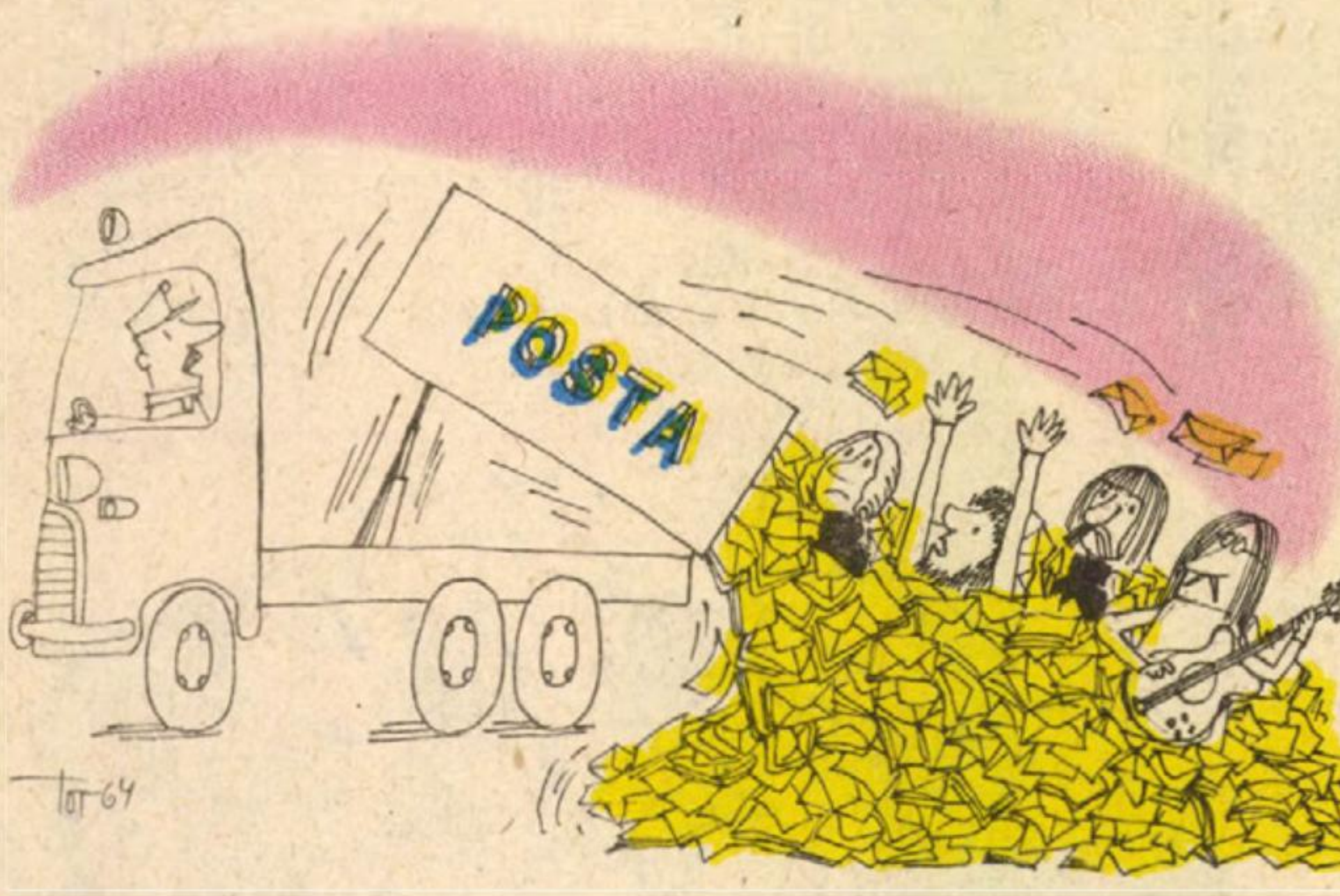

– Fiúk, elhoztam a mai rajongóleveleket!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

– Ha ki akar gyógyulni a betegségéből – mondja az orvos a páciensének –, akkor egyen sok gyümölcsöt. Héjastul. Mik a kedvenc gyümölcsei?

– A kókusz és a mogyoró – feleli a beteg.

BELVÁROS

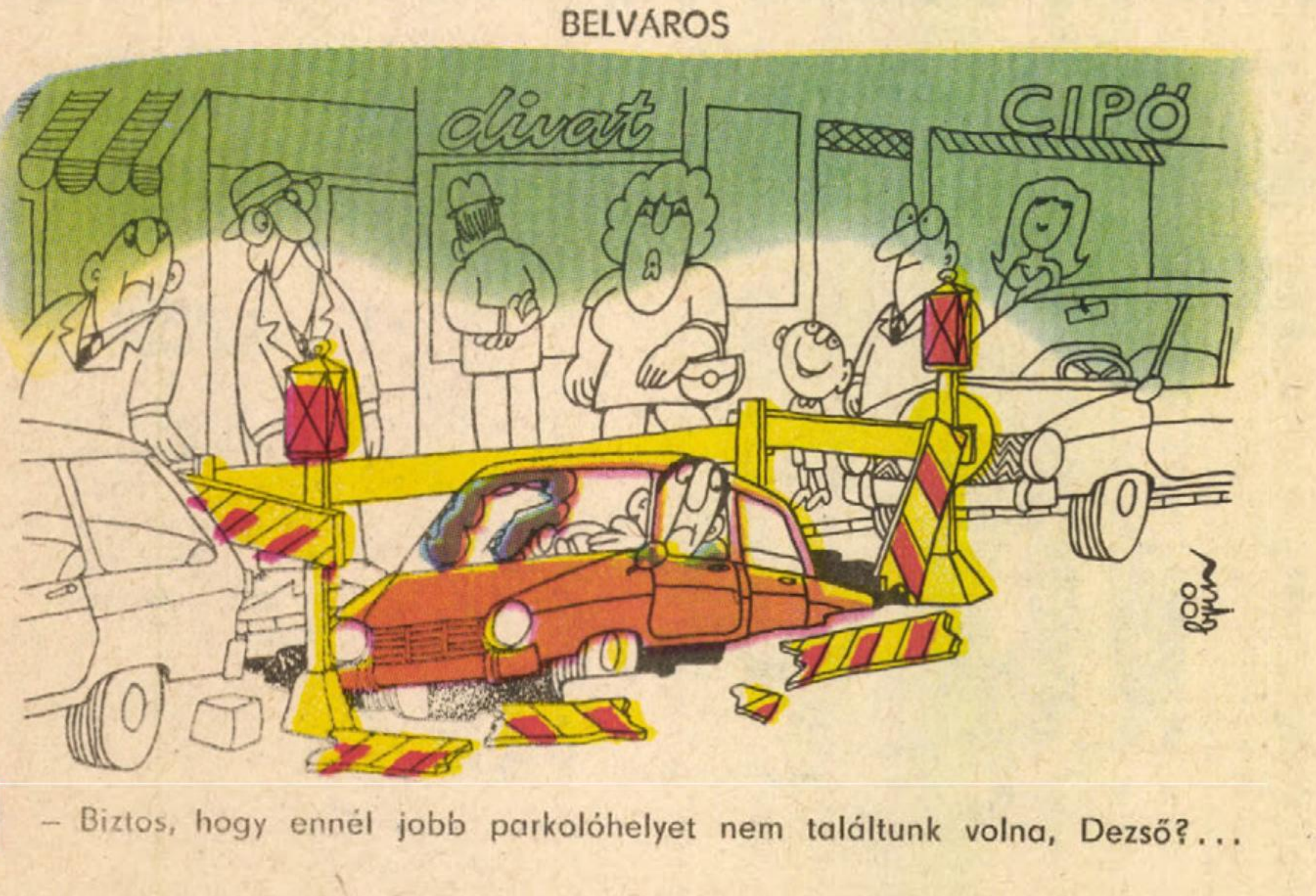

– Biztos, hogy ennél jobb parkolóhelyet nem találtunk volna, Dezső?...

ÚJ APUKA

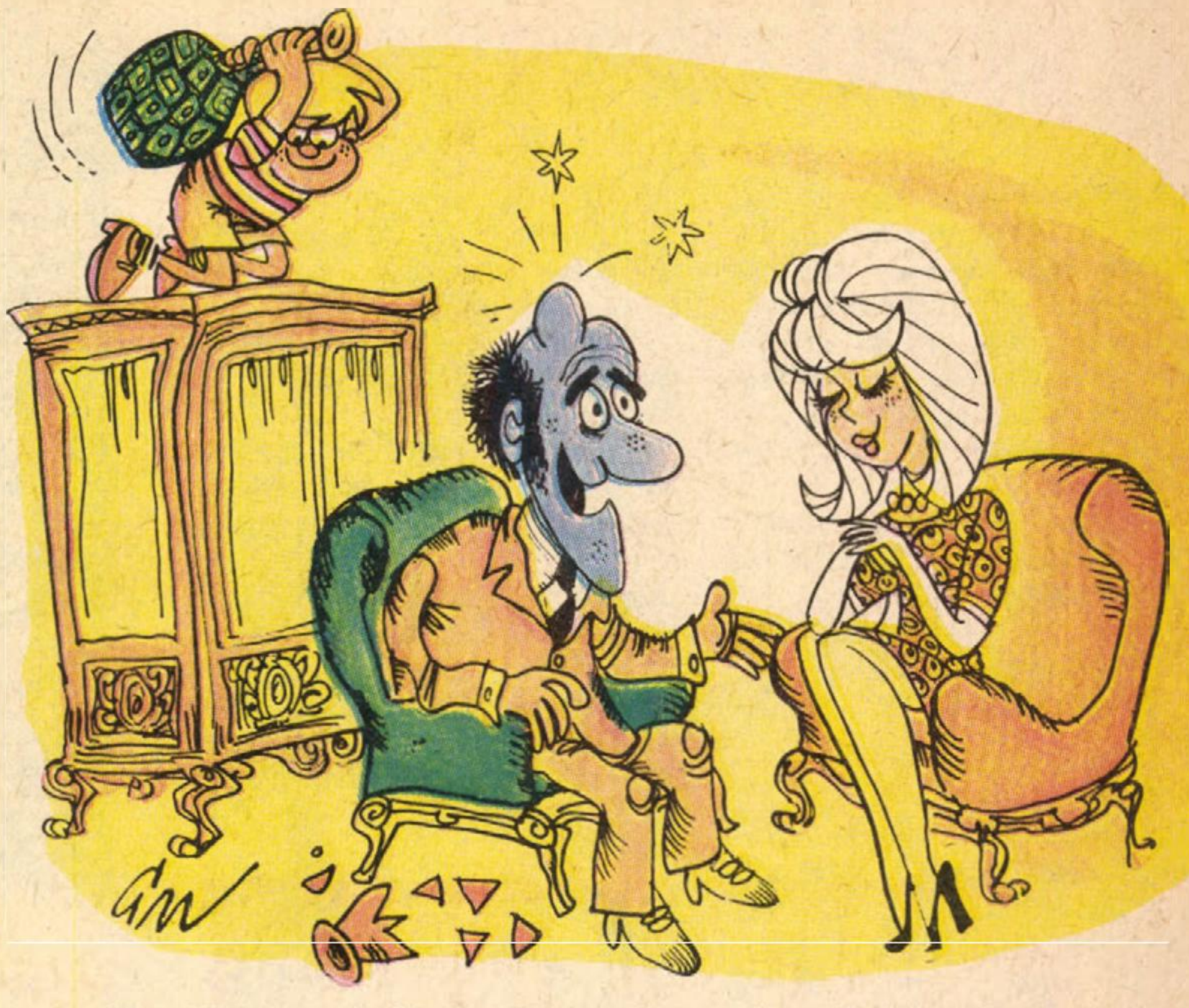

– Ügy látom, a kisfiad még egy kicsit idegenkedik tőlem...

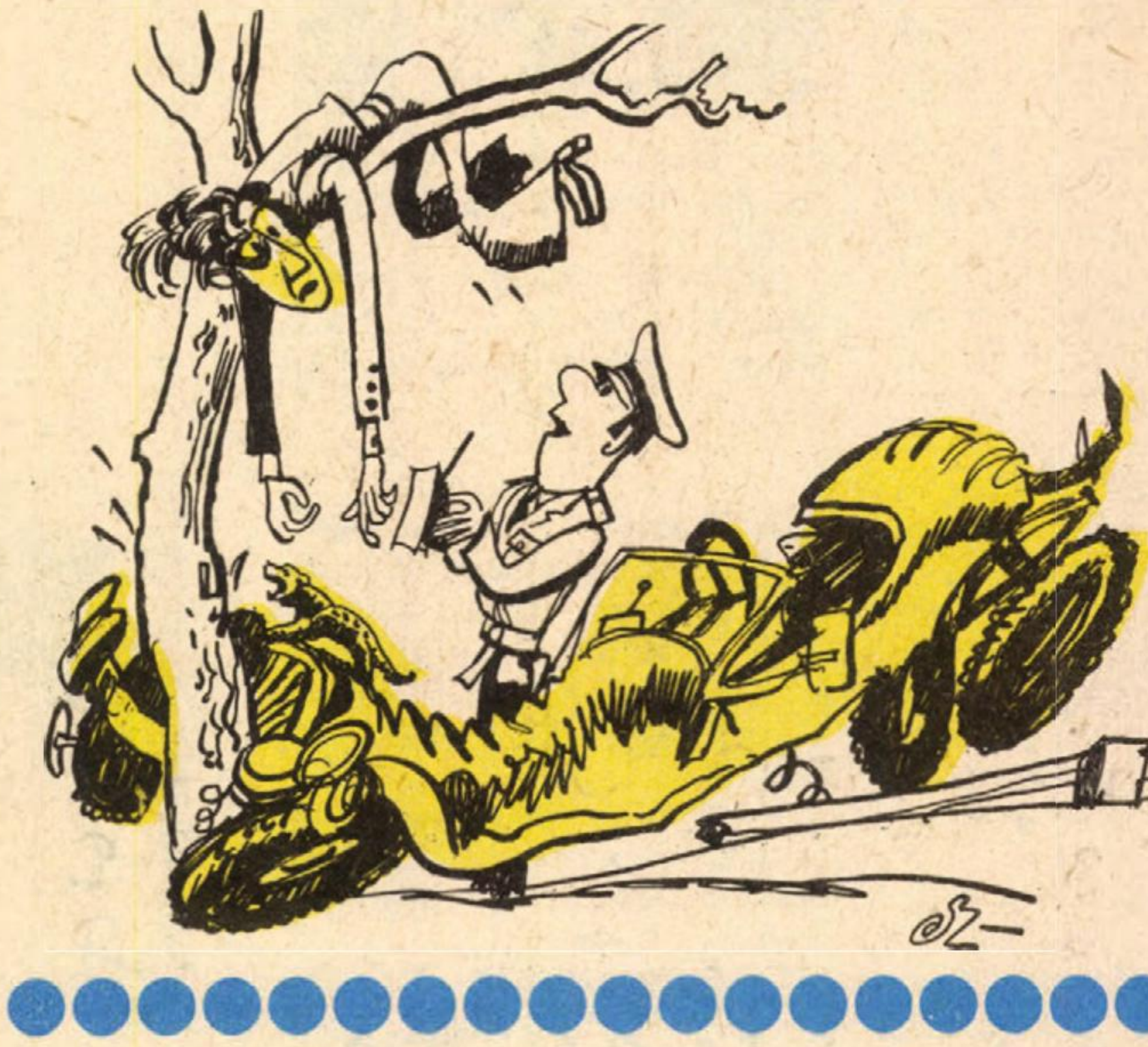

KÉNYES KÉRDÉS

– És miből telik magának Jaguárra?

DIVAT

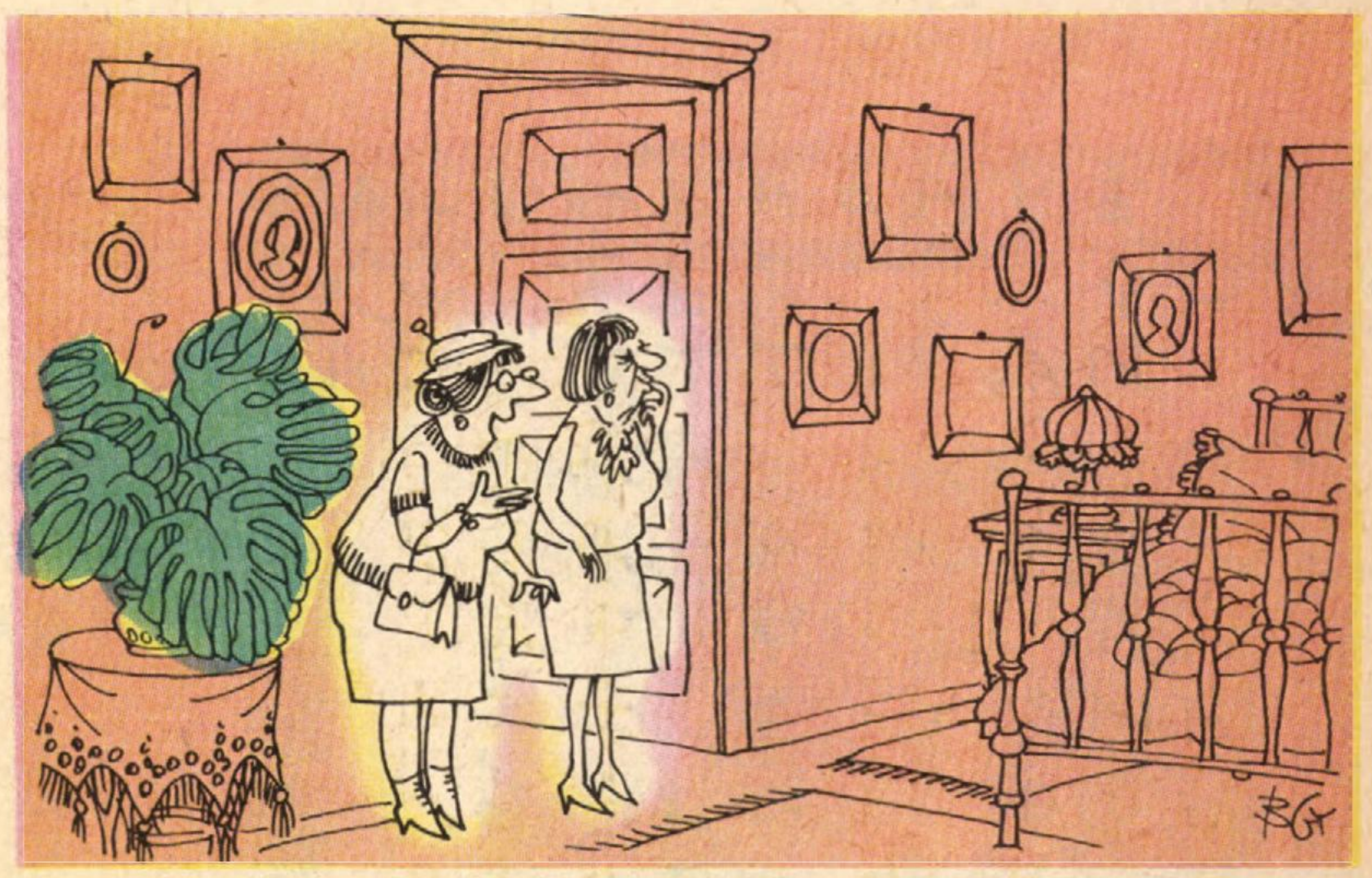

– Ha tényleg itt aludt a nagy költő, csinálj emlékszobát!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Kovács a kislőcei állomáson várakozik a vonatra. Végre feltűnik a szerelvény.

— Ilyen még nem volt! — lelkendezik Kovács. — Másodpercre pontosan érkezett!

— Az ám! — feleli a vasutas. — Csak az a bökkenő, hogy ez még a tegnapi vonat.

*

Tanár: Jól jegyezzétek meg! Anonymusnak olyan valakit nevezünk, aki ismeretlen kíván maradni. Mi az a lárma ott hátul? Ki rendetlenkedik ott?

Egy hang: Anonymus!

ÉRZÉKENY LÉLEK

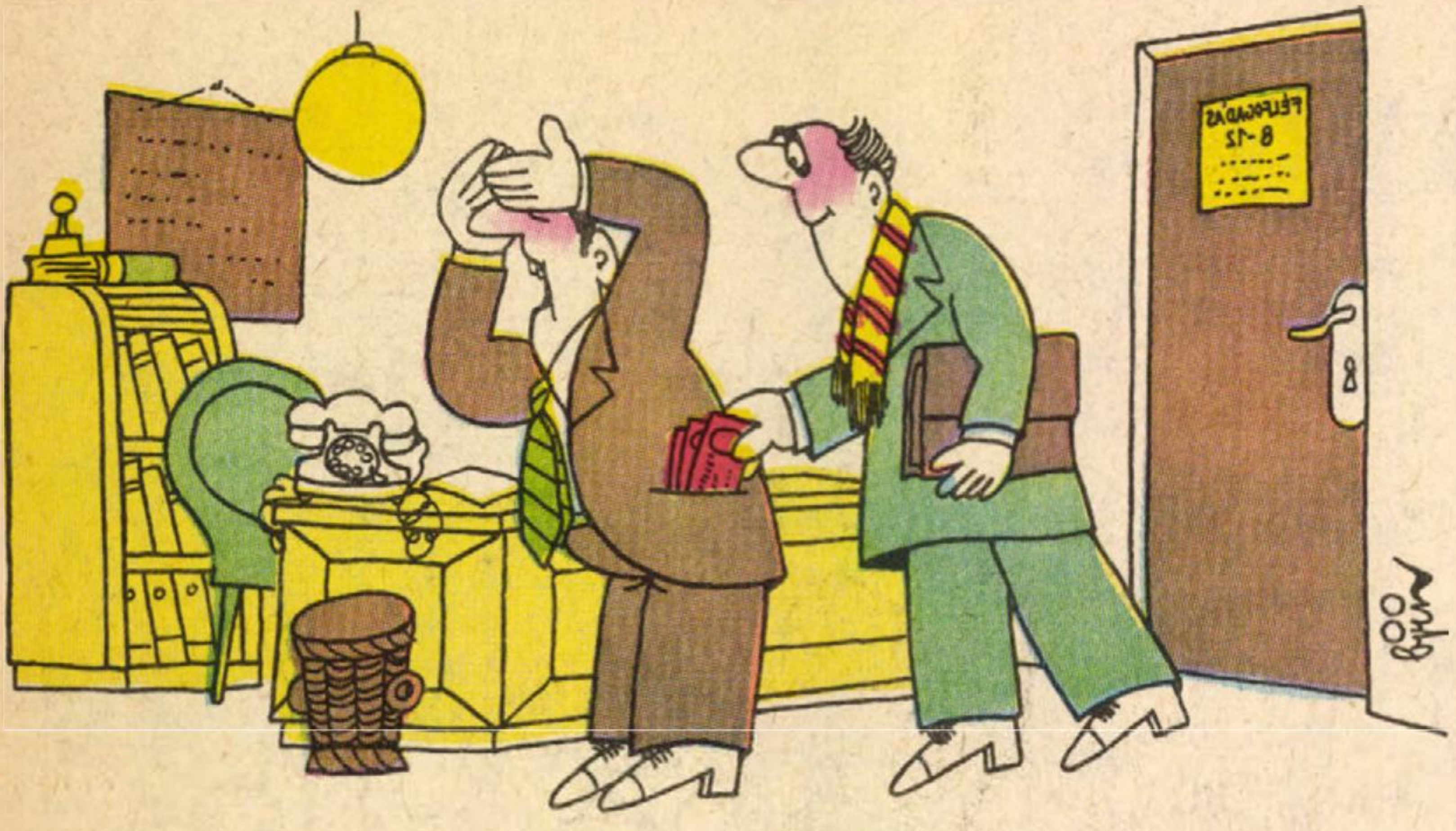

– Elnézést, de nem bírom nézni, hogyan vesztegetnek meg valakit!

VÁLSÁGOS PILLANATOK

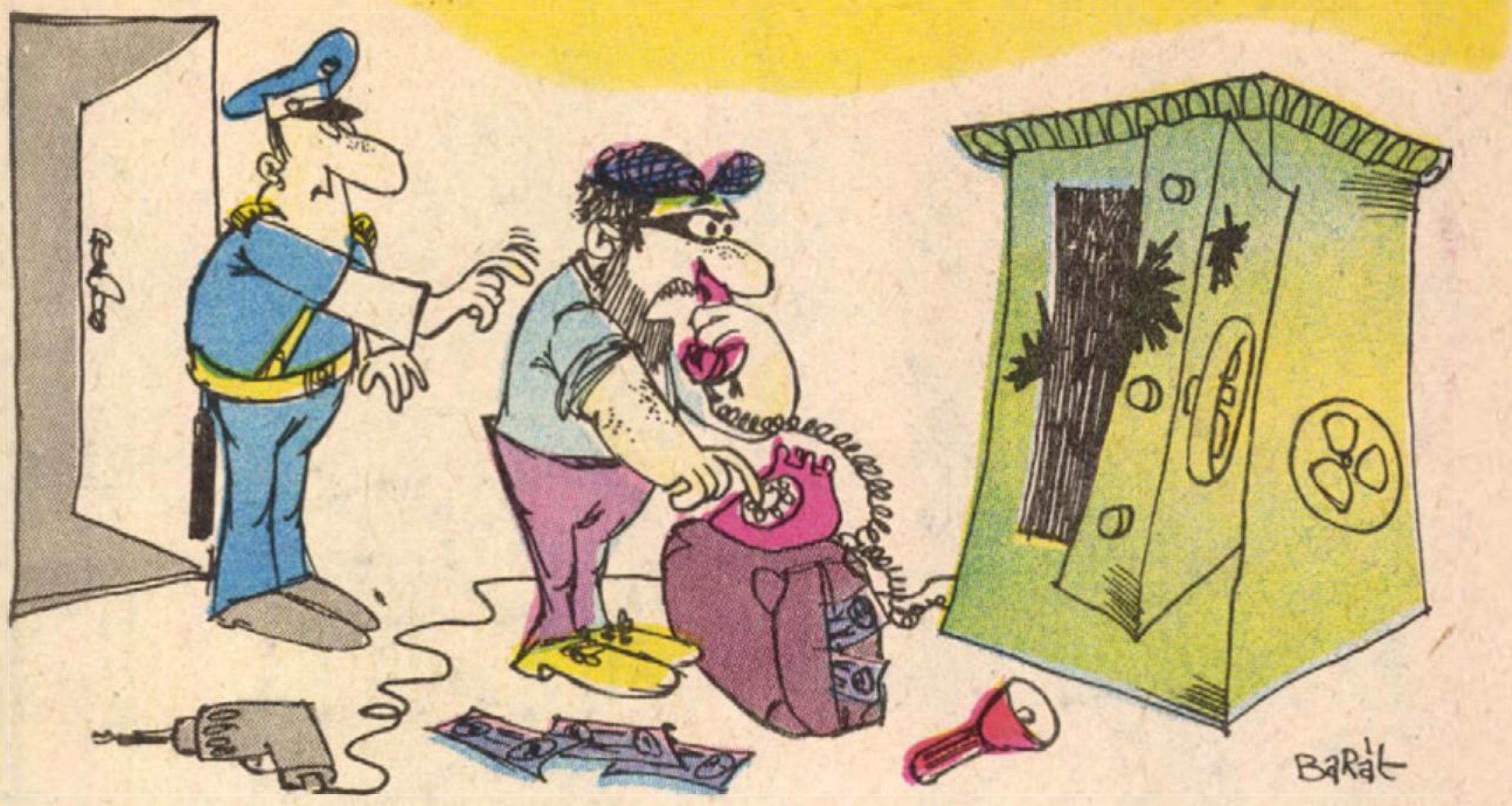

– Halló, lelki segélyszolgálat?...

GYŰJTŐMÁNIA

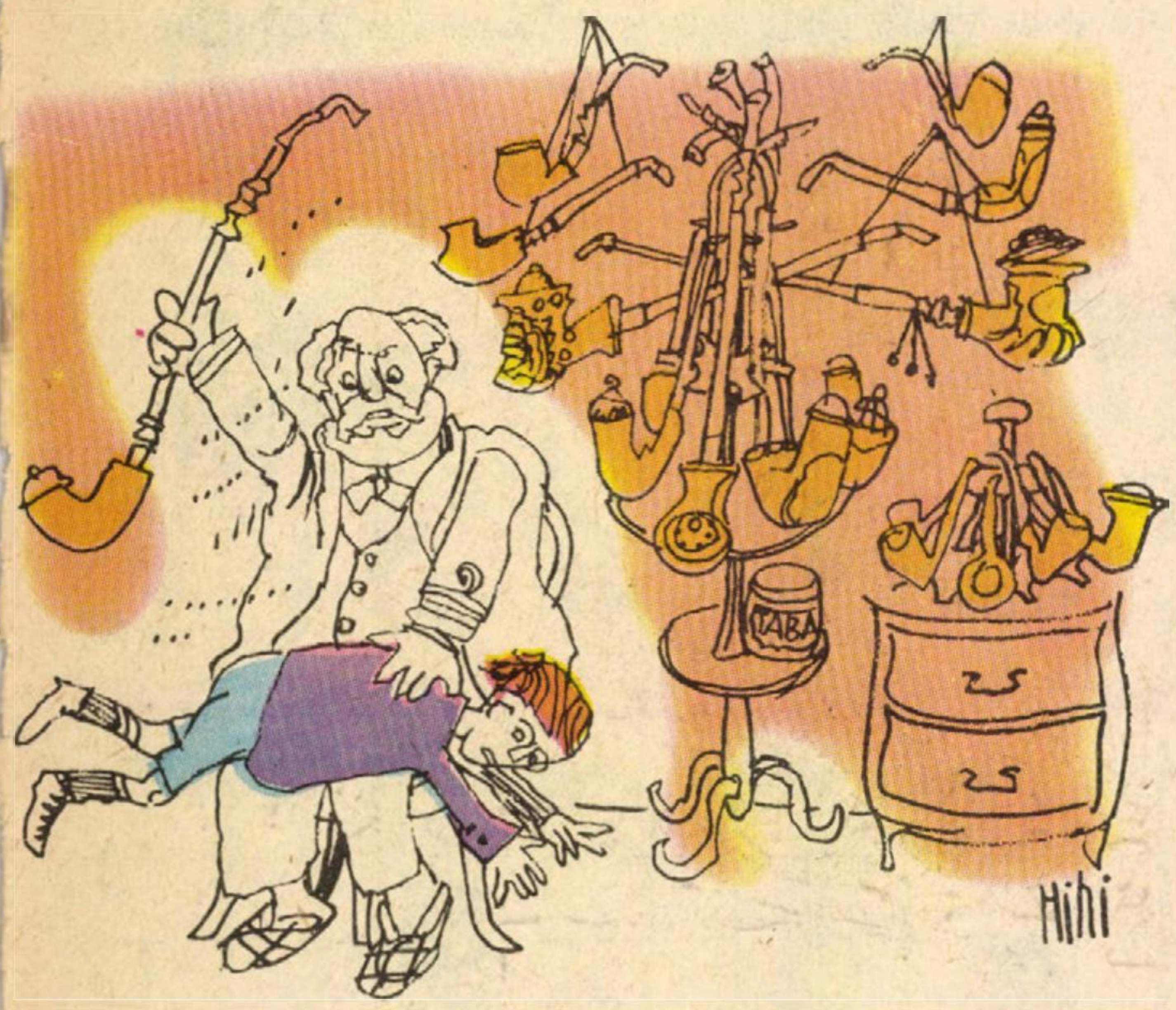

AKCELERÁCIÓ

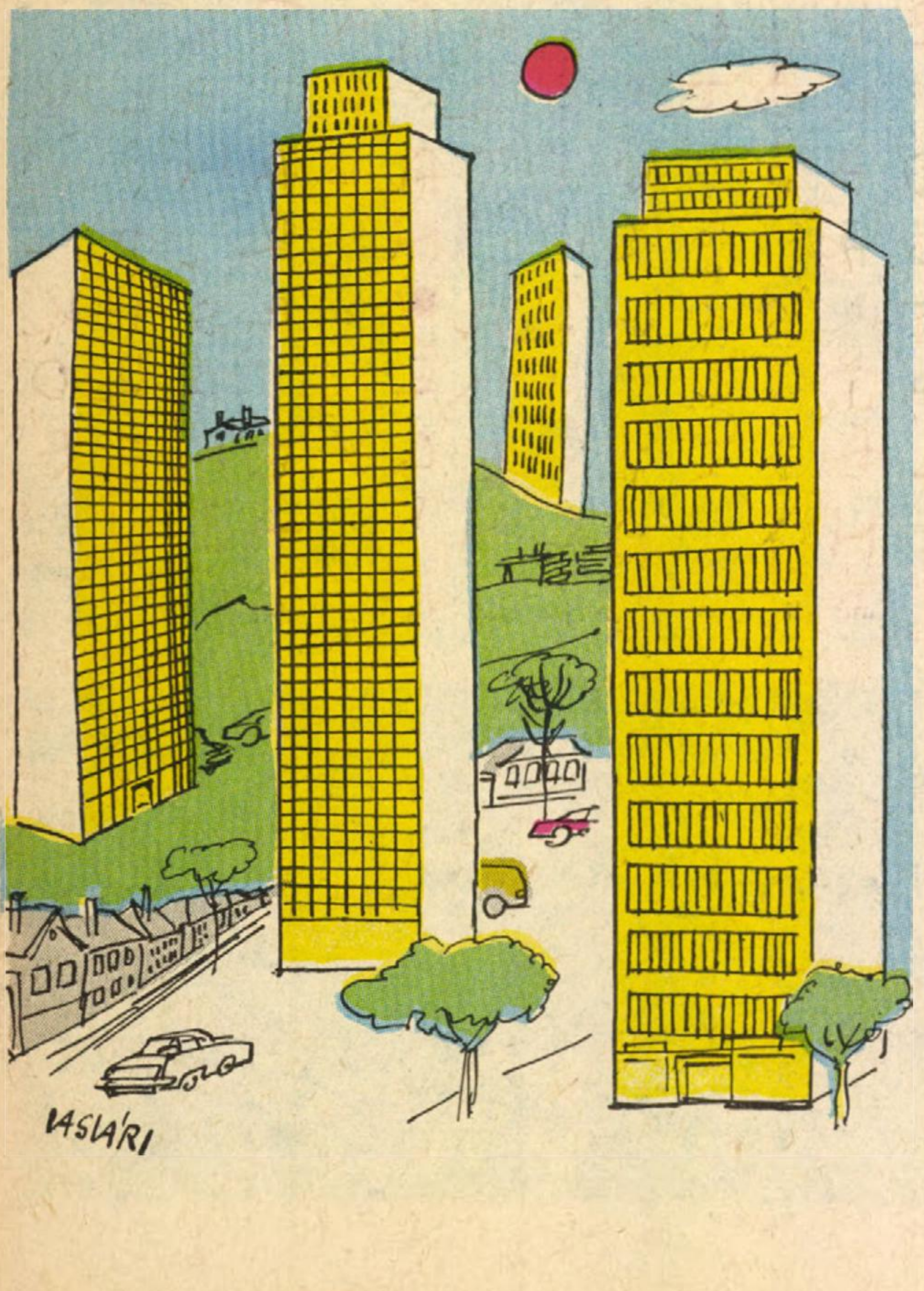

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

DEMONSTRÁCIÓ

Jó történetet olvastunk Bernard Orell tollából.

Három barát, Joe, Fred és Charlie, hajnali kettőkor azt vitatja a bárban, vajon különbséget lehet-e tenni bosszúság, harag és tehetetlen düh között.

— Természetesen lehet — mondja Charlie. — Mindjárt be is bizonyítom.

Odamegy a telefonhoz, találomra felhív egy számot, álmos női hang jelentkezik.

— Halló — szól a férfi a kagylóba. — Charlie ott van?

— Itt nincs semmilyen Charlie — mondja a női hang. — És a legnagyobb disznóság ilyenkor rossz számot tárcsázni.

— Látjátok — fordul Charlie a másik kettőhöz —, ez volt a bosszúság.

Pár perc múlva újra tárcsázza az előbbi számot.

— Halló, Charlie ott van?

Vad hangzavar a válasz, Charlie leteszi a kagylót.

— Tessék — mondja —, ez volt a harag. És most megmutatom, mi a tehetetlen düh.

Harmadszor is feltárcsázza a számot.

— Itt Charlie beszél — mondja. — Kérem szépen, nem kerestek telefonon?

NYULAK

Kétségbeesett francia bűvész jelentkezett az angol vámhatóságnál.

— Kérem — mondta rossz kiejtéssel és a könnyeit nyeldesve — tőlem kilenc fehér házinyulat elkoboztak a lutoni repülőtéren. Tudom, hogy élő állatot tilos behozni, de nekem az a kilenc fehér nyúl a munkaeszközöm volt. A megélhetésemet jelentette.

Most keresnek a számára angol nyulakat.

FOGADÁS

A hőmérő négy fokot mutatott a nulla alatt és Kenneth Hendry minden öltözéke egyetlen álszakáll volt. Így rohant át a Westminster hídon — egyenesen Martin Beard közrendőr karjaiba. Itt azonban még jókor kapcsolt, sarkon fordult és a törvény elől fejest ugrott a jeges Themzébe. Mire átúszott a túlsó partra, Martin Beard már várta. Hendryt kékre fagyva, de boldog állapotban vitték a St. Thomas kórházba.

— Fogadásról volt szó — mondta derűsen vacogva. — Tíz fontot nyertem.

Másnap a Bow Streeti-i bíróság — közbotrányokozásért — tizenöt font bírsággal sújtotta.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2306/2-02 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX : 25 504

KORSZERŰ AUTOMATA

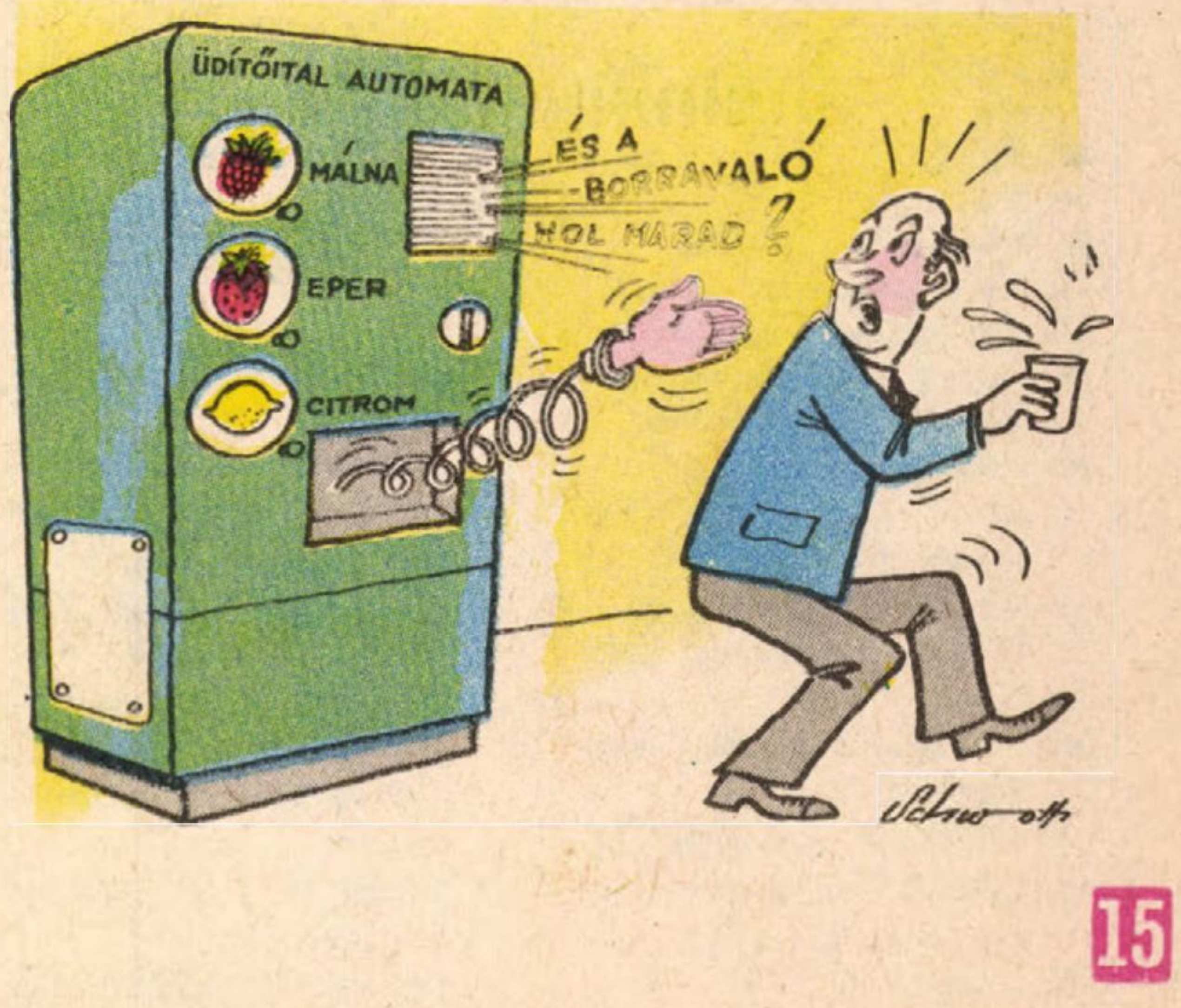

IDILL AZ ÉJSZAKÁBAN

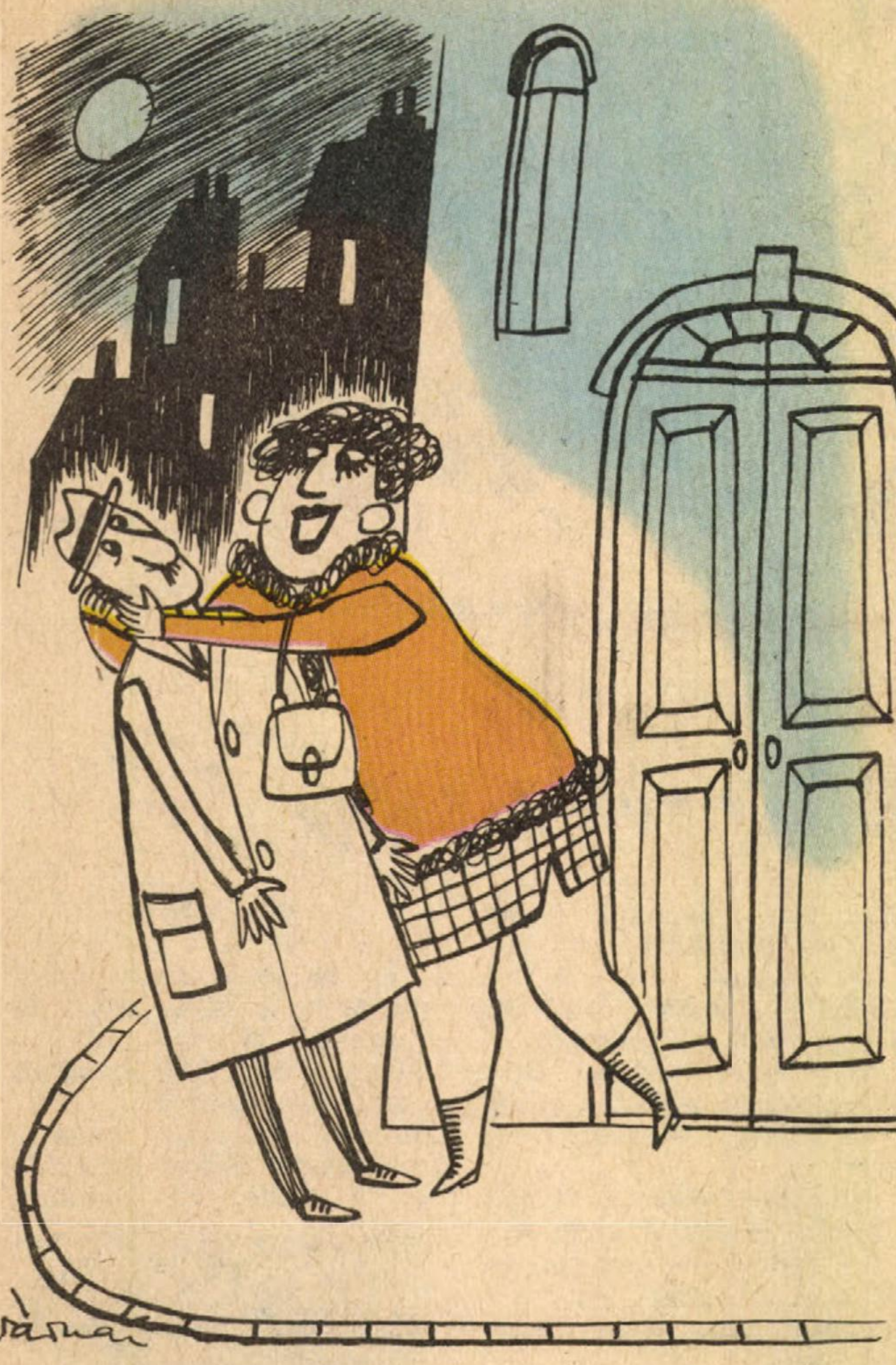

– Esküszöm, te vagy az első férfi az életemben!

TELJES AUTOMATIZÁLÁS

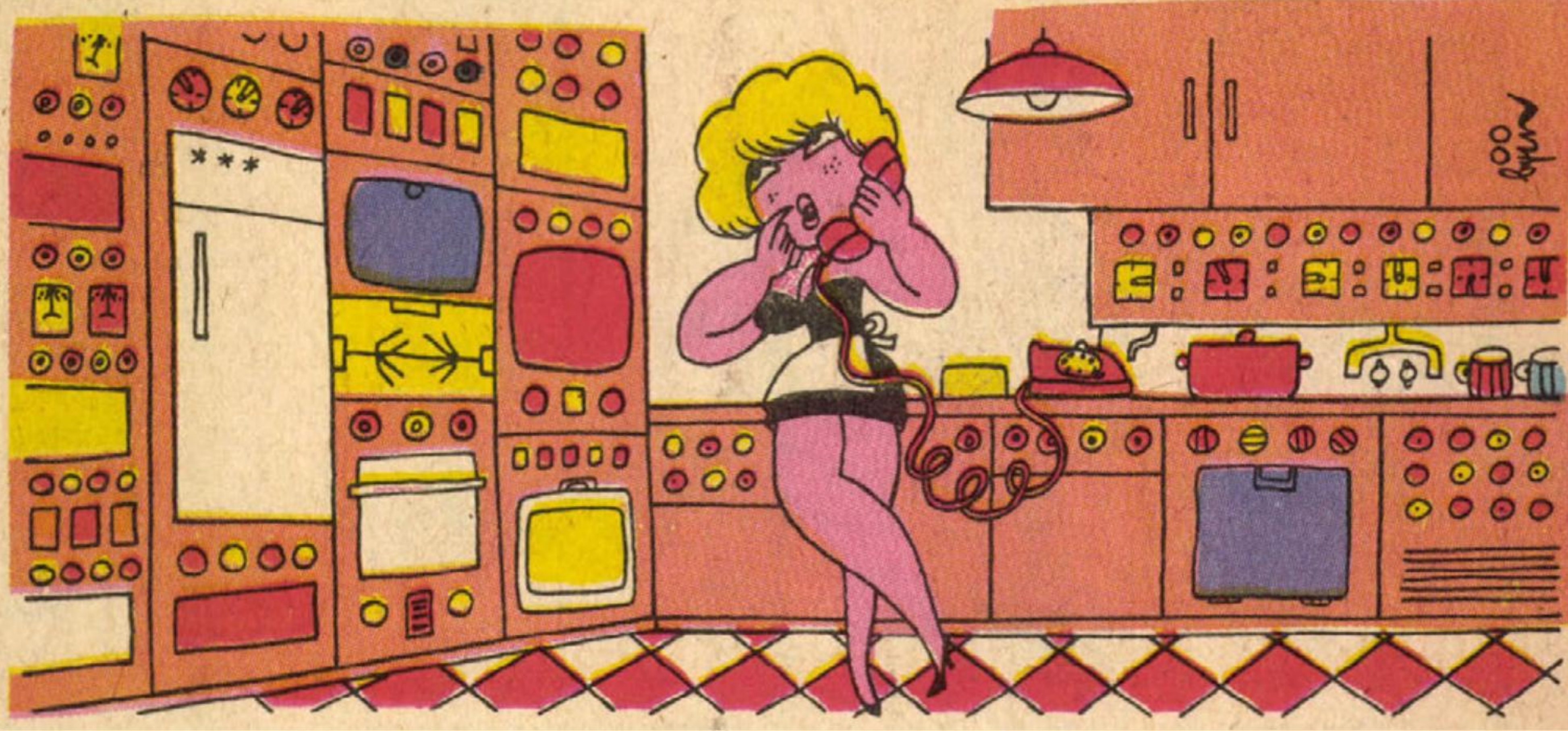

– Mondd, mami, melyik gombot is kell megnyomni, ha rántottát akarok készíteni?

BARÁTNŐ

– Úgy örülök, drágám, hogy olyan sok közös problémánk van...

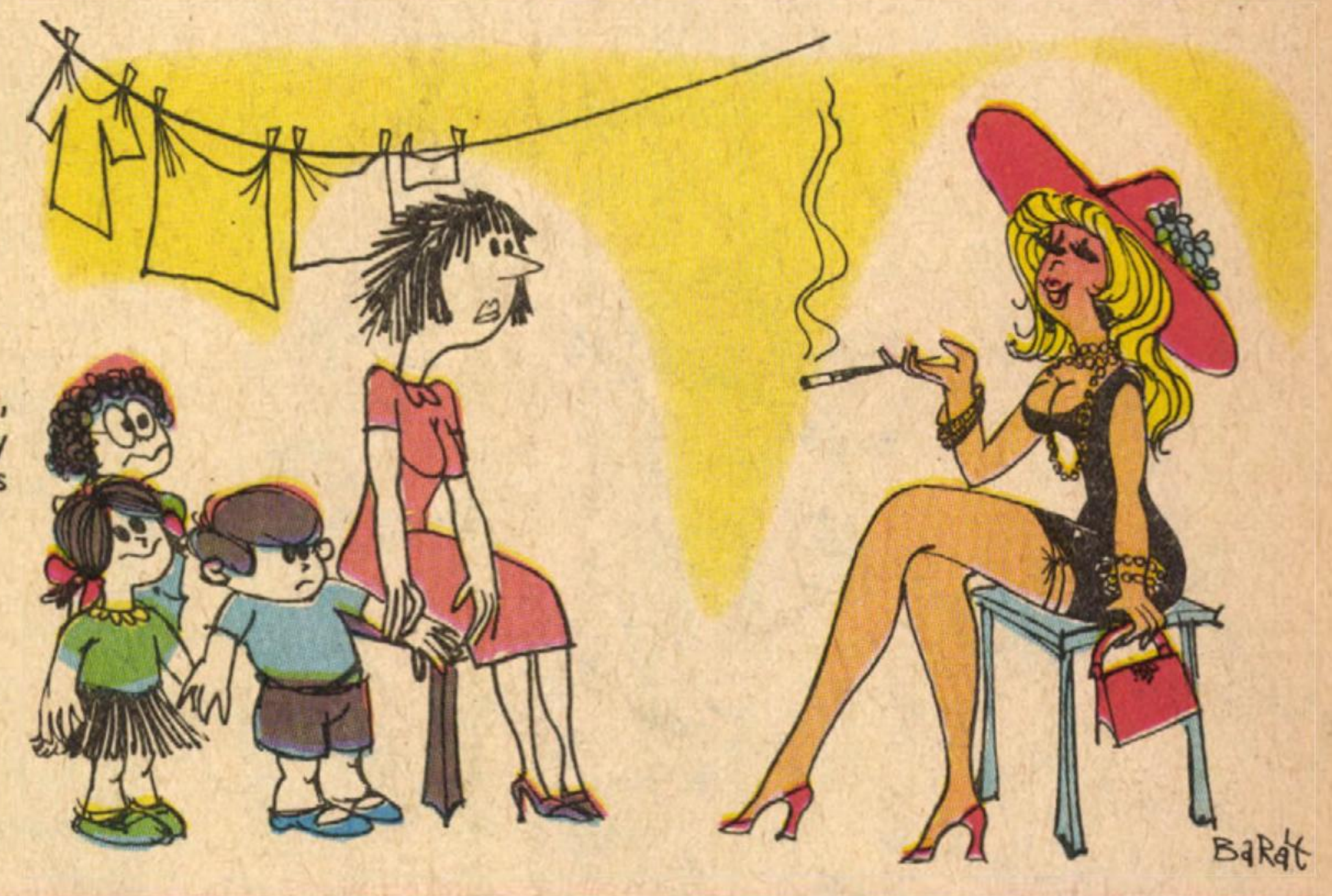

Rémtörténet

Mr. Smith és neje békésen alszanak, amikor késő éjjel kopogtatnak a lakás ajtaján. Mr. Smith ijedten ül fel az ágyában és kiszól: — Ki az? Egy férfihang felel kintről: — Vízszintes 5! Ezt hallván Mr. Smith a feleségéhez fordul, s e szavakkal kelti fel: — Függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 12-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

1 É	2 H	3 E	4 S	■	5 A	6 B	7 O	8 S	9 T	O	10 N	11 I	12 A	S
13 B	E	S	Z	14 T	E	R	C	Z	E	■	15 O	P	U	S
16 R	U	T	■	17 U	R	A	S	A	N	■	18 N	E	S	Z
19 E	R	I	K	■	20 O	N	A	S	S	I	S	■	21 T	O
22 D	É	G	■	23 V	F	D	■	24 A	I	■	25 T		I	N
26 J	K	■	27 F	E	L	E	Z	■	28 N	29 E	O	■	30 N	Y
31 F	A	B	U	L	O	N	■	32 A	G	A	P	33 É	■	G
E	■	■	34 K	Ö	T	B	35 É	R	■	R	■	36 O	L	Y
37 L	38 U	39 D	A	S	■	40 U	T	T	41 A	L	42 A	N	■	I
43 F	L	O	R	■	44 D	R	E	■	N	■	R	■	45 P	L
46 I	T	T	■	47 S	I	G	48 R	A	Y	■	49 C	50 S	I	K
51 A	R	Á	52 B	I	A	■	53 I	G	E	54 N	■	55 A	R	O
56 M	A	L	A	S	Z	57 T	■	58 E	G	Y	59 E	N	E	S
T	■	■	60 N	A	■	61 Ö	62 L	N	I	■	63 A	D	V	■
É	G	E	D	K	E	R	E	S	N	E	K	■	S	■

VÍZSZINTES

1. Valamit enni szeretne
13. ... ostroma (Mikszáth regényének címe)
15. Főleg zenei művet jelent
16. Csúnyább a csúnyánál
17. Úri módon — egy szóval
18. Csendes zaj
19. Több svéd király neve volt
20. Kennedy özvegyének férje volt
21. Állóvíz
22. Veszprém megyei helység
23. V. F. D.
24. A. I.
25. Vékony — angolul
26. Ajak egynemű betűi
27. Két egyenlő részre oszt
28. Idegen szóösszetételekben „új" a jelentése
30. Világtáj rövidítése
31. Sokat reklámozott kozmetikum márkája
32. Az első keresztények közös étkezésének neve volt
34. Bírságként fizetett összeg
36. Óh mért... későn?
37. Előtted fekszik, kedves rejtvényfejtő
40. ... utakon
43. Harisnya anyaga is lehet
44. ... yfus
45. Például
46. Ezen a helyen
47. A Martinovics-mozgalom egyik halálra ítélt részvevője
49. 1936-ban olimpiai bajnokságot nyert úszónk
51. Afrika egyik jelentős része
53. Az anyakönyvvezető előtt hangzik el
55. Fordított időmérő
56. Isteni kegyelem
58. Két pont között a legrövidebb út
60. A nátrium jele
61. Gyilkolni
63. Ütőkártya

FÜGGŐLEGES

2. Archimédész kiáltotta
3. Amíg be nem sötétedik
4. Kettős mássalhangzó
5. A szovjet polgári légiforgalmi társaság neve
6. Történelmi tartomány az NDK-ban
7. Nagyközség Pest megyében
8. Orosz férfinév (Sándor) becézve
9. Hillaryval együtt megmászta a Himalája legmagasabb csúcsát
10. Annyit jelent magyarul: szünet, megállás nélkül
11. I. P. E.
12. Amerikai város és angol autómárka
14. Te — latinul
23. A tömör, magvas beszéd
27. Minden garast a fogához ver
29. Angol főnemesi rang
32. Művészet — franciául
33. Vissza: bibliai alak
35. Légiesen könnyű
38. Szélsőséges (politikai szempontból)
39. Javadalmaz — ismert idegen eredetű szóval
41. Puskin halhatatlan műve
42. Ábrázat
44. Portugál felfedező hajós
45. Görög kikötőváros
47. A fejfedők egyik fajtája
48. Magyarul: ügynök
50. Francia írónő a XIX. században
52. Kötet — németül
54. Mint a 30. vízsz.
57. Szúrófegyver
59. Egyiptom betűjele
62. Igekötő

EGY KIS FIZIKA

című keresztrejtvényünk megfejtése:
„Ha bekapcsolom a televíziót, előbb jön a hang, és csak azután a kép."
100—100 forintot nyert:
Szilágyi Józsefné, 5400 Mezőtúr, XXII. út 19. Hubay Edéné, 1052 Bp., Martinelli tér 5. Zabolai Gábor, 5241 Abádszalók Nagydiófa út 19.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
habekapcsolomat
ezékiel ak vese
lak trambulin l
öles otello die
bebel odon terv
baird ninive gi
j r a n ágyaz
ökonomia csuzli
no o éd akác mo
apartheid rikat
homme gyalogos
atyák e golan a
nt leiszom lyon
gabi n ul opata
éscsakaztánakép
```